

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

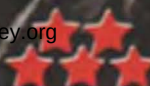
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CHE GUEVARA GERİLLA SAVASI STRATEJİ - TAKTİK 'şeytanın yazdığı kitap'

ULUSAL KÜLTÜR : 23

Çeviri© Eylül SEVİNÇ & Ulusal KÜLTÜR

Vintage Books - New York 1969

Basımından Türkçeleştirilmiştir.

Yapıtı, J.P. MORRAY İspanyolca'dan

İngilizce'ye çevirmiş,

I.F.STONE 1968 İspanyolca

basımını yayına hazırlamıştır.

Türkçe'ye Eylül SEVİNÇ çevirmiş,

Redaksiyon ve yayına hazırlık,

Emre DİLLİ tarafından düzenlenmiştir.

Çizimler, Ernesto Che Guevara'nın

kendi orijinal çizimleridir.

Dizgi - Montaj : KOR AJANS * 522 47 23

Kapak Tasarım : Muammer ERTUBAN

Basım : Yon Ofset/ 1998. İst.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

CHE GUEVARA GERİLLA SAVAŞI

Ulusal Kültür Yayınları

Bestekar Osman Sokak 9/2

Cağaloğlu - İstanbul

İÇİNDEKİLER

I. CHE GUEVARA'NIN RUHU	
F.STONE'nun ÖNSÖZÜ	7
CAMILLO'nun ANISINA	17

1. BÖLÜM

GERİLLA SAVAŞININ GENEL KURALLAR	21
1..Gerilla Savaşının Esasları	23
2..Gerilla Stratejisi	31
3..Gerilla Taktikleri	35
4..Uygun Alanda Savaş Hali	42
5..Uygun Olamayan Alanda Savaş Hali	49
6..Varoşlarda Savaş	51

2. BÖLÜM

1..Gerilla Savaşçısı	65
2..Savaşçı Gerilla	69
3..Bir Gerilla Birliğinin Organizasyonu	85
4..Savaş	97
5..Gerilla Savaşının Başlangıcı ,Gelişmesi ve Sonu	111

3. BÖLÜM

GERİLLA CEPHESİNİN ORGANİZASYONU	115
2..Sivil Örgütlenme	117
3..Kadının Rolü	125
4..Tıbbi Sorunlar	133
5..Sabotaj.....	137
6..Savaş Üzerine	143
7..Propaganda	151
8..İstihbarat	155
9..Eğitim ve Teorik Yönlendirme	159
10.. Devrimci Hareket Ordusunun Organizasyonu	163

EKLER :

1.. İlk Gerilla Birliğinin İlegal Örgütlenmes	169
2..Kazanılmış İktidarın Korunması	175

SON SÖZ :

Küba Örneğinin Analizi, Bu günü ve Geleceği	179
--	-----

CHE GUEVARA'NIN RUHU

Y. F. STONE

'ŞEYTANIN YAZDIĞI KİTAP'

Che Guevara'yı ilk kez gördüğümde aklıma geliveren şey sadelikti. Onunla tanışmak için gecenin bir yarısında Küba Ulusal Bankasına ait binada bekliyordum.

Castro'nun Küba'sını ilk kez ziyaret ettiğim 1960 yılıydı.

O zamanlar Che / Latin Amerikalı evrenselleşmiş bir devrimci için hiç de uygun olmayan bir görevde / Ekonomi Bakanı olarak çalışıyordu. Binanın en üst katındaki ofisinin bekleme odasında eski oligarşinin birçok üyesi, kibarlıktan kırılan, şişman, alaycı, eli yüzü temiz, bakımlı adamlar - benimle birlikte bekliyordu. Guevara beni çok candan karşıladı. Şaşırtıcı olan bu yakınlığın nedenini sonra öğrendim. Meksika'daki Birleşik Devletler Elçiliği ona ve devrimci arkadaşlarına - kazayla - benim reklamımı yapmıştı. " **Kore Savaşının Bilinmeyen Tarihi** " adlı kitabımın İspanyolca baskısının buldukları her kopyasının Elçilik tarafından toplatıldığını Che anlattı. Kalan kopyalar geniş bir alana yayılmış ve beğenilmişti, belki de gereğinden fazla beğenildi. Che, Yanki Emperyalizmine karşı gelen bir devrimciyi selamlar gibi beni selamladı.

Sadece yakışıklı değil, aynı zamanda güzel bulduğum ilk erkekti. Kıvrıkcık, kızıl sakalı ile mitolojik bir tanrısallık görünümünde, kilisenin Papaz okulu için yaptırttığı İsa kabartmalarının

bir karışımıydı. Yaramazlık, kendinden hoşnut olma, şefkat ve görev duyguları, röportajım süresince yüzünden okunuyordu. Ama en çok, aniden eline geçen gücün kendisini hiç şımartmamış, bozulmamış yada zehirlememiş olmasından etkilenmiştim. İri, siyah gözlü, çarpıcı, güzel eşiyile de bir gece yarısı birlikte yediğimiz yemekte tanıştım.

Che, müthiş bir ölçülülükle konuşuyordu, öyle etkileyiciydi ki kahin gibi ileriye gören düşünce tarzı, gözlemci bakışlarını sergileyiveriyordu. Kuzey'in dev bir heykel gibi yıkıldığını ve yarım kürenin geleceğini görüyordu. Amerikan basınında daha şimdiden Castro'nun yanındaki en önemli Komünist'lerden biri olarak tanıtılıyordu. Oysa onunla konuştukça, Kuzey Amerika'nın politik dünyasının sığılığını bir kez daha kanıtlıyordu. Konuşurken Komünist söylemler kullanmıyordu. Amerikalı bir gazeteci bu konuşmada, Birleşik Devletlere karşı büyük bir güvensizlik hissedecekti. Bu güvensizliğin derin kökleri vardı. Che bir Arjantinli, yani Kuzey Yarı kürede kendini bizim en büyük rakibimiz olarak gören bir ülkenin yurttaşı idi.

ABD Senatosu ve Askerlerinin, Birleşik Meyvacılık Şirketine dokunulmadığı sürece Guuetamala'daki karanlık, uzun dönemin dehşetini ağır başlılıkla karşıladıktan sonra, bu ülkedeki Latin umutları nasıl zalimce ve hayvanca bastırdığına bizzat tanık olmuştu. Guetemala'daki toprak reformu, Küba toprak reformunda olduğu gibi Washington'da alarm zillerini çaldırmıştı.

Che, Peronist Arjantin'den kendi isteğiyle sürgüne giden bir doktor olarak Bolivya'da Kızılderililer arasında çalışmış, Latin kıtanın sefaletiyle yüz yüze gelmiş olmanın acı ve aydınlanmasını yaşamıştı.

İnsanlar çeşitli, genellikle şaşırtıcı, bazan önemsiz güdüler yüzünden - kin, kendisiyle barışık olmama, iktidar hırsı, yada akılsızlığa duyulan nefret yüzünden devrimci oluyor. Aptallık, insanlığın en belirgin özelliklerinden biri olduğu için bu nefret kolaylıkla insanlığı küçümsemeye dönüşür. Che'de ise insanları tedavi etmek için bir arzu, çekilen acıları paylaşma duygusu hissediyorsunuz. Dünyanın tüm güçlerine karşı giriştiği savaşın kökeninde, kusursuz ortaçağ şövalyesinin sevgisi vardı.

O bir Robespierre değil, bir Galahad'dı. Politikasının mer-

kezinde Moskova değil, Meksika'daki Sierra sıra dağlarından Arjantin'deki Pampa* 'lara dek Amerika Birleşik Devletleri derken kastedmediğimiz, unuttuğumuz Amerika'ydı. İlk ziyaretimdeki bu konuşmadan aklımda kalan, zayıf bir ümidin son kıvılcımlarıydı. Bu umut, çok geçmeden harcandı gitti. "Karaipilerin Tito'su olacağız" diyordu.

Che, Castro'nun iktidarı hakkında Amerikan egemenlerini "Tito'yla anlaşıyorsunuz, ve bizimle anlaşmaya da yavaş yavaş razı olacaksınız" diye uyarıyordu.

Ama Rus İmparatorluğuna baş kaldıran bir asi ile uğraşmak, Amerikan sömürgeciliğine karşı ayaklanan bir asi ile uğraşmaktan çok farklıydı. Amerikan politikası, Castro'ya, bizim düşmanlığımızdan korunmak istiyorsa Kruşçev'in vesayeti altına girmesi gerektiğini gösterdi.

Domuzlar Körfezi Çıkartmasından birkaç hafta önce yaptığım ziyaret sırasında Amerikan egemenlerin Küba'lı bebeklere abluka uygulamasından Amerikan halkının hoşnut olmadığına inandığını söylüyor, özgür ve bağımsız bir ülke olmak istediklerini, Amerikanın bunu istemediğini söylüyordu.

Che, Sovyet yanlısı ülkelere yaptığı gezide gördüklerini heyecanla naklediyordu. En çok Kuzey Kore'deki yeniden inşa ve endüstriyel üretimin kalitesinden etkilenmişti.

Onun değerlendirmesine göre, Amerikan bombardıman ve işgalinden geriye kalan küllerden küçük bir ülke yeniden ve daha görkemli, çağdaş bir yapılanma ile ayağa kalkıyordu. Küba'nın geleceği de böyle atılımlarla dolu olmalıydı, olacaktı.

Che'nin birden ortalıktan kayboluverdiğini ve deneyimlerine gereksinimi olan halkların yanında savaşmakta olduğunu öğrendiğimde hiç şaşırmadım. Öyle bir adam masa başında oturamazdı. Gününün yirmidört saatini devrimci olarak yaşayan bir insandı o.

Küba artık onun için hareketsizliğin ortasıydı.. Havana sokaklarındaki kitap tezgahlarında Komünist ve Anti Komünist yayınlar bir arada satılıyordu, Amerika Birleşik Devletleri ile bir arada barış içinde yaşamak için hala zayıf bir umudun olabildiği günlerdi. Castro iktidarının bu ilk yıllarında Küba'ya desek için

gelen Latin sürgünler, şimdiden devrimci heyecanın gözle görülür bir şekilde söndüğünü söyleyerek şikayet etmeye başlamışlardı.

Devrimci Paris'e yardım için gelen, ancak çabaları sonuçsuz kalan Polonyalı Jakobenler gibi, yeni devletin uluslararası alanlarda çıkarlarının devrimci kardeşlik duygularını zedelediğini hissettiler. Kilise için olduğu gibi, devrim içinde dünyada birçok tuzak ve bilinmeyen tehlikeler vardı!.

Eski dünyayla ilişkilerin minimum düzeyde de olsa devam etmesinin önlenememesi, insanın karnını doyurabilmesi için ticarete olan gereksinim, bazı diplomatik ilişkiler kurmanın gerekliliği, ideolojik olarak tiksindirici yerlerden uzanan ellerin insanı ayartıp tuzağa düşüren çekiciliği (Franko' dan Castro'ya uzanan el gibi), ve silah, teknoloji, uzlaşma ve iki yüzlülük gerektiren usta siyaset mantığı, geçici olarak güçlü olduğunu varsayarsak, kilise gibi Devrimde bir günah işlemiştir. Varolan erdemlerin nasıl eriyip gittiğini gören Che'nin nasıl bunaldığını tahmin edersiniz. O bir Kübalı değildi, tek bir Latin ülkesinin Yanki emperyalizminden kurtuluşuyla yetinemezdi. Kıtalararası boyutta düşünüyordu. Che'yi çöle sığınan azizlere benzetmek mümkündü. İnancın saflığını, insan doğasının tövbe etmeyen revizyonizminden korumak ancak burada mümkün olabilirdi.

Che, Juarez ve Bolivar ile birlikte, Latin yarım küresinin kahramanları arasında yaşayacaktır. **Gerilla Savaşı** üzerine yazdığı bu küçük kitap Latin Amerika devrimcileri arasında elden ele dolaşan kutsal kitap oldu hep. John F. Kennedy'nin karşı devrimin yeniçerileri olarak eğitime başlattığı Özel Güç'ü oluşturan Fort Bragg'ın 'Yeşil Bereliler'i için ise **'Şeytanın Yazdığı Kitap'** oldu.

Che'nin bu pratik anlatımlı ve hamasi gerilla söylevleri içermeyen bu kitabının ta başında anlattığı ılımlı düşüncelere ülkemizde çok az kimse dikkat ediyor. Demokrasinin bir yanılsaması bile olsa, barışçıl yoldan değişim ümidi varsa, halka zulüm ve zorbalık uygulanmıyorsa başarılı gerilla eylemleri için şartların henüz olgunlaşmadığını anlatıyor Che.

Che, özgürlüğün bütün insanlar için, insanca, hakça bir

yaşam için kullanılmasından yana ve bunun kazanılması gerektiğinin bilincinde olan çağının öncü unsurlarından biri olarak; Amerikan Tekellerinin koruyucuları Yeşil Berelileri için 'Şeytan', Latin Amerika halkları için İsa'dan sonra beklenen aydınlatmacı, kurutuluş önderi..

Che, özgürlüklerini savaşıarak almak zorunda bırakılan halkları temsil ediyordu. Savaşmak zorunda bırakanlar ise, her yerde, politik olarak o beyinsiz, saçma, askeri saldırgan mantık yada müzmin anti komünist panik yüzünden -Yunanistan'da halkı katleden cuntacı subaylara darbe yaptıranlar gibi - karşıtlarımızın önünü açıyoruz.

Castro'nun Kübası ve Che'nin And'lar da yeni ve daha büyük bir Sierra Maestra kurmak görevinde, hep bir zamanlama hatası olduğunu düşünmüşümdür. Castro Devrimini ifade eden müzik Chopen'dir ve Garibaldi'nin ruhu etrafta gezinir.

19. Yüzyılın o saf umutlarına ve insancıl inanışlarına sahiptir. 19. Yüzyılda Hiroshima veya IBM'in şaşırtıcı bilgisayarları yoktu!.

Yarım kürede yaşanan katı gerçekler, Castro'nun devrimci söylemlerinden çok farklı, eski zalim oligarşiyi kaldırmak ve Amerikan güdümünde - yardımlarına muhtaç olmamak için yeni yönetici kadroları ve bilim kadrosunu nasıl yaratırız? Yıllardır açıklıkla iç içe yaşayan, okur yazar olmayan bir kalabalığı, örneğin; yıllardır üretken olan Çinli insanlardan farklı bir topluluğu zor işler için nasıl organize eder, nasıl özendirirsiniz?

Devrimci marşlar sona erdiğinde, herkes yine işe gitmek zorundadır.

Zenginler elinizin altında, ama çalıntı mallar nasıl paraya çevrilir? Venezuela'da Birleşik Devletler Petrolüne el koyarsanız, kartelin tankerleri ve üretimi kontrol ettiği bir dünyaya bu petrolü nasıl satarsınız? (Sovyet ülkelerinin satması gereken ihtiyaç fazlası, işlenmiş petrolü zaten var!). Şili'de Amerikan şirketlerinin Bakır madenlerini kamulaştırırsan, ABD'nin am-

* **Pampa:** Güney Amerika'da otlu ama ağaçsız geniş ova. (Çv.)

bargosuna veya saldırısına karşın bu bakırı nasıl rafine eder, nasıl satarsın?

Başka koşullarda yapamayacağı bir inanç dostluğuyla Küba'yı destekleyen Moskova, daha kaç Küba'ya destek verebilir? Zamanımızdaki öfke fırtınasının sonuçlarından - *Krematoryumlar, toprak ağalığının ve işkencenin, köleliğin yok edilmesi, Hiroşima ve Nagazaki..* - korkan iyi niyetli insanları nasıl devrim tarafına çekersiniz? Bu kitle katliamları aynı düşüncelerle, yani cennete giden yolu açmak adına yapıldı.Yeni bir dünyanın, yeni bir kan gölünün ufkundan darağacına bizleri nasıl ikna edersiniz?

Che'nin niyetlerinde Shelley'ci* temizlik ve saflığı buluyor, ileride öleceğini düşünerek üzüliyorum.Yeni Che'lerin yetişerek onun işini tamamlayacağı gerçeğini benimsiyor ve seviniyorum.

Devrimcilerin meydan okuyacağı korkusu olmaksızın ne Latin Oligarşileri, ne de Washington barışçıl yoldan değişimin önünü açmayacaktır. Ama devrimcilerin başarısının, ödenecek korkunç bedelle orantılı olmayacağına ve bu romantik, ele avuca sığmaz çocuğun, devasa Amerikanın gücünü, esnekliğini ve zekasını küçümsediğine inanıyorum. Yine de sevgili yurdumun Vietnam'da ve başka ülkelerde gösterdiği aptallıkları, "savunma" ya harcanan trilyonları gördükçe ve nefret, sefalet, umutsuzluk, siyahların yaşadığı teneke mahallelerde bir volkan gibi büyürken, Che'nin uzun dönem için yaptığı tahminlerin benimkinden daha gerçekçi olup olmadıklarını merak ediyorum.

Che Guevara'nın tek başına asla tamamlayamayacağı şeyi, Lyndon Johnson** belki bir hamlede hallediverir.

*

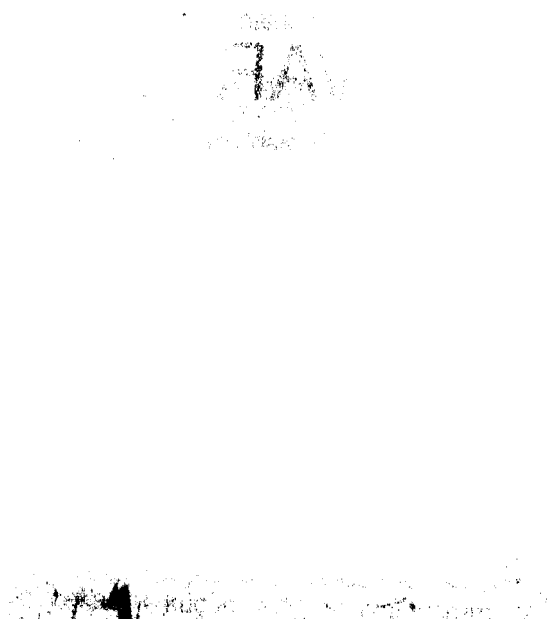
* Shleley: İngiliz Şair. (1792-1822) Dini ve siyasi otoriteyi red dederdi. (çv.)

** Lyndon Johnson: 36. ABD Devlet Başkanı (çv.)

*** Camilo Cienfuegos, 28 Kasım 1959'da Camaguey'den Havana'ya uçarken uçağı düştü ve denizde kayboldu.. (Che)

CHE GUEVARA

CAMILO'NUN
ANISINA

Camilo'nun anısına

Yazar, bu çalışmayı tam okuyup dzelteceği sırada demokrat ve enternasyonal inançlarının çizdiği bir başka yola*** giden Camilo Cienfuegos'un metni onaylamasını isterdi.

Bu ve bundan sonraki satırlar, Devrim Ordusu'nun büyük kaptanına, devrimin yarattığı en büyük gerilla önderine, mükemmel bir devrimci ve candan bir arkadaşa saygının ifadesi olarak kabul edilmelidir. Yüzlerce savaşa katılan, savaşın en zor anlarında Fidel'e en yakın olan ve ona danışmanlık yapan, kendi karakterini ve ekibinin moralini yükseltmek için hep kendinden fedakarlık yapan kararlı ve cesur bir savaşçıydı Camilo.

Gerilla Savaşı deneyimlerimizin sentezinin yapıldığı bu el yazmasını, yaşasaydı onaylayacağına inanıyorum. Çünkü bu sentezler hayatın tam da kendisidir. Camilo, burada sunulan sözcüklere kendi yaratılışındaki canlılığı, zekasını ve yrekliiliğini kattı. Tarihe geçen çok az insanda bu özelliklerin tümü birarada bulunur.

Fakat Camilo'yu sadece kendi özel yetenekleri nedeniyle harikalar yaratan, sırça köşkte tek başına yaşayan bir kahraman olarak görmemek gerekir. Halk nasıl her zaman kendi içinden kahramanları, şehit ve liderleri çetin mücadeleler sürecinde yatırırsa, Camilo'yu da öyle yarattı.

Danton'un devrimci hareketler için söylediği şu özdeyişi Camilo'nun duyup duymadığını bilmiyorum;

"Cesaret, cesaret ve daha fazla cesaret.."

Duymamış olsa bile Camilo cesaretini eylemleriyle gösterdi. Öncü bir gerilla savaşçısının sahip olması gereken mevcut koşulları çabuk ve sağlıklı analiz etme ve gelecekte ortaya çıkabilecek problemleri önceden görüp önlem alma özellikleriyle birleştirdi.

Halkın ve yazarın kahramanımıza bir saygı ifadesi olan bu satırlarda, onun bir biyografisi yada onunla ilgili öyküler yer almayacaktır. Camilo hakkında anlatılan yüzlerce öykü var. Gittiği her yerde bu öyküleri kendi doğallığıyla yarattı.

Halkın beğendiği davranışlarındaki rahatlığa, kendisiyle ilgili herşeye engellenemez bir şekilde onun damgasını vuran kişiliğini kattı. Çok az kimse yaptığı her işe böyle kendi kimliğini verebilir.

Fidel'in dediği gibi, o kitaptan okuyarak öğrenen biri değildi; düşmana saldırılarındaki cesaret, azim, zeka ve sınırsız bağlılığın sağladığı ayrıcalıklı konum nedeniyle onu seçen insanların doğal bilgi ve zekasına sahipti. Camilo dine inanır gibi sadakate inandı; sadakate tapardı. İnsanların isteklerini herkesten daha iyi cisimleştiren Fidel'e olan bağlılığı ve halka olan bağlılığını kastediyorum. Halk ve Fidel birlikte yürüdü; ve böylece yenilmez gerilla savaşçısıyla bütünleşti.

Onu kim öldürdü?

Bu soruyu aslında şöyle sormalıyız:

Onun vücudunu kim yok etti?

Onun gibi insanlar hala halkın içinde yaşıyor, halk istemediği sürece onların hayatı sona ermez.

Kaza yapmayan uçaklar olmadığı için, pilotlar yeterli deneyime sahip olmadığından bir yığın işin içinde boğulan Camilo da bir an önce Havana'da olmak istediğinden düşman onu öldürmeyi başarabildi. Kendi karakteri de ölümüne yol açan olumsuzlukları besledi. Tehlikenin büyüklüğünü ölçmedi; tehlikeyle dalga geçti, oyun oynadı, tehlikenin üstüne yürüdü, tehlikenin anlamını değiştirdi. Gerilla savaşçısı olarak, bir bulut yüzünden planların ertelenemeyeceğini düşünüyordu.

Bu olay, halk onu tanıyıp sevgi ve saygı gösterdikten sonra gerçekleşti. Oysa kaza daha önce de olabilir ve tarihte sıradan bir gerilla lideri olarak kalabilirdi. "**Daha birçok Camilo olacak!**" dedi Fidel; bende şunu söyleyebilirim: Camilo'yu tarihe geçiren muhteşem süreci tamamlamadan hayatını kaybeden birçok Camilo oldu. Camilo ve diğer Camilo'lar (ölenler ve doğacak olanlar) halkın gücünün göstergesidir. Onlar, en saf ideallerinin savunulması için savaş zamanında halkın yarattığı en yüksek ifade biçimidir. Onlar asil sonlarına ermeden önce inançla savaşır.

Camilo'yu gelin bir kategoriye koymayalım. Onu bir kalıpta tutsak etmek, onu öldürmek demektir. Onu genel hatlarıyla, kesin bir sosyal ideolojiyi ona bağlamadan tanımlayalım. Camilo hiç bir zaman kesin bir sosyal ve ekonomik ideoloji tanımlamadı. Gelin bu özgürlük savaşında onunla karşılaştırılabilecek hiç bir asker olmadığını vurgulayalım. Kusursuz bir devrimci, bir halk adamı, Küba ulusunun yarattığı devrimin bir ürünü, bıkkınlık veya yüreksizliğin gölgesini bile kafasından geçirmeyen biriydi. Şu veya bu işi "Camilo'nun eseri" olarak yapan, Küba devrimine mükemmel ve silinmez damgasını vuran bu gerilla savaşçısı, her an ilham kaynağımızdır. Bu günlere erişemeyen ve henüz gelmemiş olan diğerlerine aittir Camilo.

Hergün yeniden doğan Camilo, insanlığın bir abidesidir.

1. BÖLÜM

GERİLLA SAVAŞININ GENEL KURALLARI

1.. GERİLLA SAVAŞININ ESASLARI

Batista Diktatörlüğüne karşı halkın silahlı zaferi, dünya basınının da söylediği gibi, sadece kahramanlığın zaferi değildir. Zafer ayrıca Latin Amerikalı halk kitlelerinin davranışı hakkındaki eski katı inanışları da değiştirdi. Bu zafer, gerilla savaşına başvuran halkın, hükümetin baskısından kurtulmak için nasıl bir yeteneğe sahip olduğunu gösterdi.

Küba Devriminin, Amerika'daki devrimci hareketlerin yöntemiyle ilgili bize 3 yeni ders verdiğini kabul ediyoruz.

Bunlar:

- 1.. Halk kuvvetleri düşmana karşı savaşı kazanabilir.
- 2.. Devrim yapmak için gerekli tüm koşulların oluşumunun gerçekleşmesine kadar beklemek zorunlu değildir.
Ayaklanma bu koşulları yaratabilecektir.
- 3.. Gelişmemiş Amerika'da silahlı mücadelenin yapılacağı esas yer kırık alanlardır.

Bu üç öneriden ilk ikisi oportünist devrimcilerin ya da sahte devrimcilerin bozguncu eğilimleriyle çatışıyor. Eylemsiz duran ve profesyonel bir orduya karşı hiçbirşey yapılamıyacağı bahanesine sığınan sahte devrimciler, oportünistler, mevcut objektif ve sübjektif şartların oluşmasını hızlandırmak için hiçbirşey yapmadan, mekanik bir şekilde oluşumu tahayyülle ve kafaazanlıkla oturup bekliyorlar.

Gerçek yaşam bu sorunun yanıtını göstermeden önce, bu konu Küba'da tartışılıyordu ve Amerika'da da tartışılacağı benziyor.

Elbette tüm devrim şartlarının gerilla faaliyetlerinin itici gücüyle oluşacağı düşünülmemelidir.

Şartlar asgari seviyede oluşmadan, ilk çekirdeğin oluşturulması ve sağlamlaştırılmasının mümkün olmayacağı unutulmamalıdır. İnsanlar, salt barışçıl yaklaşımlarla, karşılıklı konuşarak [!], sosyal taleplerin bile karşılanamayacağını görmelidirler.

Baskıcı egemen güçler mevcut yasalarını bile çiğneyerek baskıcı egemenliklerini sürdürebiliyorlarsa, barışı tartışmanın sonu gelmiştir artık.

Toplumsal hoşnutsuzluk, bu şartlar altında kendisini çok daha aktif biçimlerde ifade eder. Direniş eğilimi, kendisini sonunda yöneticilerin neden olduğu bir kavganın baş göstermesiyle ortaya çıkar.

Sahte olsun veya olmasın, halk oylamasının herhangi bir şekliyle iş başına gelen iktidar, kurumsal olarak yasallığını en azından görünüşte koruyorsa, özünde oligarşinin hizmetinde olmasına karşın halka düşmanlığını halkçılık maskesiyle gizleyebiliyorsa ve bu açığa çıkartılamıyorsa gerilla mücadelesi yükseltilemez. Çünkü kitlelerin beklentisinde barışçıl çözümlerin pırıltıları hala vardır.

Üçüncü savımız, stratejinin esasıdır.

Kitle mücadelesinin kentlerdeki hareketlerde odaklandığını değışmez kural olarak öne sürenler, Latin Amerika'nın geliştirilmemiş kısımlarındaki köylü halkın yaşama olan çok büyük katkılarını hepten unutuyor.

Kentlerdeki emekçi - işçi topluluklarının mücadelesi asla gözardı edilmemelidir. Ancak geleneksel olarak anayasamızı süsleyen güvencelerin askıya alındığı veya gözardı edildiği mevcut koşullarda işçilerin silahlı mücadeleye girme olasılıkları gerçekçi bir şekilde ve dikkatle değerlendirilmelidir.

Çalışanların yasal olmayan hareketleri, mevcut koşullarda çok büyük tehlikelerle karşı karşıyadır.

Silahlar olmadan, gizlice faaliyet yürütmeleri şarttır. Açık arazide ise şartlar o kadar ağır değildir. Zorba kuvvetlerin ulaşamayacağı bu yerlerde, gerillalar, ayaklanan bölge halkına destek verebilir.

Küba Devrimi tecrübesinde göze çarpan bu üç sonucu daha sonra iyice analiz edeceğiz. Çalışmanın henüz başında olduğumuz şu sırada, devrimci harekete bir katkı olan bu sonuçları vurgulamakla yetiniyoruz.

Kölelikten, baskıdan kurtulmak isteyen insanın mücadelesinde esas olan gerilla savaşı farklı özellik ve yönlerle sahiptir. Hareketin özündeki özgürlük isteği hep aynı kalsa da bu böyledir. Konuyla ilgilenen yazarlarında söylediği gibi, savaşı belirleyen bir çok bilimsel yasa olduğu bilinir ve her kim ki bu yasaları ihmal eder o kişi mutlaka yenilecektir. Savaşın bir şekli olan gerilla savaşı da bu yasalarla yönetilmelidir.

Nedir, gerilla savaşını ileri götürmek için, ona özgü niteliklerden çıkan özel yasalarda mutlaka kabul edilmelidir. Her ülkenin sert coğrafik ve sosyal koşulları, gerilla savaşının izleyeceği yol ve özel biçimleri belirlese de, onu da kapsamına alan genel yasalar vardır.

Şimdi yapmamız gereken şey, bu tür savaşın ana ilkelerini ve özgürlük arayan insanların izlemesi gereken kuralları bulmak; gerçeklerden bir teori geliştirmek, diğerlerinin faydalanması için deneyimlerimizi genelleştirmek ve bir yapı oluşturmaktır.

Öncelikle şu soruyu ele alalım:

Gerilla savaşında savaşan taraflar kimlerdir? Bir tarafta birleşmiş zorbalar, ve hem zorbalar ile onların emrinde çalışan bürokrasinin yardımını, hemde sık sık yabancı yardımı alan iyi silahlanmış ve disiplinli, profesyonel ordu vardır.

Diğer tarafta bölge veya ülke halkı vardır.

Gerilla savaşının kitlelerin, insanların savaşı olduğunu vurgulamak önemlidir. Gerilla birimi silahlanmış bir çekirdektir, halkın savaşan öncüsüdür. Büyük gücünü yine halk kit-

lelerinden alır. Egemenlerin düzenli ordusuna karşı savaşıyan gerilla biriminin, ateş gücü az olduğu için zayıf olduğu düşünülmemelidir. Ezilen çoğunluğun desteklediği taraf gerilla savaşına başvurur, baskıya karşı savunmada çok daha az miktarda silahı da vardır ama esas gücü halkın desteği, katılımıdır onu gücü ve muzaffer kılacak olan bu halkın gücüdür.

Gerilla savaşçısının, bölge halkının tam desteğine ihtiyacı vardır. Bu koşul asla yadsınamaz. Bölgelerde bulunan haydut çetelerinin varlığı düşünülürse, haklı olduğumuz açıkça görülecektir. Bu çeteler, homojen bir yapı, öndere saygı, cesaret, bölge hakkında bilgi, ve hatta uygulanacak taktikleri uygulama yeteneğine sahipler. Eksik olan tek şey halkın desteğidir, sonuçta bu çeteler halk güçleri tarafından yakalanır ve yok edilirler.

Gerilla birimleri faaliyetlerinin yöntemini analiz ederek, mücadele biçimlerini ve kitle içindeki köklerini görerek şu soruya cevap verebiliriz. Gerilla neden savaşır?

Sonuçta kaçınılmaz olarak gerillanın bir sosyal reformcu olduğu sonucuna varırız. Halkın zorbalara karşı öfkesini ifade etmek için silahlandığını, silahsız kardeşlerini sefalet içinde ve rezil bir şekilde yaşatan sosyal düzeni değiştirmek için kavga ettiğini anlarız. O an hüküm sürmekte olan kurumların yarattığı şartlara karşı çıkar ve şartların elverdiği oranda, bu kurumların elverdiği oranda, bu kurumların kalıplarını kırmak için tüm gücüyle işe koyulur.

Gerilla taktiklerini daha yakından analiz ettiğimizde, gerillanın yakın çevre ve giriş/kaçış yollarına, hızlı manevra imkanlarına, iyi sığınaklar hakkında yeterli bilgiye ihtiyacı olduğunu görüyoruz. Gerilla halkın desteğine ilk hareketinden gelişimine ve zafere kadar gereksinim duyacaktır

Bütün bunlar gösteriyor ki, gerilla savaşçısı eylemini küçük nüfuslu, kapitalizmin yoğun etkisinden uzak alanlarda başlatmalı, adım adım ilerlemelidir. Buralarda halkın reformlar için mücadelesi, tamamen toprak mülkiyetinin sosyal biçimini değiştirmeye yönelik olduğu için, gerilla savaşçısı da bir köylü devrimcidir. Toprak sahibi olmak, kendi üretim araçlarının, hayvanlarının, 'benim' demek için özlemini çektikleri her şeyin sahibi

olmak, hayatlarını oluşturan ve bir gün onlara mezar olacak toprağa sahip olmak isteyen büyük insan kitlelerinin dileklerine tercüman olur.

Gerilla savaşının, günümüzde farklı iki yorumu olduğunu belirtmemiz gerekir.

Sovyetler Birliğindeki, işgalci faşistlere karşı savaşan düzenli halk ordusuna destek veren Ukrayna'lı savaşçıların sürdürdüğü gerilla savaşı bizim bu küçük yapıtımızın konusu dışında kalmaktadır.

Biz diğer tarzla, sömürgeci olsun yada olmasın iktidardaki güçlere karşı mücadele edilerek kırsal alanlarda gelişen savaşla ilgileniyoruz. Bireyleri mücadeleye sevk eden ideolojik hedef ne olursa olsun, ekonomik hedefleri belirleyen şey, toprak sahibi olma özlemidir.

Mao'nun Çin Devrimi, güneydeki işçi gruplarının mücadelesiyle başlar. Bu mücadele yenilgiye uğrar ve işçiler nerdeyse tümüyle yok edilir. Kuruluş ve gelişme, Yenan'dan başlayan uzun yürüyüş sırasında, kırsal bölgelerde kök salarken gerçekleşir ve toprak reformunun hedeflenmesi kitleler tarafından dayatılır ve uygulattırılır. Ho Chi Minh'in mücadelesi, pirinç yetiştiren, Fransız sömürgeciliği altında ezilen köylülere dayanır.

Bu mücadele sömürgecilerin yenilgisiyle sonuçlanacaktır. Her iki olayın temelinde Japon İşgalcilere karşı yurtsever mücadelenin birleştirdiği kitlelere doğru hedeflerde toparlanan önderliğin doğru öncülüğü ve savaşta, savaşın ruhuna uygun stratejileri uygulamakta beceri göstermek vardır. Yine de ekonomik temelde toprak için mücadele yok olmamıştır.

Cezayir örneğinde, büyük Arap milliyetçiliğinin ekonomik temeline baktığımızda, bir milyon Fransız göçmenin yerleştiği verimli toprakları görürüz.

Porto Riko adası gibi gerilla savaşı için gerekli özel koşulların oluşmadığı, her gün uygulanan ayrımcılığın ulusal ruhu derinden yaraladığı yerlerde mücadele, Yanki işgalcilerin bölge halkından (çoğu çoktan proleterleşmiş olsa bile) çaldığı toprağı geri alma özlemine dayanır. İşte bu aynı ana tema, farklı

biçimlerde de olsa, küçük çiftçi, yerli halk, ve Küba'nın doğu eyaletlerindeki köleler bizim için esin kaynağı oldu. Safları sıklaştırıp, otuz yıl savaşlarında* toprak üzerindeki haklarını birlikte korudular.

Etki alanının genişlemesiyle birlikte genel anlamda savaşa dönüşen gerilla savaşı, diğerinin embriyosu yada bu savaşa bir başlangıçtır. Geleneksel olarak kullanılan anlamıyla savaş koşulları oluşana kadar gerilla kuvvetlerinin büyüüp gelişmesi ve mücadele yöntemlerindeki değişiklik olasılığı, düşmanın tek tek mücadele, kavga veya karakol çarpışmalarının kazanılması olasılığına bağlıdır. Dolayısıyla, kazanılmayacak hiç bir çatışmaya girmemek ana kuraldır. Ard niyetle söylenmiş şöyle bir söz vardır:

" Gerilla savaşçısı, savaşın cizvitidir " **

Bu sözle, gerilla savaşının kaçınılmaz parçası olan gizlilik, pusu kurma, şaşırtmaca özellikleri vurgulanıyor. Bu, mevcut şartların doğal olarak yarattığı özel bir Cizvitliktir. Şartlar, romantik ve sportmence düşüncelerden hayli farklı, savaşmanın karakterine uygun olduğunu düşündüğümüz yöntemlerle ve belirli zamanlarda harekete geçmeyi gerektiriyor.

Savaş, çarpışan her iki tarafın diğerini yok etmek amacıyla yürüttüğü bir mücadeledir. Bu hedefe ulaşmak için kuvvet kullanmanın dışında mümkün olan her türlü hileye ve stratejiye başvuracaklardır. Askeri strateji ve taktikler, gruplara ait hedeflerin ve bu hedeflere varmak için kullanılacak araçların analizinin bir sunuşudur. Bu araçlarla düşmanın tüm zayıf noktalarından yararlanmak istenir.

Savaştaki büyük bir orduyu oluşturan her bir müfrezenin mücadelesi, gerilla grubuyla aynı karakteristiklikleri taşır.

Gizlilik, aldatmaca, ve şaşırtmacaya başvurur. Bunlar yoksa, karşı taraf dikkatli ve uyanık olduğu içindir. Gerilla birliği bağımsız bir birim olduğu ve düşman kontrolünün dışında geniş alanlar olduğu için, gerilla saldırılarının şaşırtıcı olması mümkündür ve öyle olmalıdır.

Bazıları buna burun kıvrarak " vur - kaç " diyor , ama bu bir gerçektir.. Vur ve kaç, bekle, pusuya yat, tekrar vur ve kaç, düşmana hiç rahat vermeden tekrar vur ve kaç. Burada bir olumsuzluk, bir geri çekilme eğilimi, cephe savaşından kaçma seziliyor. Ama bu gerilla savaşının genel stratejisinin sonucudur ve hangi tür olursa olsun, bu her savaşta vardır..

Kazanmak, düşmanı yok etmek.

Gerilla savaşının nihai zafere ulaşma imkanı vermediği, savaşın safhalarından sadece biri olduğu açıktır.

Gerilla savaşı, savaşın başlangıç safhalarından bir tanesidir ve düzenli olarak büyüyen gerilla ordusunun düzenli orduya dönüşmesi gerekene kadar gelişecektir. İşte tam o anda düşmana son darbeyi indirmek ve zafere ulaşmak için hazırlanmış olacaktır.

Zafer her zaman özgürlükçü güçlerin düzenli ordusunun eseri olacaktır, işin başında ve düzenli ordunun kuruluşunda gerilla ordusu olsada.

Modern savaşlarda bir tümen generalinin nasıl askerlerinin önünde ölmek zorunluluğunun ortaçağ geleneklerinde kaldığı bilinmekteyse, kendi kendisinin genarali olan gerilla savaşçısının da her çatışmada yeniden ölmesi gerekmez. Hayatını feda etmeye hazırdır ama gerilla savaşının olumlu yanı şudur ki, gerilla savaşçılarının her biri bir ideali savunmak için değil, o ideali gerçekleştirmek için ölmeye hazırdır.

Gerilla savaşının esası, özü budur! Büyük halk gücünün destek verdiği birlik, bu bir avuç insan, silahlı öncü müfrezesi olarak günlük taktik hedeflerin önüne geçer; ideale ulaşmak, zamanı geçmiş kalıpları kırmak, nihai olarak sosyal adalete ulaşmak için kavgayı sürdürür.

Tüm bunlar göz önüne alındığında, gerilla savaşının o küçümsenen nitelikleri aslında asıldır. Varlık nedeni olan, sonunda varmak istediği hedef asıldır ve bir sonuca ulaşmak için

kullanılan kirli araçların unsuru olmadığı için asildir. Bu savaşçı eğilim, hiçbir zaman cesaretini kaybetmeme özelliği, nihai hedefe doğru ilerlerken karşılaşılan problemler karşısında eğilmezlik de gerilla savaşının asaletidir.

*** 1868'de başlayıp 1898'de biten 1878-1895 arasında barış yapılan bağımsızlık savaşında Küba halkı, İspanyol işgalcilere karşı savaştı.**

**** Cizvit : İki yüzlü düzenci.**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

2.. GERİLLA STRATEJİSİ

Gerilla terminolojisine göre strateji, tüm askeri koşulların ışığı altında, ulaşılabilecek hedeflerin ve hedefe varmada kullanılacak tüm yolların analizidir.

Gerilla birliğinin bakış açısına göre doğru bir stratejiye sahip olmak için, düşmanın eylem yöntemini analiz etmek şarttır. Düşmanın tamamen yok edilmesi nihai hedef ise, böyle bir iç savaşta düşmanda aynı standart hedefi seçecektir.. Gerilla birliğinin tek tek tüm bireylerini yok etmek zorundadır.

Diğer taraftan gerilla savaşçısı, düşmanın hedefe ulaşmak için kullandığı kaynakları analiz etmelidir:

İnsanlar, hareket yeteneği, halk desteği, doğru devrimci propaganda, düşmanın karşı propagandasını açığa çıkartacak istihbarat ve yine doğru devrimci propaganda, iletişim araçlarını doğru kullanma, güvenilir önderlik kapasitesi ve silah..

Nihai hedef olan düşmanı yok etmeyi aklımızdan hiç çıkartmadan, yukarıda sözünü ettiğimiz konulardaki incelemelere dayanan olgulara yeterli, kendi özgün stratejimiz olmalı.

Üzerinde çalışılması gereken bazı temel konular vardır:

Silahlar örneğin, ve bu silahları kullanma yöntemi.. Bu tür bir savaşta bir tankın, helikopterin yada uçakların önemi hesaplanmalıdır. Düşmanın silahları, teçhizatı, alışkanlıkları her zaman göz önüne alınmalıdır. Çünkü gerilla kuvvetleri kesinlikle düşman teçhizatlarından beslenecektir. Eğer seçme olanağı varsa, mutlaka düşmanın kullandığı silahlar seçilmelidir. Çünkü

gerilla birliğinin en büyük sorunu yetersiz silahtır ve gerilla birliğine yeterli silahı da düşman taraf sağlamalıdır!.

Hedefler belirlenip analiz edildikten sonra, nihai hedefe varmak için atılacak adımların sırası belirlenmelidir. Bu plan mutlaka önceden yapılmalı, çatışma geliştikçe ve ön görülmeyen şartlar ortaya çıktıkça planlama gözden geçirilmeli ve gerekli değişiklikler yapılmalıdır.

Gerillanın başlangıçtaki temel görevi hayatta kalmak, yok edilmemektedir. Gerilla birliği yada birliklerin üyelerinin yeni yaşam tarzlarına uyum sağlamaları yavaş yavaş daha kolaylaşacak, saldırgan kuvvetlerden kaçışları günlük bir iş haline gelecektir. Bu şartlar sağlandığında, düşmanın erişemeyeceği konumda olan veya düşmanı saldırıdan vazgeçirecek organize gücesahip olan gerilla, düşmanı adım adım zayıflatmaya başlamalıdır. Bu uygulamaya önce gerilla birliğine karşı aktif savaş yürütölen yerlerde başlanır. Devamında düşmanın hakim olduğu yerlerde iletişim araçlarını tahrip ederek, merkezi üslerine saldırılar düzenleyerek gerilla kuvvetlerinin tümünü seferber edip düşman dört bir yandan kısıkaca alınır.

Darbelerin sürekliliği olmalıdır. Harekete geçölen bir bölgede düşman askerinin uyumaya fırsatı olmamalıdır. Sistemli olarak ileri karakollara saldırılar düzenlenmeli ve tamamen yok edilmelidir. Düşman her an kuşatılmış olduğunu düşünmelidir. Ağaçlık, engebeli arazide bu çaba gece gündüz devam etmeli; düşman devriyelerinin kolay ulaşabileceği açık arazide sadece gece faaliyet gösterilir. Bütün bunları yapabilmek içinde halkın desteği ve arazi hakkında eksiksiz bilgi şarttır. Bu iki koşul gerillanın hayatını her saniye etkiler. Dolayısıyla, şu anın ve geleceğin faaliyetleri üzerinde çalışırken, halka yönelikyoğun çalışma yapılmalı, devrim düşüncesi, sonuçları açıklanmalı, zalim düşmanın halk güçlerini hiçbir zaman yenemeyeceğinin değişmez gerçek olduğu anlatılmalıdır.

Bunun gerçek olduğundan şüphelenen, gerilla savaşısı olamaz.

Halk içinde kitle çalışması, başlangıçta gerillanın emniyetini sağlamak için yapılmalı, yani faaliyetlerin yürütüldüğü bölgede oturan herkesten, gerillalara ilişkin gördüğü veya duyduğu hiçbir şeyi halk düşmanlarının ispiyoncu ve muhbirlerinin öğrenmesinin önlemlerini almaları usulünce kavratılır. Düşmanın olumsuz propagandasına karşı propaganda ile karşılık verileceği gibi, kulak radyosu kullanılarak düzenin muhbirlerinin yanlış bilgilerle oyalanması sağlanır. Sahte baskın hazırlıkları, farklı silah bilgileri, gerilla sayısında gerillanın konumu ile uyuşmayan bilgiler, gerilla komutanlarının kimliklerine ilişkin yanlış bilgiler, nakil-birlik kaydırma haberleri vb. ile düşmana gerillanın verdirdiği yada doğrudan düşman istihbaratına ulaşacak şekilde düşmanın gerillaya büyük kayıplar verdirdiği, gerilla komutanlarının öldüğü, silah kayıpları vb. gibi kayıpların büyüklüğü, gerillaların kahramanlık öyküleri vb. konuşulması sağlanır. Ayrıca devrimci mücadeleye bağlılıklarını göstermiş çevre sakinlerinden yardım istenir ki onlarda mücadeleye katkıda bulunmanın onurunu yaşasınlar. Mücadeleye yakınlık duyan insanlardan, başka sempatzanlarla bağlantı kurmada, propaganda malzemelerinin dağıtımında, orzak temini ve silah nakillerinde, rehberlik gereksinimlerinde yardımlarına başvurulur. En sonunda bu dost ve sempatzan insanların katılımıyla faaliyet yürütülen bu merkezlerde kitle eylemleri organize etmek mümkün olur. Bu eylemlerin sonucunda ulaşılacak olan hedeflerden biri iyi düzenlenmiş bir genel grevdir.

Grev, iç savaşta en önemli faktördür. Ancak bunu başarmak için birbirini tamamlayan bir dizi koşulun oluşması gerekir ve bu şartların kendiliğinden bir araya geldiği pek sık görülmez. Devrimci mücadelenin anlamı ve hedeflerimiz halka iyi anlatılmalı, halkın gücünü ve yeteneğini göstererek gerekli koşulları oluşturmada sağlıklı adımlar atılmalıdır.

Gerilla birliğinin son derece etkili olan bir başka silahı olan sabotaj için, daha az tehlikeli görevleri başarıyla tamamlamış homojen gruplara başvurulabilir. Tüm orduyu felç etmek, bir bölgedeki endüstriyel yaşamı durdurmak, düşmanın etkin olduğu veya düşmanın taleplerine boyun eğen bir kenti fab-

rikasız, işiksiz, susuz, bırakmak, tüm haberleşme sistemlerini işlemez hale getirmek, gece ulaşımını düşman ve yandaşları için yolculuk edilemez şekilde sabote etmek pekala mümkündür. Tüm bunlar gerçekleştiğinde düşmanın morali bozulur. Savaşçı birimlerinin morali zayıflar ve nasıl meyva olgunlaşıp toplanma zamanı gelirse, devrim şartları ve devrim yapma zamanı gelir.

Demek ki gerilla eylemlerinin yapıldığı bölgenin genişletilmesi gerekir, fakat aşırı büyüme engellenmelidir. Sağlam bir operasyon sahası olması ve savaşın ilerledikçe güçlendirilmesi şarttır. Bu bölge halkının teorik eğitim seviyesinden yararlanılmalı, devrimin iflah olmaz düşmanlarına karşı karantina uygulanmalıdır; hendek tuzaklar, yoğun mayınlama, molotoflama, panik oluşturunca yangın ve patlamalarla ekonomik, sosyal alanlarda sabotajlar ve haberleşme sistemlerine darbeler savunmanın mükemmel araçlarıdır.

Gerilla birliğinin silah ve savaşçı sayısı kayda değer bir rakama ulaştığı zaman yeni birlikler oluşturulmak üzere çalışmalar aynı hızla devam etmelidir. Bu, zamanı geldiğinde oğul veren arı kovanına benzer. Yeni kraliçe arı, işçi arıların bir kısmını alıp farklı bir bölgeye gider. Önemli gerilla önderlerinin bulunduğu ana kovan daha az tehlikeli yerlerde kalırken, yeni birlikler düşman bölgelerine sokularak çalışmalara aynen devam edecektir.

Birliklerin bulunduğu bölgenin onlara çok küçük geleceği bir an sonunda gelecektir. Düşmanın sıkı koruması altındaki bölgelere ilerlerken, güçlü kuvvetlerle karşılaşılacaktır. İşte o zaman birlikler, tek kuvvet olarak birleşir, birleşik savaş cephesi önerir ve orduların karşı karşıya geldiği bir cephe savaşı başlar.

Ancak geçmişteki gerilla ordusu eski mücadele biçimini tümenden reddetmez, düşmanı arkadan vuracak eski tip gerilla birliklerini yaratır. Bölge tamamen alınana dek gerillalar ilerlemeye devam eder.

Gerillalar işte bu yöntemle saldırır ve tahkim edilmiş bölgeleri kuşatma yeteneğine sahip, düşman saldırılarını püskürten, kitleyi harekete geçiren, her zamankinden daha fazla istekle savaşan gerilla birliği haline gelir ve sonunda savaşın ulusal sınırlar içindeki hedefine, yani zafere ulaşır.

3.. GERİLLA TAKTİKLERİ

Askeri bir terim olarak taktik, büyük stratejik hedeflere ulaşmanın pratik metodlarıdır.

Bir anlamda taktikler stratejiyi tamamlar. Bir başka yönden stratejinin içindeki özel kurallardır. Bir araç olarak taktikler nihai hedeflerden çok daha çeşitli, esnektir ve mücadele boyunca sürekli gözden geçirilecek mevcut şartlara uyulanır. Savaş süresince değişikliğe uğramayan taktik hedefler olduğu gibi değişmeyen hedeflerde vardır. Önemli olan, gerilla eylemlerinin düşmanın eylemine göre uyulanmasıdır.

Gerilla birliğinin temel özelliği hareket yeteneğidir. Bu özellik gerillanın iki dakika içinde herhangi bir eylem noktasından çok uzağa ve bir kaç saat içinde gerekirse bölgeden tamamen uzaklaşmasına imkan verir; sürekli cephe değiştirmeyi ve düşman kuşatmalarından uzak olmayı sağlar. Düşman, gerilla birliğini yok etmek için onu nihai savaşa zorlar ve savaş şartları çetenin tüm gücünü yalnız ve yalnız yakalanmamak için harcamasını gerektirebilir. Bu durum ikili kuşatmaya dönüşebilir. (Küçük gerilla birimlerini kuşatmış olan düşmanın daha güçlü birlikler tarafından kuşatılması mümkündür; veya güvenli bir yerde ikamet eden bir grup düşmanın dikkatini çekerek bir tümenin ve savaşçı güçlerin mühimmatının yok olmasına neden olur).

Bu savaşın gezgin karakterine minuet* denilerek dans benzetmesi yapılır: Gerilla birlikleri, örneğın ilerleyen bir birlik düşmanın etrafını dört bir yandan çevirir, dört noktada yerini alan beş- altı kişilik gruplar kendi kendini kuşatmayacak kadar uzakta kalır; savaş herhangi bir noktada başlar, ordu o noktaya doğru ilerler; gerilla birliğı geri çekilir, fakat düşmanı görüp izleyecek konumunu korur; ve saldırıyı diğerk noktalardan başlatır. Ordunun ve gerilla birliğinin saldırıları devam edecektir. Böylece büyük kayıp vermeden düşmanı hareketsiz bırakmak, büyük miktarda cephaneye harcamasını sağlamak, ve askerlerin moralini çökertmek mümkündür.

Aynı taktik gece uygulanırsa daha yakından ve daha şiddetli saldırılabilir, çünkü bu şartlarda ikili kuşatma olasılığı zayıftır. Gerilla birliklerinin bir başka özelliğı gece hareketleridir. Saldırı noktasına varmak ve tehlikenin, ihanetin kol gezdiğı şartlarda yeni bir bölgeye hareket etmek için en uygun zaman gece saatleridir. Gerillanın sayıca güçsüz oluşu, saldırılarının daima şaşırtmaca içermesini gerektirir; şaşırtmaca saldırılar kayıp vermeden düşmana kaybettiren bir üstünlüktür. Bir tarafta yüz kişi varken karşı taraf on kişi ise bir kişilik kaybın önemi, taraflara göre tamamen farklıdır.

Düşman kampı kayıplarını her zaman karşılar; düşmanın askeri kaybı onun etkinliğini ancak yüzde bir etkiler.

Gerilla birliklerinin kayıplarını karşılaması ise daha uzun zaman alır. Çünkü kaybedilen gerilla savaşçısı bir uzmandır ve tek başına hareketli askeri gücün önemli bir bölümünü temsil eder.

Ölen bir gerilla savaşçısı asla silah ve cephanesiyle bırakılmaz. Her gerillanın görevi, yere düşen ortağının bu son derece kıymetli savaş araçlarını geri almaktır. Silah ve cephaneye verilen önem ve kullanma yöntemi gerilla savaşının bir başka özelliğidir. Şehit olan gerillanın naaşının olabildiğince gömülmesine, düşmanın eline geçip teşhir edilmemesine de özen gösterilmelidir. Herhangi bir savaşta kimin düzenli ordu kimin gerilla olduğunu anlamak, ateş ediş tarzına bakarak anlaşılır; düzenli ordu yoğun bir şekilde ateş ederken, gerillalar

az fakat hedefi bulan atışlar yapar.

Artık aramızda olmayan kahramanlarımızdan biri çatışmada düşmanın hızını kesmek için ardarda beş dakika ateş etmek zorunda kalmıştı. Ateş sesleri kendi adamlarımızı hayli şaşırtmış, sıkı kurşun yağmuru yüzünden anahtar bölgenin düşman eline geçtiğini düşünmüşler. Bu olay savunulan noktanın önemi yüzünden, " mümkün olduğu kadar az cephane " kuralının dışına çıkıldığı ender durumlardan biriydi.

Gerilla savaşçısının bir başka temel özelliği esneklik, kendini tüm şartlara uyarlama ve eylemdeki tüm aksilikleri kendi yararına çevirebilme yeteneğidir. Klasik kurakçı savaş yöntemleri yerine, gerilla savaşın her saniyesinde kendi takтикlerini yaratır ve düşmanı sürekli şaşırtır.

Başlangıçta esnek mevkiiler düşmanın ulaşamayacağı özel noktalar ve onu şaşırtan yerler vardır. Yavaşta olsa ilerleyen düşman kendisini aniden kapana sıkışmış, ileriye doğru hiç bir şekilde ilerleyemeyecek halde bulur. Bunun nedeni, gerillaların savunma noktasını seçerken bölge özelliklerinin titizlikle araştırılması ve savunması mükemmel, tahrip edilemez noktalar seçilmesidir. Burada önemli olan saldıran askerlerin değil, savunan askerlerin sayısıdır. Asker savunma noktasında yerini aldıktan sonra koca bir taburu başarıyla durdurabilir. Burada liderin ana görevi geri çekilmeden savunma yapılabilinen uygun zaman ve en iyi yeri seçmektir. Gerilla ordusunun saldırı biçimi de farklıdır; sürpriz ve öfkeyle başlar, karşı koyulamaz, sonra aniden tam bir pasifizme döner.

Hayatta kalan, varlığını devam ettiren düşman dinlenir ve saldırganın gittiğine inanır; rahatlar, kışının günlük yaşamına döner. Aynı nitelikteki saldırılar başka yerlerde boy gösterdiğinde, gerilla birliğinin büyük kısmı takviye düşman kuvvetlerinin gelişini önlemek için beklemektedir. Bir başka gün düşman kampını savunan ileri karakol aniden gerilla saldırısına uğrar, ve düşer.

Burada esas olan şaşırtmaca ve saldırıdaki çabukluktur.

* **Minuet : 17. yüzyıldan kalma ikili , zarif bir dans.**

Sabotaj eylemleri çok önemlidir.

Devrimci ve çok etkili bir savaş yöntemi olan devrimci şiddet ve sabotaj ile etkisiz ve sonucu belirsiz terörizm arasında net ayırım yapmak çok önemlidir.

Terörizm sık sık masum insanları kurban ederken devrim için çok önemli demokrat insanları da yok edebilir. Devrimci şiddet ise ancak zorbaların önde gelen, baskıcı yöntemleriyle etkili, zalim olarak ün yapmış, yok edilmesinde fayda bulunan liderlerini, halka zulmeden işkencecileri öldürmek için kullanıldığında kıymetli bir taktiktir. Fakat halk düşmanlığı, muhbirliği kanıtlanmamış insanların öldürülmesi asla tercih edilmemelidir. Bu tür işkenceciler ve işbirlikçiler cezalandırıldığında, düşman da aynı şekilde yanıt verecek ve ölümlerle sonuçlanan kayıplarımızda olabilecektir.

Terörizm hakkındaki görüşlere ters düşen önemli bir nokta üzerinde duralım. Bir çok insan terörün sonuçta polis baskısına neden olduğunu ve yasal olsun veya olmasın kitlelere ulaşmayı ve kritik anlarda toplumu harekete geçirmeyi engellediğini düşünüyor. Bu doğrudur; fakat iç savaşta devletin güçlerinin bazı kasabalarda baskısı o kadar büyük olur ki, her türlü yasal eylem zaten bastırılmıştır ve silah desteği olmayan bir halk hareketi imkansızdır. İşte bu yüzden yöntem seçiminde iyi düşünmek, yöntemin devrime getirisi yada götürüsünü hesaplamak gerekir. İyi organize edildiğinde çok etkili bir silah olan sabotaj, üretim araçları tahrip edildiğinde sektörde çalışan insanları işsiz bıraktığı halde toplumun günlük yaşantısını etkilemiyorsa kullanılmamalıdır. Cola fabrikasını havaya uçurmak çok komikken, enerji santrallerini sabote etmek tam anlamıyla doğrudur. Gazoz üretimini durdurursan bir grup işçiye işsiz bırakmış olursun. Üstelik sanayi aynı tempoyla yürür. Enerji santralını tahrip edersen yine işçiler işsiz kalır, ama bölgede yaşamın felç oluşu buna değer.

Sabotaj tekniğine daha sonra tekrar döneceğiz.

Savaş teorisyenlerinin çok önem verdiği ve gerçekte de etkilerinin reddedilemeyecek olan havacılığın klasik savaşların sonucunu belirleyeceği ortadadır. Gerilla savaşlarını da elbette

halkı altına alabilecek, hızlı saldırılara olanak sağlaması, yoğun bombalama, paraşütçü komando intikali vb. yararları ege-
monler lehine, gerillanın - halkın savaşçı güçlerinin aleyhine
gelişmeler olacaktır. Ancak gerilla savaşı henüz başlangıç ev-
resindeyken, kalıcı üslure , kurtarılmış bölgelere sahip değilken
düşmanın hava üstünlüğünün hiç önemi yoktur. Bu aşamada az
sayıda gerilladan oluşan birlikler, ulaşımı zor yerlerde barınır.
Hava güçleri, organize olmuş ve yeri tesbit edilebilen, yer is-
tilharatı ile hedef koordinatlarını alabileceği yerleşik savunma
kuvvetlerine karşı etkili olur. Geliştirilmiş hava saldırı güçleri
yerleşik, gerillanın ordulaşmış yapılanmasına ve onun bağrında
olduğu halk kitlelerine zarar verebilir ama bu aşamada gerillanın
ordulaşmış kuvvetleri de yeterli hava savunma düzenlemesine
sahip olmuş olacaktır. Bizim konumuz olan gerilla savaşı ise bu
özellikte değildir. Uçaklar, açık alanda ilerleyen küçük gerilla bir-
liklerine de tehlikeli saldırılar düzenleyebilir ama gece
yürüyüşleri ve gece saldırıları ile gelişen, gündüzleri önlemlerini
almış olarak 'uyuyan' gerilla için etkili olamayacaktır.

Kara yolu ve tren yolu ile yaptığı ulaşımı; düşmanın en
zayıf noktasıdır. Kara yolu olsun, tren yolu olsun ulaşım hattını
adım adım kontrol ederek ilerlemek olanaksızdır. Önemli mik-
tarlarda patlayıcı kullanarak ikmal yollarını ulaşımına kapatmak
mumkundür. Patlayıcıların düşmanı avlama ve malzemelerine el
koyma pusuları ile birlikte kullanılmasıyla düşmana insan, mal-
zeme, silah kaybı verilirken yolda ulaşımına kapatılmış olur. Yol-
ların güvenli ulaşımına kapalı oluşu gerillanın halkçı-yurtsever pro-
pagandası ile birleştirilirse gerillanın lehine destek ve
katılımlarda sağlanır ve diktatörlük güçleri arasında panik to-
humları da serpilir.

Patlayıcı madde bulmak için çeşitli kaynaklar vardır. Diğer
bölgelerden getirilebilir, diktatörlüğün mühimmat depolarına el
koyulabilir, orman, yol inşaatı ve maden ocakları depolarından
aldırılabilir. Bütün bu olanaklar ve başkaca el koyma al-
ternatifleri her zaman işe yaramayabilir. Patlayıcı maddeler gerilla
bölgesindeki oluşturulmuş laboratuvarlarda üretilebilirde. İmalat
yöntemi, kullanım yerine sevki gibi sorunlar gerilla birliğinin içinde
bulunduğu şartlara göre değişir.

Ateşlemede ana unsur olan ateşleme fişğini, başlıkta kullandığımız barutu biz laboratuvarımızda üretiyoruz ve mayını tam anında patlatmak için çeşitli sistemleri de geliştirdik. En iyi sonucu elektrikle aldık. İlk kullandığımız patlayıcı, diktatörlüğün uçaklarının üzerimize attığı patlalamamış bir bombaydı. Bombaya ilave başlıklar yerleştirdik ve tetiği kabloyla çekilen bir tüfek ekledik. Düşman konvoyu geçerken tüfeyi kullanarak bombayı patlattık.

Bu teknikler geliştirilebilir.

Örneğin, Cezayir'de uzaktan kumandalı, yani radyo dallarıyla uzaktan patlatılabilen veya saatli düzeneğe düzenlenmiş ayrıca asit ateşlemeli el yapımı mayınların Fransız sömürgecilere karşı kullanıldığını duyduk.

Yol boyunca pusuya yatıp mayını patlatmak ve kurtulanları yok etmek, kullanılan cephane ve silahın tam hakkını vermek için şarttır. Şaşkına dönen düşman cephanesini gereğince kullanamaz ve kaçacak vakit bulamaz. Bu koşullarda çok az cephane sarfederek büyük sonuçlar elde edilir.

Ard arda darbe yiyen düşman taktik değiştirir. Tek tek yola çıkan kamyonların yerini motorize birlikler alır. Ama saldırı noktası çok iyi seçilirse, birliği bölüp tek bir araç üzerinde yoğunlaşarak aynı yok edici sonuç elde edilir. Düşmanın yerleşik depo ve karakollarına yapılacak baskınlarda ise önce ileri gözetleme noktalarındaki timler sessizce avlanarak, taciz ateşi ile düşmanın dikkati ve ateş yoğunluğu ana saldırı yönünden uzaklaştırılır ve muhkem üsse girilerek silah ve cephaneye el konulur. Her saldırı kendi özel koşulları içerisinde değerlendirilir.

Saldırının kalıpları olmaz.

Gerilla önderlerinin yetekleri ile birleşen gerillaların yetenekleri, doğru tanımlama, doğru yapılanma ve zamanında saldırı ile başarı yolunu aralar. Gerilla taktiklerinin ana kurallarını aklınızdan çıkarmayın.

Bu kurallar:

Bölge hakkında eksiksiz ve doğru bilgi.. Kaçış yollarının sürekli kontrol altına alınması, saldırı noktasında düşmana

yardımlı getirebilen tüm tali yollara dikkat etmek; malzeme, ulaşım, yaralı yoldaşları bırakacak geçici ya da sürekli saklanma yerleri konusunda yardım almak için bölge halkıyla yakın dostluk kurmak.. Seçilen eylem noktasında sayısal üstünlük; yüzde yüz hareketlilik ve eldeki stoklara güvenilirliliktir.

Taktik kuralların tümü yerine getirilirse, düşmanın haberleşme ağına önceden indirilen darbe ile birlikte yapılan süpriz saldırı önemli kazanç sağlar.

Gerilla taktiğinin diğer önemli yanı, bölge halkına karşı doğru tavidir. Düşmana karşı tavır önemlidir; ancak saldırı anında uygulanacak kurallar taviz vermeden uygulanmalı, gerillaların katledilmesine yol açabilecek ihbarcı alçaklara karşı acımasız olmalı ve askeri görevini yaptığını düşünen düşman askerine karşı mümkün olan merhameti göstermelidir. Düşman askerlerini esir almak için uygun yer ve barınağın olmadığı şartlarda bu politika uygulanmalıdır. Hayatta kalanlar serbest bırakılmalı, yaralıları eylem alanındaki mevcut olanaklarla tedavi edilmelidirler. Gerilla savaşçısının baskıcı askere karşı moral üstünlüğünü lafla değil, eylemle göstermek için sivil halka karşı davranışlarda bölge insanının tüm kural ve geleneklerine uyulmalıdır.

Çok özel şartlar, özellikle muhbirliği teşhir etme olanakları kullanılmadan ve gerillaya doğrudan saldırı hariç, savunma hakkı verilmeden hiçbir suçlu için infaz uygulanmaz. Sık sık uygulanan devrimci infazların diktatörlüğün propaganda güçlerince halkı yanıltmaya yönelik, halkı gerilla karşıtı söylemlerle doldurma maksadıyla kullanıldığını bilmekte olduğumuz unutulmamalıdır.

4.. UYGUN ALANDA SAVAŞ HALİ

Gerilla savaşında taktikleri uygulamak üzere uygun alan her zaman bulunmaz; ancak zemin uygun ise yani gerilla birliği ulaşımı güç bölgelerde, sık orman, dağlık, yada geçilemez çöl veya bataklıklarda barınıyorsa, gerilla savaşının temel koşullarından çıkartılan genel taktikler her zaman aynıdır, değişmez.

Düşmanla ne zaman karşı karşıya gelineceği önemli bir noktadır. Bölgede doğal şartlar çetin, düzenli bir ordunun ağırırklarıyla asla giremeyeceği bir yapıdaysa, gerilla birliği ilerlemeli ve orduyla çarpışma olasılığı olan bölgelere, lavazım depolarına, nisbeten zayıf olan konumlarına vurmali, karargahlarını tuciz edecek alanlara ulaşmalıdır.

Gerilla; birliğinin hayatta kalacağına, yok edilmeyeceğine kesin kanaat getirildikten sonra savaşa girmeli; buna karşın çarpışmak üzere sığınağından sürekli çıkmalıdır. Zeminin uygun olmadığı yerlerde savaşan yerel halk çeteleri gibi alabildiğine

gezgin olması gerekmez; kendini düşmanın yeteneğine göre ayarlaması gerekir; ama düşmanın birkaç dakika içinde askeri toplayıp geldiği yerlerde olduğu gibi hızla uzaklaşmak zorunluluğu yoktur. Gece hareketlerinde her zaman şart değildir.

Bir çok durumda gündüz gözüyle hareket yapabilmek, özellikle bir yerden bir yere gitmek düşman kontrolüne rağmen mümkün olabilir. Gündüz saldırıları doğru düzenlenmeli ve savaş süresinin uzatılma olanağı ve yaratacağı olumsuzluklar dikkate alınmalıdır. Bölgeyi iyi bilen gerilla birliği, bölgeyi ve insanlarını iyi bilmeyen düşman karşısında gündüz saldırılarında üstünlük sağlarken, yetersiz donanım ve yerel bilgi eksikliği kötü sonuçlar doğurabilir. Dağlarda gündüz saldırısı yapmanın gece saldırılarından farkı olmaz, çok az insan gücüyle bile yapılsa çatışma alanına takviye düşman kuvvetlerinin gelişi önlenebilir, cangıl gerillaya destek olan bir güç olarak kullanılabilir.

Ulaşım açık noktaların sıkı göz altına alınması, gerilla savaşçısının asla unutmaması gereken bir kuraldır. Düşmanın yardım çağırma ve yardımcı güçlerin intikal olanağına bağlı olarak gerillanın saldırganlığı artabilir. Düşmana yaklaşıp daha uzun süre cepheden savaşabilir. Yine de bu kurallar bazı şartlar altında, örneğin yeterli cephane olduğu zaman geçerlidir.

Uygun zeminde, özellikle dağlarda savaşın olumlu yönlerinin yanında olumsuz özellikleride vardır. Örneğin düşman bu bölgelerde tedbirli olduğu için tek operasyonda önemli silah ve cephane ele geçirmek kolay olmayacaktır. Gerilla savaşçısı ise silah ve cephanesinin düşman kaynaklarından sağlanacağını unutmadan, yararsız çatışmalarla güç ve cephane harcamaktan kaçınması gerektiğini bilerek çatışmalara girer veya uzaklaşır.

Dağlar doğru kullanıldığında gerillanın yaşam kaynaklarını sürekli kılabilir. Dağlarda 'savaş siperleri' daha hızlı kazılır, hava saldırıları ve uzun menzilli tüfeklere karşı yeterince korunmuş barınaklar, küçük imalathaneler, hastane, eğitim ve öğretim merkezleri, ambarlar kurulup stoklama yapılacağı gibi teorik ve askeri eğitim çalışmaları da düzenli yapılabilir. Devrimci mücadeleye yatkın insanların, yerleşim alanlarının yakınlığı

gerillanın beslenme kaynaklarını güçlendirir. Bölge insanlarının gerillaya katılımları ile birlikte onların eğitimi için yeterli zaman ve ortam yaratılabilir. Kalıcı üslerin, savaşın dengelerinin tesbiti ile orantılı olarak seçilmesi ve düzenlenmesi unutulmamalıdır.

Gerilla birliğine alınacak savaşçıların, birliklerin mevcudu ve nitelikleri bölgelere göre değişir. Ana üslerin kurulması ve gelişmesi teknik ve insansal katılımlarla mümkün olacağı için yaşam içindeki gelişmeleri izlemek ve önderlikte, yönetimde dikkatli olmak gerekir. Dağlık alanlardaki yapılanma kent - kasaba yakınlarında kurulabilen üslerden daha farklı koşullar taşır.

Dağlık alanlarda yapılan gerilla birliğinin etki alanı şartların ve yakın bölgedeki diğer gerilla birliklerinin etki alanı oranında büyür ve gelişir. Sınırlama hareketin yapıldığı bölgeden emniyetli bölgeye varmak için gerekli süreye göre yapılır; gece yürümek gerektiğini düşünürsek, en güvenilir noktadan 5 yada 6 saatlik mesafeden daha uzağa gidilemez. Bölgede düşmanı zayıflatmak için çalışan küçük gerilla timleri, güvenilir bölgeden daha uzağa gidebilirler.

Bu tip savaşta otomatik veya yarı otomatik silahlarla desteklenmiş, düşük cephane sarfiyatı olan uzun menzilli silahlar en iyisidir. Birleşik Devletler pazarında bulunan tüfek ve makinalıların içinde Garand'da denilen M1'ler mükemmeldir.

Ancak gereksiz cephane harcamamak için, bu silahlar tecrübeli kişilerce kullanılmalıdır. Sephayla birlikte kullanılan orta ağırlıktaki makinalılar, olumlu şartlar varsa, yani silah ve silahı kullananın güvenliği ve eğitimi yeterliyse kullanılabilir. Sırtta taşınabilen, kullanılabilen 51'lik havanlar Vietnam'da, Fransız'lara karşı kullanılmış ve iyi neticeler alınmış.

Havanlar, Bazuka ve lav destekli olarak kullanılırlarsa araçlarla yapılan saldırılara karşı etkili savunma sistemi kurulur.

Bunlar saldırı değil, savunma silahlarıdır, önemli olan düşmanı püskürtecek savunma silahlarının düzenlenmesi ve doğru kullanılmasıdır. Bu silahları saldırı amaçlı olarak kullanma da mümkündür, gerillanın hareket insiyatifi engellememesi ayarlandıktan sonra bir sorun oluşturmaz.

25 kişilik gerilla birliğinin ideal çatısı şöyledir:

10 - 15 adet tek atışlı tüfek; 10 adet Garand yada el tipi makinalı tüfek. Makinalıların bir kısmı hafif ve taşınabilir ağır otomatiklerden Browning yada modern Belçika yapısı FAL ve M14 / M16 olabilir. El tipi makinalıların en elverişlileri, cephane ve silahın uzak bölgelere kolay intikal ettirilebildiği ve standart ordularda da kullanıldığı için düşmandan cephane ve parça kamulaştırmanın kolay olduğu 9mm. çapta olanlarıdır.

Silahın yapısı ne kadar basitse , parça değiştirmek de o kadar kolaylaşır? Kullanılan silahlar, düşmanın silahlarına benzer olmalıdır. Düşmanın silahı elimize düştüğünde bu silahlar ve cephane mutlaka kullanılabilir olmalıdır. Çin yapısı AK 47 olarak bilinen silahlar da yapım olarak Kalaşinkof kopyası olmakla birlikte daha basit ve cangıl koşullarına uygun olanlardır. 7.62 mm. çaplı ve 5.12 mm. çaplı tipleri ile el bombası atan modelleride olmasına ve dayanıklı olmalarına karşın yedek parça teminindeki sorunlar silahları sağlamada kolaylık söz konusu değilse, parça teminide zorlaşacağından bunları seçmek pek uygun olmayacaktır. Düşmanın malzemeleri ile donanmak gerilla için daha doğrudur. Ağır silahların günlük mücadele içerisinde kullanımı pratik nedenlerle doğru olmaz. Gerillanın, geri tepmesiz toplanla 81 mm.lik havan taşıması gerçekçi olmaz. Law silahı ile omuzdan ateşlenebilen uçaksavar roketler koşullar uygunsa değerlendirilmelidir. Helikopterlere karşı M 14 ve M 16 ile isabetli atışlar yapılabilir.

Uçaklar zaten gerillaya görüş mesafesinde yaklaşmayacaklar, tanımlayabildikleri yerleşik hedeflere bombalarını sallayıp hızla uzaklaşacaklardır. Tanklar ve uzun menzilli ağır toplanla düşmanın gerillayı uzaktan ateşe tutmasının ise bazı kulubeleri yıkıp psikolojik etki yapması dışında bir etkisi olmaz. Gerilla, kulübelerini kaybetmek gibi bir kaygı taşımaz. Düşmanın tank ve top birliklerine, etkin olunan alanlara yaklaşmaları sırasında tuzaklar - pusular düzenlenmeli, anti tank mayınları ve personel mayınları boşuna kullanılmamalıdır.

Önemli noktalardan biri de yiyecek ve içecek tedarikidir. Düşmanın ulaşımının zor olduğu, güvenli bölgelerde özellikle bu

problem vardır. Bölgede yaşayan insan sayısının az oluşuna bağlı olarak bitki, hayvan ve su gibi kaynaklarda sınırlı olacaktır. Düşmanın bölgeye ve bölge insanlarına uygulayacağı gıda ambargosu gibi kısıtlamalar gerillaya sempatizanlardan gıda intikalini engelleyeceği gibi halkın sıkıntılar çekmesine de yol açacaktır. Bunlar gibi istenmeyen gelişmeler olduğu zaman eldeki yiyecek stoklarına güvenebilmek için, sabit haberleşme ve ikmal ağının varlığı ve doğru kullanımı gerekir.

Bu tür bölge çalışmalarında büyük çaplı sabotaj yapma imkanı genellikle yoktur. Bölgenin ulaşımına kapalı olması oranında civarda tahrip edilmesi gereken yapı, telefon vb. iletişim hatları, köprü, su deposu vb.lerinde az oluşu saldırgan düşmanıda zor durumda bırakacak sabotajların yapılmasını sıfıra indirir. Yine de, düşmanın ilerlemesi oranında onun yararlanabileceği hiçbir demirbaşı, depoyu, kullanılabilir ulaşım hattını geride bırakmamak gerekir.

Hayvanların, özellikle engebeli arazide rahat hareket eden katırın varlığı, erzak temini açısından önemlidir. Katırın yeterli beslenebilmesi için çevrede otlak alan bulunması yeterli olup, beslenme ve barındırma sorunu olmayan bir hayvandır. Diğer hayvanlar için imkansız olanı, sarp ormanlık - engebeli alanda katır en elverişli, zor taşımacılık işlerini kolaylıkla yapabilecek hayvandır.

Taşınacak eşyaların ve yörenin durumuna göre insan unsurunda devreye girecektir. Savaşçı bir gerilla çatışma sürmüyorsa rahatlıkla 25-30 kg. yükü saatlerce taşıyabilecektir.

Gerillanın haberleşmesi için haberleşme hatlarında tamamen güvenilir kişilerden oluşan ara noktalar kurulmalıdır. Haberleşme için güvenilen bu unsurlar stok ve takviye içinde kullanılırlar. Bu noktalarda kritik anlarda kullanmak üzere sığınaklarda hazırlanabilir. Dahili haberleşme hatlarında içerebilecek bu sistem gerilla birliğinin etki alanı ve askeri gücünün büyüklüğü ile orantılı olarak biçimlenecektir. Küba'nın zalimlerden kurtuluşu sırasında kurtarılmış bölgelerimizin büyüklüğü oranında kilometrelerce telefon hattı döşedik., yollar düzenledik.

En önemlisi tarihsel örnekleri İspanyol-Portekiz işgaline direnişlere kadar uzanan geleneklerden ders alarak tüm kurtarılmış bölgeyi minumum bölgede kat edebilecek bir ulak grubu kuruldu.

Gerilla için hayati önem taşıyan şeyler, silahlarının bakımı ve her zaman çalışabilir durumda olması, düşman cephanesine el koyma ve hepsinden önemlisi sağlıklı ve sağlam ayak-kabılarının olmasıdır. Dolayısıyla öncelikle bunların sağlanması, üretimi vb. önemlidir. Ayakkabı atölyesi kurmak gelişme halinde gerillanın görevi değildir elbette ama savaş koşullarında ayakkabı - giysi vb. günlük kullanımdaki araçların tamiri için tamir birimleri kurulabilir.

Gerilla yoksul halkın yaşam koşullarından daha ağır koşullarda yaşamakta oluşunu unutmadan sağlığını ve savaş gücünü koruyacak önlemlerde almalıdır.

Her insan gerilla için önemlidir. Bu tür gereksinimlerin dış piyasalardan alınması ve düşmandan kamulaştırılması düzene koyulabilir. İlaç üretimi ancak yöresel doğal ilaçların kullanımı ile birlikte yine kamulaştırmalar ve satın almalarla olacağı gibi gerillanın savaş ve kurtarılmış bölge alanlarının büyümesi oranında halkın ve gerillanın ihtiyaçlarının karşılanması yerel üretimlerin düzenlenmesi ile de olabilir.

Barut ve fişek üretimide küçük olmayan kurtarılmış alanlarda örgütlenebilir. Üretim için laboratuvarların malzemeleri dışarıdan temin edilebilir. Bu laboratuvarlarda mayın ve sair patlayıcılarda yapılabilir. Kurtarılmış alanlar ve bu gerçekleşmemiş ise gerillanın etkin olduğu alanlar etrafında ve gerillanın üs yolları üzerinde mayınlı alanlar yaratmak gerekir. Hazır mayınlar veya gerillanın ürettiği mayınlar kullanılan bu alanlarda paralel patlamalar yaratacak yerleştirme, sızmaya, yarmaya çalışan düşman kuvvetlerini etkileyecektir.

5 - UYGUN OLMAYAN ALANLARDA SAVAŞ HALİ

Sarp dağları, ormanları olmayan, klasik karayolu ağları kurulmuş bölgelerde savaşı yürütmek ve gerilla savaşı için zorunlu olan noktalar değerlendirmelidir. Şekilsel değişiklik olsa da, savaşın kuralları mutlaka yerine getirilmelidir. Gerilla savaşının sadece sayısal verileri değişecektir, özü değil. Daha önce izlediğimiz sırayı takip edersek, bu tip gerillanın hareketliliği olağanüstü olmalıdır.

Gerillanın baskınlarının gece yapılması tercih edilmelidir; baskın kısa sürede yapılmalı fakat gerilla eylem noktasından mümkün olan en uzak noktaya hemen gidebilmelidir. En uzak nokta derken, egemen güçlere karşı saldırı sonrası güvenliğini en yüksek düzeyde sağlayabileceği, barınma ve ikmal koşullarını sağlayacağı noktayı kastediyoruz.

Yetişkin bir gerilla, gece yürüyüşüyle, 30 - 40 km. yürüyebilir. Yürüyüş halindeki gerilla birliğini düşman ve işbirlikçilerinin - muhbirlerinin gözetleme ve ihbar sisteminden uzak tutma olanakları söz konusu ise günün ilk ışıklarında da yürüyüş sürdürülebilir. Baskınların gece yapılması ve harekattan önce - sonra olabileceğince sessiz olmak çok önemlidir. Düşmanın izleme ve din-

leme gücü küçümsenmemeli, muhbirler, gerillaya sızmış ajanlar vb. unutulmadan hareket alan ve noktaları, baskın zamanı, geri çekilme noktaları, gerilla komutanlarınca dikkatle düzenlenmelidir.

Ayrıca genel kurallara uymayan baskınlar düzenlenmesi gerekebileceği gibi, çatışmaların gündüz saatlerine taşdığı zamanlarda olabilir. Düşmanın takviye alma olanakları, hava saldırısı ile destek alması vb. ilgili koşullar gelişebileceği gibi, düşmanı geleneksel bir şekilde neredeyse saatleri belli gece baskınlarını bekler durumda pişirmek doğru olmayacaktır. Harekat yer ve saatleri, şekilleri sık sık değişmelidir.

Harekat süresinin kısa, hareketin hızlı olacağını daha önce belirttik. Birkaç dakika süren etkili hareketin ani geri çekilmeyle tamamlanması gerekir. Burada kullanılacak silahlar, şartların olumlu olduğu hareketlerde kullanılan silahlardan farklı olacaktır. Hızlılık ve etkinlik çok miktarda otomatik silahla ve bomba atarların kullanılmasıyla sağlanabilir. Gece saldırılarında belirleyici olan nişancılık değil, ateşin yoğunluğudur. Kısa mesafeden ateş eden otomatik silah sayısı arttıkça, düşmanı yok etme olasılığı artar.

Yolların mayınlanması ve köprülerin imha edilmesi, gerillanın saldırılarını destekleyen etki alanını arttıran eylemler olmakla birlikte durmaksızın yapılan saldırılar, baskınlar, gerillanın düşmanı tedirgin etmesine, düşman kuvvetleri arasında panik çıkmasına, zaten esasta para için savaşan güçler olacak olan bu güçlerin içerisinde ölüm korkusunun sarmasına yol açacaktır.

Gerillanın saldırılarının devamlılık ve inatçılık sergilemesi gerekir. Mayınlama ve dürbünlü tüfeklerle yapılacak taciz ateşleri düşmanda panik ortamını arttıracak gerilla güçlerine ve onu destekleyen halka güven verecektir. Düzenli orduların birlik intikallerinde kullandıkları cemse tabir edilen kamyonlarla yapılan asker nakillerine mayın tuzakları ve bomba atarlarla yapılan, makinalılarla desteklenen ani saldırılar büyük paniğe yol açacakken, zırhlı araçlarla yapılan intikal ve düşman baskınlarında makinalıların yoğun ateş etkisi yararlı olmayacaktır. Mayın ve lav silahları bu tür saldırılarda daha etkili olacağı gibi, fosforlu bombalar ve fosforla

takviye edilmiş molotof kokteylleri etkili olacaktır. Dürbünlü tüfekler ise uzaktan zırhlıların boşluklarının aralanmasına, yakılan ve devrilen araçlardan fırlayan, mevzilenmek isteyen düşmanın avlanmasına katkıda bulunacaktır. Böylesi zırhlı birliklere saldırılarda, araçlarından fırlayarak mevzilenen piyadenin ve özel komando timlerinin siperlerinden sökülüp atılması ve zırhlıların, birliğin imhası güç olacağından savaşı ısrarla sürdürmek gerilla savaşının kurallarına uymaz. En uygun anda geri çekilmeyi örterek geri çekilmek ve saldırılan araçların bulunduğu bölgede yangınlar çıkmasına çalışıp panik çıkmasını sağlamak bir zorunluluktur. Bu teknikler yoğun savaşlarda da kullanılabilir ve düzenli ordular tarafından da silahlarının teknolojik gücü oranında yan unsurlar olarak kullanıla gelmektedir.

Amerikalılar, bize saldırılarında makinalıları etkisiz hale getirmek için yüksek kalitede silahlarla donatılmış vurucu timler kullandılar.

Açıklık getirilmesi gereken bir diğer nokta da cephane konusudur. Cephane, gerillanın her zaman düşmandan temin etmek zorunda olduğu malzemelerdendir. İşte bu yüzden, emin yerlerde yeterince cephane bulunmuyorsa ve harcanacak cephaneden daha fazlası elde edilecekse düşmana darbe vurmak şarttır.

Bir başka deyişle, yerine yenisini koyamayacaksan, cephaneni boşuna harcama pahasına, düşmanı yok etmeye kalkışma.. Gerilla taktikleriyle savaşı sürdürmek için gerekli malzemenin temininin en büyük problem olduğunu asla unutmayın. Bu yüzden gerillanın silahı ile düşmanın silahı aynı olmağının zorunluluğuna değinmiştik. Bölgeden veya diğer şehirlerden tedarik edilebilecek tabanca ve tüfekler bunun dışında kalır.

Bu tip birlikte gerilla sayısı onbeşi geçmemelidir. Tek bir savaşçı birimin kurulmasında sayı sınırı önemlidir. On, oniki veya onbeş kişi birlikte herhangi bir yerde saklanabilir ve düşmana karşı güçlü bir direniş için birbirine destek verebilir. Dört - beş kişilik bir grup çok küçüktür fakat böyle bağımsız bir birim taciz saldırıları ve ana gücün üstünden düşman baskısını çekmek için sayıyı çok gösterecek söylenti, kamuflej, sayıyı

büyük gösterecek şekilde barınak ve izler bırakmak vb. gibi tak-
tiklerle etkin ve çekinilen bir güç gibi gösterilebilir. Sabotajlar için
böyle bir grup daha hızlı hareket edebileceğinden yararlı ola-
caktır. Böyle bir grubu, gerilla birliğinin savaş görevleriyle
yükümlemek doğru olmaz, düşmanın yoğun saldırısına di-
renemeyeceği için kesinlikle mevzi çatışmalarından
kaçınmasının sağlanması gerekir. Hele hele, böyle bir grup sa-
vunma savaşına asla girmemelidir. Ancak ardçı ve örtme
görevleri sırasında otomatik silahlarla donatılmış olan böyle bir
birlik çok işe yarayabilir. Hızlı yürüyen, kıvrak, zeki ve bölge in-
sanlarının sevdiği savaşçılardan kurulu böyle timler kendilerine
katılan gerilla adaylarını bir iki eylemde denedikten sonra esas
eğitimlerini almak üzere ana birliklerine intikal ettirmelidirler.

Gerilla birliğinin sayısının onu geçmesi durumunda,
yürüyüş yada kamp halindeki birliği düşmanın fark etmesi daha
kolaydır. Birlik kamp yerinde savunma tertibatını, ileri
gözetleme ve önleme sistemini kurduktan sonra konaklayacağı
gibi düşmanın, gerillaların sayısı, silahlarının niteliği gibi bilgileri
edinmemesi için kampı örter ve çekilirken de arkasında çöpten
sigara izmaritine kadar bütün izleri ortadan kaldırır.

Yürüyüş halinde gerilla birliği hızının, en yavaş yürüyen
gerillanın hızına eşit olduğunu anımsayın. Yirmi, otuz, yada kırk
kişinin birlikte yürümesi halinde aynı hızla yürümek, on kişinin
aynı tempoda yürümesinden daha zordur. Düz alanlarda
çalışan gerilla iyi bir koşucu olmak zorundadır. Bu koşullar
altında çalışırken sadece ve sadece vur - kaç tekniği uy-
gulanmalıdır. Engebesiz bölgelerde gerilla ani kuşatmalarla yüz
yüzedir ve güçlü bir direniş oluşturabileceği güvenilir yerler yok-
tur. Bağlılığı kanıtlanmamış komşuya güvenmek tehlikeli olacağı
için uzun süre tam bir gizlilik içinde yaşamalıdır. Engebeli ara-
zilerde pusuya yatmış düşman birliklerini veya gerilla karşıtı özel
eğitilmiş timlerini aşmak zor olmayacaktır. Atılan pusular gerillayı
yıldırılmaz, dikkatini artırır ve savaş gücünü geliştirir.

Bu durum, kontra pusuları , genel saldırıları aşma gücünü
kazandıracaktır. Düşmanın tepkisi çok şiddetli, genellikle de hay-
vanidir. Sadece aile reisini değil, evdeki kadın ve çocukları da

karşısına alır. Düşman baskısı, devrimci kararlılığı olmayan, devrimci harekete gerçek ve yüzeysel anlamda katılımları söz konusu olmayan bu bireylerin çözülmesine, gerilla birliğinin yeri ve çalışmaları hakkında bilgi vermesine neden olur. Her zaman düşmanın yoğun galibiyeti, katliamı ile sonuçlanmasa da bu durum ani düşman kuşatmalarının savaşı etkileyici kuşatmaları ile sonuçlanır. Şartlarda, silah sayısı, başkaldıran insan sayısında önemli değişiklik varsa gerilla birliği kendi arasında sonradan birleşecek bölünmelerle güçleri dağıtılmalıdır. Aynı zamanda, düşmana darbe vurmak için gerektiğinde yeterli oranda birlikler bir araya gelebilmelidirler. Düşmana yapılan saldırıdan sonra gerillanın birleşme öncesi yapılanmasına hızla dönüşü ise çatışmanın hemen ertesinde gerçekleşmelidir.

Düşmanın, gerillanın savaş teknikleri konusunda yeterli eğitim ve bilgilenelemeye sahip olduğunu unutmamalı ama düşman ne kadar gerilla savaşı ve gerillanın yapısı hakkında bilgiye sahip olursa olsun, düşman sömürücüleri ve zalimleri, gerilla ise halkı, geniş emekçi ve yoksul insanları temsil etmektedir, gerilla haklı bir savaşı yürütmekte, düşman ise, ister paralı, ister geleneksel askere alma usulдерince askere alınmış düzenli birlikler olsun, onlar haksız bir saldırıyı ve halk düşmanlığını temsil etmektedirler. Gerillanın esas gücü, halkın haklı taleplerini savunması ve bunu yalylaıyla iktidara yürüyerek yapmasıdır.

Tüm gerilla birliklerini tek bir komuta altında toplamak, bu komutaya saygı ve bağlılığı sağlamak, bağımsız grupçu hareketleri önlemek mümkündür. Bunu başarmak için gerilla komutanlarının seçimi ve komutanların alan komutanlarıyla ideolojik düzey ve kişisel ilişkiler açısından uyumlu olmaları çok önemlidir.

Bazukanın taşınabilirliği ve kullanım kolaylığı, ateş gücü, zırh delici özelliği nedeniyle özel koşullarda tercih edilebilecek bir ağır silah olduğunu belirtmiştik. Daha kolay taşınabilen anti tank silahı olarak da bilinen Lav silahı (Lançher) de, bazukanın yerine kullanılabilir. Bazukadan farkı tek atışlık oluşu ve temelindeki güçlüktür. Karaborsa silah pazarlarında uçaklara karşı kullanılabilir olacak omuzdan ateşlenen roket türü silahlar

gibi bu da bulunabilir. Aynı zamanda tfkle tahrik edilen anti tank el bombaları da bulunabilir. Bazuka, lanher, anti tank el bombaları, el bombası atabilen sistem takılmış tüfekler gibi teçhizatın da düşmandan kamulaştırılması gerekmektedir. Piyasalardan alınabiliyor diye buna yönelmek gerillanın gelişimini etkileyecektir. Zırhlı yada zırhsız asker naklinde veya taşımacılıkta, saldırıda kullanılan araçların bazuka, lanher, anti tank elbombaları ile yok edilmeleri kolay olacaktır. Yine bu ağır ateş gücünde ama taşınabilir olan silahlar sayesinde korunaklı hale getirilmiş askeri garnizon - mevzi - karakol vb. lerine etkili, ele geçirmeyi kolaylaştıran saldırılar düzenlenebilir. Bazuka mermilerinin kişi başına üç adetten fazla taşınmasının zor olması dışında pek bir zorluğu da yoktur. Kullanmalarını öğrenmek te kolaydır..

Egemenlerin ordusundan ele geçirilmiş silahların kullanımını asla küçümsememek gerekir. Ama üç ayaklı makinalı tüfekler (sephalı), 50mm.lik ağır makinalı tüfekler, 75 ve 105 mm.lik geri tepmesiz toplar gibi silahları gerektiğinde elden ıkartabileceğimizi unutmamamız gerekir. Büyükçe gerilla birliklerinin az da olsa srekliplik arzeden karargahları çevresinde savunmada ve düşman garnizonlarına yapılacak yıkıcı saldırılarda terketmeyi göze alarak veya araç desteği söz konusu olabilecekse araçlardan kullanarak bulundurmak olanakları değerlendirilir.

Diğer bir deyişle, analiz etmekte olduğumuz olumsuz savaş koşullarında ağır makinalı yada benzeri bir silahı elden çıkarmamak için bir savunma savaşına girmek asla kabul edilemez. Bu silahlar ancak ve ancak taktik olarak terk edilmesi gerekmediği sürece kullanılabilir.

Küba zgrlk savaşında silahı terk etmek büyük suç oluşturuyordu ve silahımızı bırakma zorunluluğunu hiç yaşamadık. Silahı düşmandan ele geçiriyorduk ve kıymetini bilmek zorundaydık. Küba örneğimizi olayı açıklamak, silahı bırakmak yada bırakmamanın şartlara bağlı olarak değerlendirilmesi gerektiğini söylemek için verdik. Uygun olmayan şartlarda gerillanın silahı, derhal kullanılabilen kişisel silahtır.

Kolay ulaşılabilen bölgelerde genellikle yerleşik bir nüfus ve barınacak yer vardır. Bölgede gıda ve teçhizat kaynakları zengindir. Güvenilir insanların desteği ve üretim tesisleriyle temas sonucu zaman, para yada uzun ve tehlikeli iletişim hatları gerekmeden gerilla birliğinin varlığını devam ettirmek mümkündür. Az sayıda insanın gereksinimlerinin sağlanmasının daha kolay olacağını tekrar hatırlatalım. Yatak, su geçirmez malzeme, sineklik (cibin), bot - ayakkabı vb. ilaç ve yi-yecek gibi temel ihtiyaç maddeleri dolaysız olarak bölgeden temin edilecektir. Esasında bu malzemeler zaten yöre halkının her gün kullandığı malzemelerdir.

Çok sayıda insanın varlığı ve yolların ulaşımı kolaylaştırır yapıda oluşu iletişim kolaylıklarını getirir ama uzak mesafeye gönderilen mesajın emniyeti daha büyük sorun olur. Çünkü yol boyunca birden fazla güvenilir bağlantı unsurlarının olması gerekmektedir. Düşman bölgesinden sürekli olarak geçen kur-yülerden birinin yakalanma tehlikesi her zaman vardır. Mesajlar çok önemli olmadığı sürece yazılı değil, sözlü olarak iletilmelidir. Çok önemli mesajlarda şifreli sistem kullanılmalı ama şifrenin yakalatılması, şifrenin düşman tarafından çözülmesi gibi olasılıklara özen gösterilip değişiminin hem de sistem olarak değişiminin sağlanması gerekmektedir.

Unutulmamalıdır ki düşmanın şifre çözücülerini gerillanın şifreleme tekniğinden daha fazla olanaklara sahiptir, insan un-vuru ile birlikte teknolojik unsurlar kullanma şansına da sahiptir düşman. Teknik olarak diyoruz çünkü, düşman aynı şifre sis-teminin yapısını kullanmayı sürdürürseniz çözüm anahtarını da daha kolay bulabilecektir. Telsizle haberleşme ise, düşmanında görüşmeleri dinleyeceği unutulmadan yapılmalı şifrelemenin güvenliği sürekli denetlenmelidir. Kaldı ki telsizin kolay ulaşılabilir olması olumlu bir iletişim aracı olmasını getirdiğı kadar yitirilmesi ve arıza durumunda gerillanın hareket yeteneklerinin denup kalmasına da yol açabilecektir. Gerilla, yörenin koşullarına göre birkaç haberleşme yöntemini elinin altında ve uygulamada bulundurmalı bazı araçların kullanımından ya-rınlanıp hantallaşmamalıdır. Sözlü iletişimlerde ulakla iletiliyorsa veya telsizle iletiliyorsa unutulma, özetlenme, vurgulama, vb.

olumsuzlukların olacağı bilinmelidir.

Gerilla, etkisi altındaki bölgedeki üretim atölyelerinden yararlanırken, kendi yerleşme alanlarında veya müttefiki dost insanlara kamufleli üretim atölyeleri kurarak - kurdurarak bot, giysi, sırt çantası, kütüklük, matara, konserve vb. üretimini düzenleyebilir. Etkisinin sınırlı olduğu alanlarda yöresel ve genel ihtiyaçlarla gerillanın savaş gereçleri taleplerinin karşılanması için üretim birimleri örgütleme ancak çok gizli ortamlarda ve sınırlı koşullarda olabilir.

Gerillanın egemenlik alanlarının sınırlı olduğu bölgelerde dost üreticileri ve tacirleri gizlilik kurallarına çok dikkat ederek değerlendirmek gerekir

Şimdiye kadar söylediklerimizin ışığında sonuç olarak şu tanımlamayı yapabiliriz:

Bunlardan ilki, bölgede yerleşim ve üretim ilişkileri yoğunlaştıkça gerillanın bazı gereksinimlerini karşılamak kolaylaşabilirken, gerilla kampı kurmanın koşulları azalmakta ve egemen güçlerin halk üzerinde ki baskısı daha da yoğunlaşabilmekte, abluka uygulamak daha kolay olabilmektedir. Normal yaşamdaki tüm faaliyetler, insanlara olanaklar sunan tüm olumlu şartlar bireylerin yerleşikliğinde düzenli bir yaşamın örgütlenmesine neden olur. Ama gerilla birliği için durum tam tersidir. Sosyal yaşam etkinlikleri ve olanakları arttıkça gerilla savaşı daha göçebe, daha belirsiz bir gelişim ve oluşum eğrisi çizer. Kitlesele yerleşim ve üretim alanlarının varlığı, bölge gerilla tarafından kurtarılmış bölge haline getirilmemişse, gerillanın her anlamda beslenme koşullarını kolaylaştırırken, gerillanın derinliğine örgütlenebilmesi ve toprağa egemen olabilmesi için sürdürülecek çetin savaş koşullarını da olumsuzca etkiler ve hareketleri sınırlanır. Ulaşım ve iletişim olanaklarının gelişme düzeyi düşman güçlerinin halk üzerindeki denetimlerini artırırken, halkın gerillaya katılımını - desteğini kontrol etme olanaklarını da yaratır. Halka zarar gelmemesi için özen gösterecek olan gerillanın saldırı ve sabotaj eylemlerini zorlaştırır. Bu sonuçlar, gerilla savaşına karşı egemenlerin geliştirdikleri, toplama merkezleri kurma, üretim ve yerleşim alanlarından gerillaya ürün ve eleman akışını en-

çilemeyi, gerillaya destek olan ve gerilla sempatzanı kitlelerin tacerit edilerek baskı altında tutulmalarını getirir.

Bizde bu yüzden bu bölümün adını " Uygun Olmayan Alanda Savaş Hali " koyduk. Çünkü insan yaşamında faydalı olan herşey, iletişim, kent ve varoşlardaki insan nufusu yoğunlaşması, makina ile yapılan tarım örgütlenmesi, tüm bunlar gerilla savaşçısı için olumsuz zemin oluşturan koşullardır.

İkinci sonuç:

Gerilla savaşında kitle çalışması öncelikli yer tutuyorsa da, tek bir düşman saldırısının felaket olabileceği bu şartlarda kitle çalışmasının güvenliğini düzenleme ve kitle desteğini kazanma yöntemlerini koruma daha da önem kazanacaktır. Gerilla savaşçılarının yaklaşımında en üst seviyede uyum sağlamak için eğitim ve işçilerin, yöre halkının, bölgede yaşayan diğer sınıfların birliği için mücadele kesintisiz sürdürülmelidir.

Gerilla birliğinin yürüttüğü kitle çalışması ve halkla olan ilişkileri, düşman askerine karşı gösterdiği tavrıda içermelidir. Tehlikeli olan bireyler tereddütsüz yok edilir. Gerilla birliği bu anlamda acımasızdır. Çalışma bölgesinde güvenliğe zarar verebilecek düşmanın varlığına izin verilemez.

6 - VAROŞLARDA SAVAŞ

Savaş sırasında gerilla birliği kente yaklaşır ve güvenlik koşullarını sağlamak için varoşlara nüfuz ederse, bu varoş gerillalarına özel eğitim vermek, daha doğrusu özel örgütlenme gerekir.

Varoşlarda gerillanın ortaya çıkışının kendiliğinden olmayacağını anlamak özel önem taşır. Gerilla, ancak ve ancak hayatta kalmasını sağlayacak şartlar yaratıldıktan sonra kurulabilir.

Bu yüzden varoş gerillası her zaman bir başka bölgede yaşayan bir önder tarafından yönetilir. Bu gerilla birliğinin görevi bağımsız eylemler yapmak değil fakat faaliyetlerini genel strateji ile koordine ederek başka bölgelerdeki daha büyük grupların faaliyetlerini desteklemek, belirlenmiş bir taktik hedefe başarıyla ulaşmak için katkıda bulunmaktır. Bu tip faaliyette diğer tip gerilla birliklerindeki bağımsız faaliyetler yoktur.

Örneğin bir varoş gerilla timi, telefon hat ve sistemlerini sabotaj etmek, bir başka bölgeye saldırı amacıyla gitmek, hareket halindeki bir düşman devriyesine şaşırtıcı saldırılarda bulunmak, diğer gerilla birliklerine yönelik intikal, toparlanma ve sevklerine yardımcı saldırıları düzenlemek gibi operasyonlardan hangisini ya-

pacağına kendisi karar veremez. Böyle bir birlik, kendisine söyleneni yapmakla yükümlüdür. Varoşlardaki kitle çalışması yükümlülüğü dışında silahlı örgütlenmeyi sağlamak işlevinde sürdüren varoş gerillası, kendisine yüklenilen görev, telefon ve elektrik hatlarını işlemez hale getirmek, ana yollara, köprülere, su kaynaklarına, garnizonların ikmal depolarına, garnizonlar için üretim yapan fabrika ve atölyelere sabotaj düzenlemek ise kendisine bu görevleri yerine getirmekten öte görevler yaratmayacak, kendi başına muhbirleri cezalandırma, rasgele sabotajlar gibi şeylere kalkışmayacaktır.

Varoş gerilla birliği kır gerilla birimlerinin aksine, en çok dört yada beş kişiden oluşmalıdır. Düşmanın her an tetikte olduğu, ihanetin bir o kadar büyük olduğu en kötü şartlarda çalışan gerilla timinde insan sayısına getirilecek sınırlama hayati önem taşır.

Durumu daha da kötüleştiren br başka şey, eylem yapacağı yerden fazla uzağa gidememesidir. Saldırı ve kaçış hızına ek olarak, eylem sonrası kaçış mesafesi, ve gün boyunca, saklanma noktasına ulaşmak için gerekli saklanma olanaklarıyla sınırlıdır. Varoşlarda yapılan, örgütlenen gerilla timi,,azami oranda gece çalışır. Gerillanın bu özelliği ayaklanmalar-başlayıp kentin kuşatılma ve kurtarılma dönemindeki koşulların nihai anına kadar değişmez.

Gerilla savaşınsının bu koşullar altında temel yaşam özelliği yüksek disiplin ve sıkı ağızlılıktır. Dar ve sıkı örgütlenme koşulları, kent koşullarının muhbirlik ağını işletmesi, egemenlerin yoğun denetim ve kontrol olanakları, güvenilecek barınakların sınırlı tutulmak zorunda bırakılması, saklanma ve beslenme için dar olanaklar içerisinde kalma zorunluluğu ve bu koşullarda barınılan alan-mekarlarda kuşatılma sıkıntısı gerilla için ölüm anlamına gelir.

Varoş gerillası, diğer gerilla birliklerinin silahlarından farklı olarak hafif makinalılar, tabancalar, savunma el bombaları gibi hafif kişisel silahlarla donanabilir. Silahı ve cephaneyi sınırlı bulundurma koşulları gerilla için olumsuz bir zorunluluktur.

Varoş gerillası, önceden planlanmış eylemlerini yaparken

kentte örgütlenmiş diğer gerilla unsurlarından destek almayacak, zaten onlarla iletişim kurmaktan kaçınacak yapısını koruyarak kendi becerileri ile sabotaj vb. emirleri yerine getirecektir. Hedeflenen düşman ajan ve muhbirlerine, düşmanın ileri önder unsurlarına ve kurumlarına düzenlenecek saldırılar dışında grup insiyatifli saldırılara kalkışmaktan kaçınacaktır.

Varoş gerillası, sabotaj için eksiksiz silah teçhizatına gerekecektir. Sabotaj malzemesi üretmeye yeterli el aletleri, dinamit, (TNT) fosfor, nitrik asit vb., tren raylarını imha için kaldıraç - anahtar vb. nin el altında bulundurulması gerekir. Bu gereçlerin hemen ulaşılabilinecek noktalarda saklanması zorunludur.

Varoşlarda birden çok gerilla birimi örgütlenebildi ise merkezi iletişim kurulması düzenlenir. Bu iletişim tek tek gerilla birimlerinin birbirlerini tanıması şeklinde asla olmamalı bölge komutanlığının denetiminde bir alt komutanlık olarak örgütlenmeli, birimler birkaç birim iletişimi dışında farklı birimlere kendiliğinden ulaşılabilen tanımlama ve iletişim noktalarını bilmemelidir. İç ve dış güvenlik özenle yerine getirilmeli, düşmanın istihbarat faaliyeti küçümsenmemelidir. Gerillanın istihbaratını yürüten kişiler ve gerillaya kent yaşamında sıradan insanlar olarak sürdürdükleri yaşamlarından kopmadan örtülü dostlar olarak hizmet eden yandaşlar açığa çıkartılmamalı onlara yaklaşılmamalı, onları tanımaya kalkışılmamalıdır.

Varoş - kentte örgütlenen gerilla kendi başının çaresine komutanlığının denetimi altında bakmalıdır. Bireysel kalkışmalardan kaçınılmalıdır.

Gerilla savaşçısı ile kentlerde çalışan halk güçlerini birbirinden ayırmak gerekir. Gerilla savaşçısı cangılın zor koşullarında yaşayan, yaşam uğraşı içerisinde fedakarlıklar sergileyen, sıradan yaşam tarzlarına uzak insandır. Belirttiğimiz görevler için varoşlarda kalan gerilla birimleri ile kentlerde örgütlenen halk güçlerini, siyasi ilişkiler ve yapılanma içerisinde olan güçleri ayırmak gerekir.

Büyük önem taşıyan varoş gerillasının mücadelesi genellikle küçümsenir. Geniş bir bölgede yürütülen iyi bir faaliyet,

bölgede endüstriyel ve ticari yaşamı felce uğratır. Ülke egemenlerinin baskılarının giderek artışı kent yaşayanlarını huzursuz eder, güvensizlik- belirsizlik dönemini bekler tutumların gelişimini arttırır. Halkın şiddet hareketlerinden siyasi çözümler çıkışını bekleyen yorumları artar. Savaşın başından beri ileride bu tip saldırıların daha da artabileceği beklentisinin halk üzerindeki etkileri doğru değerlendirilirse halk güçlerine destekleri kazanılır.

Kurtarılmış bölgelerde de bunun aksinin olacağı unutulmamalıdır. Gerek kurtarılmış bölgelere, gerekse gerillanın etkin olduğu bölgelere egemenlerin sabotaj timleri göndermesi beklenmeli, kontra gerilla timleri ile halkın gerillalarına sabotajlar - pusular düzenleyebileceği unutulmamalıdır.

2. BÖLÜM

GERİLLA BİRLİĞİ

1.. GERİLLA SAVAŞÇISI

Gerilla savaşığını daha önce tanımlarken onun, halkın özgürlük tutkusunu paylaştığını, barışçıl çözüm yolları tükendiği zaman savaşı başlatıp, savaşı hâkin silahlı öncüsü haline dönüştüğünü anlattık.

Gerilla, mücadelenin başından itibaren adil olmayan bir düzeni yıkmak arzusu, dolayısıyla eskinin yerine yenisini koyma arzusu taşır.

Ekonomik olarak gelişmemiş ülkelerde en azından Latin Amerika ve başka bir çok ülkede ideal savaş koşullarının genellikle kırdan oluştuğunu da daha önce söylemiştik. Dolayısıyla gerillanın inşa edeceği sosyal yapı, toprak sahipliğini değiştirmekle başlar.

Bu süreç boyunca devam eden savaşta bayrak, TOPRAK DEVRİMİ'dir. Başlangıçta bu hedefin sınırları tam olarak ifade edilemeyebilir. TOPRAK DEVRİMİ, insanların üzerinde çalıştığı yada çalışmak istediği toprağa duyduğu, asırlardır süren açlığı ifade eder.

Toprak devriminin ne şekilde yapılacağı, mücadele öncesi koşullara ve mücadelenin sosyal içerik kazanmasına bağlıdır. Fakat halkın öncüsü olduğunun bilincine varmış gerilla savaşığını, tutkuyla bağlı olduğu devrime dürüst bir papaz gibi ahlaki yaklaşım içinde olmalıdır. Savaşın dayattığı güç şartlarda gelişen acıya dayanıklılık, şartlar ne olursa olsun herhangi bir

aşırılığı, tek bir hatayı dahi önleyecek kendini kontrol mekanizması ve sade yaşayışla desteklenmelidir. Gerilla savaşçısı dünya nimetlerinden elini çekmeli, bir münzevi gibi yaşamalıdır.

Sosyal ilişkilere gelince, onlarda savaş ilerledikçe değişecektir. Sosyal düzende değişiklik yapmak başlangıçta mümkün olmaz.

Gerilla savaş süresince yöre tüccarlarından ve insanlarından aldığı ürünlerin ederlerini nakit olarak ödemeli, bu mümkün olmadığında gerillanın siyasal kefaleti ile ilk fırsatta ödemenin yapılacağı belirtilmelidir. Zor alım ancak halk düşmanlarından ve muhbirlerden - işbirlikçilerden olabilir.

Yöre halkına teknik, ekonomik, ahlaki ve kültürel yönden yardım edilmelidir. Savaşın başında gerilla savaşçısı yeryüzüne inmiş yol gösterici melek gibi yoksullara her zaman yardım edecek, zenginler için kılını kıpırdatmayacaktır. Savaş belli bir yönde ilerledikçe karşıtlıklar keskinleşir; devrimin şafağında devrime sempati duyanlardan bir çoğu daha sonra karşı tarafa geçirilecektir. Bu insanlar halk güçlerine karşı ilk adımı attığı zaman, halkın davasını omuzunda taşıyan gerilla, hainlere hakettiği cezayı vermek üzere harekete geçecektir. Özel mülkiyet savaş bölgesinde toplumsal görevini yerine getirecektir. Örneğin varlıklı ailenin - yaşamını sürdürmesi için gerekli miktar dışındaki - toprak ve hayvan fazlası eşit olarak, adil bir şekilde halka devredilecektir. Toplumun yararına kullanılan mülk üzerindeki sahibinin karşılık olarak ödeme alma hakkına her zaman saygı gösterilmelidir. Daha öncede belirttiğimiz gibi ödemenin nakit olanaksızlığı söz konusu olduğunda söz veya senet verilir.

Öğretmenimiz Komutan Bayo alacaklı ve borçlunun ortak çıkarlarına işaret ederek buna " umut senedi " diyor.

Kötü tanınan kimselerin ve faal devrim düşmanlarının toprağı ve malı derhal devrim güçlerinin eline geçmelidir. Dahası, sıcak savaştan yararlanarak - bu süreçte kardeşlik duyguları zirvededir - her türlü ortak çalışma , yöre halkının düşünce yapısı izin verdiği ölçüde teşvik edilmeli ve hayata geçirilmelidir.

Emekçi halkın devrimci taleplerinin öncüsü olan gerilla

savaşçısı sadece örnek bir yaşam sürmekle kalmaz, ideolojik problemlerin çözümünde yönlendirici olarak bildiklerini ve yapmak istediklerini doğru zamanlarda açıklar. Aylar yada yıllar süren savaş devrimci inancını pekiştirip silahların gücü arttıkça onu daha radikal yaptıkça öğrendiklerini hayata uygular. Halkın hayata bakış tarzı onun ruhun ve hayatının bir parçası olur. Adaleti ve bir dizi değişiklik yapma gereğini anlar; teorik olarak bildiği ve önemli bulduğu bu gerçeği acilen hayata uygular.

Bu tip gelişme sık sık olur. Çünkü gerilla savaşını başlatanlar, daha doğrusu gerilla savaşının yöneticileri günlerce saban üstünde beli bükük çalışan insanlar değildir. Onlar sosyal düzende köylülerin yararına değişiklik yapmak zorunluluğunu anlar. Sonra liderlerle halk arasında samimi bir karşılıklı etkileşim oluşur. (Şu an Küba deneyimime devam ediyor ve tecrübemi arttırıyorum.) Liderler silahlı savaşın önemini eylemleriyle halka öğretirken, devrimle ayağa kalkan insanlar konuştuğumuz pratik meseleleri liderlere öğretir. Gerilla savaşçısı ile halk arasındaki karşılıklı etkileşimin sonucu olarak artan radikalleşme, hareketin devrimci karakterini vurgular ve hareketin önüne ulusal hedef koyar.

2.. SAVAŞÇI GERİLLA

Gerilla savaşıncısının kaba hatlarıyla açıkladığımız yaşamı ve faaliyetleri bir dizi fiziksel, zihinsel ve ahlaki özellikler gerektirir. Hüküm süren şartlara uyum sağlamak ve verilen her türlü görevi yapabilmek için bu zorunludur.

"Gerilla savaşıncısı nasıl olmalıdır ?" sorusuna ilk yanıt, bölgenin yerli halkından biri tercih edilir olmalıdır. Yerli halktan birinin ona yardım edecek arkadaşları vardır. Bölgeye ait biri, çevreyi iyi tanır (ve bu bilgi gerilla savaşında en önemli faktörlerden biridir), yerel alışkanlıkları, geleneği bildiği için görevlerini ve gerekenleri kolaylıkla yerine getirir. Kendi insanını savunmak ve kendi dünyasına zarar veren bir rejimi değiştirmek için savaşmanın verdiği arzu ve enerjiyi söylememize gerek yok.

Gerilla birey olarak, bir gece savaşıncısıdır. Bu aynı zamanda bu tür savaşın gerektirdiği özel niteliklere de sahip olması gerektiği anlamına gelir. Kurnaz olmalı, düz ve dağlık bölgeleri geçerken kimseye görünmeden saldırı noktasına kadar yürüyebilmeli, düşmanın tepesine aniden inmeli, şaşkınlığın her anını değerlendirmelidir. Bu özelliklerin gerilla savaşındaki önemini tekrar tekrar vurgulamakta yarar var.

Şaşkınlık ve panik yarattıktan sonra amansız bir savaşa çıkmeli, ortakları arasında en ufak zaafa izin vermezken, düşman tarafındaki en ufak zaaftan yararlanmalıdır. Kasırğa

gibi esip, hepsini yok ederek, taktik olarak zorunlu olmadıkça hiç aman vermeden yargılanması gerekenleri yargılar; ancak savunmasız esirlere asla zalimce davranmaz ve düşman ölümlerine saygı gösterir.

Yaralı düşman geçmişte ölüm cezasını gerektirecek bir suç işlemediyse hemen tedavi edilmeli, halka ve devrimcilere karşı bir suç işlemiş biriye tedavisinden sonra mutlaka cezalandırılmalıdır. Düşmanın ulaşamayacağı emin bir karargah kurmadan düşmanı esir almak, asla yapılmaması gereken birşeydir. Aksi takdirde bu esir bölgede oturanlar yada gerilla birliği için ciddi tehditler oluşturur. Tekrar orduya dönen bir esir, gerilla birliği hakkında tüm gözlemleyebildiği, öğrenebildiği bilgileri aktaracaktır. Hoş düşman komuta organları onu artık hoş gözle görmeyecekler, aşağılayacaklar hatta ceza bile verebileceklerdir ama esir asker kendi sonunun düzenin askeri bir ceza evinde tecrit edilmek olduğunu bilmeden ne biliyorsa anlatacaktır. Sıradan kimlikleri olan, yasal nedenlerle askere alınmak gibi bir nedenle asker olmuş kişilere çatışma anında acımasız, çatışma sonrasında esir düştü ise insafli olmak zorundayız. O halk düşmanlarınca kullanılan bir halk çocuğudur. Bey - paşa çocuklarını karşımıza, cepheye çatışmaya göndermeyecekleri için bu şanssızlığa düşen çocuklara yaklaşımımız daha olumlu olur. Özel görev birliklerinden azılı bir faşist ise; esir alınan, onu esir aldığınıza şaşmalısınız..Yakalanan azılı bir katil olarak tanınıyor, halka zulmeden biri olarak biliniyorsa halkın ceza tayini mümkünse halkın bu cezayı uygulaması ama önce gerillanın artık eline bir daha silah almayacağı bir cezayı da gerilla adına vermesi gerekir..Gerilla çatışma ve saldırısı anında karşısındaki düşmanı öldürür, teslim olana işkence yapmaz, öldürmez.

Gerilla savaşçısı gerektiğinde hiç düşünmeden hayatını riske atmalı ve ölümü göze alabilmelidir. Bunu boş bir kahramanlık gösterimi olarak algılamamak gerekir. Tedbirli olmalı, gerekmediği sürece açığa çıkmadan kendini korumalı ve saldırmalıdır. Yenilgiyi yada bir kıyımı önlemek için mümkün olan tüm önlemler alınmalıdır. İşte bu yüzden düşmanın takviye güçlerinin intikalini beklemek gibi bir tedbirsizliği, düello vari

çatışma kabulüne düşmemeli, düşmanın takviye alabileceği yönlerde önlemini almalı, kendisinin çekilme ve buluşma noktalarını önceden tesbit etmeli, düşmanın kendisini kuşatmasına olanak vermemelidir. Gerilla için, düşmanın kuracağı pusular kadar kuşatılmakta tehlikelidir. Kuşatılmanın sonucu ölümcül olmasada mücadeleye olan bağlılığa, moral gücüne zarar verir.

Gerilla herşeye rağmen cüretkar olmalı, bir eylemin tehlikeli yanlarını ve olasılıklarını dikkatle analiz ettikten sonra değerlendirme yaparken optimistik davranmalı ve olumlu şartlar gözle görülür şekilde ağır basmasada olumlu karar verebilmelidir.

Tüm bu hayat şartlarına ve düşman faaliyetlerine rağmen hayatta kalabilmek için, gerilla savaşıcısı yaşadığı ortama onunla bütünleşircesine uyum sağlamalı ve mümkün olan en yüksek seviyede bunu düşmana karşı kullanmalıdır. Ayrıca faaliyetlerdeki esas eğilime göre taktiklerini değiştirebilmek için çabuk kavrama ve anında yaratıcı çözümler getirme yetenekleri olmalıdır.

Halk ordusundaki çevreye uyum sağlama ve yaratıcılık yeteneği, savaş tanrıalarının istatistik hesaplarını yerle bir edip sendelemelerine yol açmaktadır. Halk düşmanları, gerillaya destek olan halka zulmederken halkın gerillayı desteklemesini önlemek ister. Gerilla ise düşmanın bu ablukasına karşı çevreye uyum sağlama yeteneklerini ve çevre ilişkilerini değerlendirerek kendisine yakın olan insanların zarar görmesini önleyecek şekilde atlatır.

Abluka alanı gerilla için çok önemli değilse, gerilla ablukayı atlatmak zorundadır. Kaldiki düşman o bölgeyi abluka altına alabilecek güç ve yetenekte ise o bölgede egemenlik gerillada değil düşmanda demektir ve o bölge için ısrar, hem bölge halkına hem gerillaya zarar verecektir.

Gerilla savaşıcısı yaralı ortağını hiçbir zaman, nedeni ne olursa olsun, düşman birliklerinin eline asla bırakmamalıdır. Bu onu ölüme terk etmek demektir. Bedeli ne olursa olsun yaralı gerilla çarpışma bölgesinden uzaklaştırılarak emin bir yere götürülmelidir. Bu görevi başarmak için insan üstü çaba gösterilmeli ve bunun riski ne olursa olsun göze alınmalıdır. Ge-

rilla savaşısı birlikte çarpıştığı arkadaşının olağanüstü yakınlıkta ortağı olmalıdır.

Aynı özen, devrim yolunda şehit düşen devrimciler içinde yapılmalı düşmanın ölümlerimizi aşağılaması ve kendisine propaganda malzemesi yapması önlenmelidir. İnsanlık duygularının düşman askerlerinde de olduğunu düşünebilen bazı gerilla komutanlarının ağır yaralı dostlarını düşman hastanelerinde daha iyi tedavi ederler düşüncesi ile çatışma mahallinde bıraktıkları dönemi Küba deneyimimizde acı katliamlarla ödemiştik. Düşman esir düşen yaralılarımıza işkenceler yapmış, ilkel koşullarda yapılabilinecek ameliyatlara kurtulabilecek birçok gerillayı bu iyiniyet tutkusuna, insanlık adına kurban etmiştik.

Gerilla savaşının bütün zamanları büyük fedakarlıklar gerektirir. Gerilla, aç kalır, ot yer, susuz kalır, yaprak çiğner.. Halk için savaşır, yanı başındaki bir çiftlikten bir lokma yiyecek alamaz! Yorgundur, sı tında 30 kg. yük varken yaralı yoldaşını omuzlar, botları patlamıştır kilometrelerce yürür. Bu şartlara dayanabilmek için elik bir yapıya ihtiyaç vardır. Gerilla savaş koşulları öncesi siyasal mücadeleden geliyorsa dağ koşullarına adaptasyonu daha kolay olabileceksen, kentten gerillaya katılan bir yoldaş için uyum dönemi biraz uzun sürecektir. Gerilla bölge halkından olan bir yoldaşsa, uyum sorunu sadece savaşın şiddetini benimsemekten ibaret olacaktır.

Gerillanın, olumsuz şartlara hasta olmadan dayanabilmesi ve sürdürdüğü av hayvanı yaşantısını gücüne güç katmak için kullanılmalıdır. Yapısındaki uyum sağlama yeteneğini kullanarak üstünde çarpıştığı toprağın bir parçası haline gelecektir.

Bu tartışmalar bizi sonuçta şu soruya getiriyor:

Gerilla savaşısı için ideal yaş nedir?

Kişisel ve toplumsal özellikler çok farklılık gösterdiği için kesin sınır belirlemek zordur. Örneğin bir köylü, şehir insanından çok daha dayanıklıdır. Düzenli spor yapan ve sağlıklı bir yaşam süren bir şehirli, bütün gün masa başında oturana göre çok daha iyi durumdadır. Gerilla savaşı artık tamamen göçebe

hayatının yaşandığı safhadaysa kırk yaşını geçmemiş olmak gerekir. Ama özellikle köylüler arasında bu kuralın dışında kalan kimseler vardır. Örneğin mücadelemizin kahramanlarından biri olan Kumandan Crescencio Perez, Sierra'ya 65 yaşında geldi ve derhal birlikteki en yararlı savaşçılardan biri oldu.

Gerilla birliği savaşçıları farklı sosyal sınıf kökenlilerden olabilir mi? Eylem merkezi olarak seçilen bölgenin gerillanın sosyal bileşenlerini belirlediğini daha daha önce söyledik. Yani gerilla ordusunun ana çekirdeği köylüler olmalıdır. En iyi askerin köylüler olduğu açıktır. Fakat haklı bir dava için savaşmaya isteyerek gelen diğer toplum katmanlarından insanlar hiçbir şekilde dışlanmamalı ve bu olanaktan yoksun bırakılmamalıdır.

En küçük yaş sınırını hala belirlemek mümkün olamadı.. Yine de on altı yaşın altındaki küçükler çatışmaya alınmamalıdır. / çok özel durumlar hariç / Neredeyse çocuk yaşta olan bu çocuklar genellikle ağır iş, kötü hava şartları ve maruz kalacakları diğer kötü şartlara dayanacak kadar gelişmemiştir. Buna karşın kırsalda emekçi köylü-ırgat çocuklarının oldukça yetişkin ve her tür silahı, eğitimsiz olmalarına karşın kullanmaya çok yatkın olduklarını gördük. Yeteneklerini ve cesaretlerini yakından gördüğümüz bu küçük dev çocuklar varlıklarına karşın kendilerini savaşın acımasızlığından uzak tutmak istediğimiz çocuklardır.

Gerilla savaşçısı için ideal yaş 25 - 35 yaş arasında değişir. Bu dönemde insan yaşantısının yönünün artık belirlendiği kabul edilir. Bu yaşta evini, çocuklarını ve eski dünyasını bırakan biri sorumluluklarını iyi düşünmeli ve tek bir geri adım atmamak üzere kesin kararlı olmalıdır. Çocukların birer savaşçı olarak yüksek rütbelere ulaştığı olağanüstü durumlar vardır, fakat bunlarla genelleme yapılamaz. İyi savaşçı nitelik'eri taşıyan bir çocuğa karşılık evine dönen, gerilla birliği için sık sık tehlike yaratan ve gerillanın sırtına yük olan onlarca çocuk var.

Daha öncede söylemiştik; gerilla savaşçısı bir salyongoz misali evini sırtında taşır; dolayısıyla sırt çantasında en çok ihtiyaç duyduğu minumum mutfak eşyaları olur. Gerilla sadece

vazgeçilemeyecek olan eşyaları taşıyacak, eşyasına azami dikkati gösterecek, çok ters bir şey olmadıkça eşyasını kaybetmeyecektir.

Silahı, tek başına taşıyabileceği silahtır. Harcanan erzak ve kurşunun yerine yerisini koymak güç iştir. Malzemeyi kuru ve temiz tutmak, hepsinin tek tek sayısını bilerek kaybetmemek birer paroladır. Ve silahlar her zaman tertemiz, iyi yağlanmış, mekanik aksamı, namlusu pırıl pırıl olmalıdır. Teçhizatını bu şekilde korumayan kişiye grup liderinin ihtar yada ceza vermesi tavsiye edilir.

Mücadeleye gerçekten bağlı ve kararlı olan insanların tarif ettiğimiz bu ters şartlara dayanabilmesi için bir idealler bütünü içinde olması gerekir. Bu idealler basit, iddiasız, genel olarak çok yüksek hedefler koymayan ideallerdir. Fakat ideal o kadar güçlü, o kadar açıktır ki kişi tereddüt etmeden onun için canını verir. Aşağı yukarı tüm köylüler için bu ideal, üzerinde çalışabileceği toprağının olması ve adil bir toplumsal düzenin tadına varabilmektir. İşçiler arasındaki ideal, çalışacak iş ve yeterli ücret yanında adil toplumsal düzendir. Sınıf bilincinden uzak öğrenciler ve diğer meslek sahiplerini mücadele için motive eden idealler ise özgürlük gibi daha soyut düşüncelerdir.

Bu tartışma bizi şu soruya götürür: Gerillanın nasıl bir yaşamı vardır?

Gerillanın nasıl bir yaşamı vardır. Gerillanın yaşamı bir uzun yürüyüştür.

Ormanlık bölgede yaşayan, düşmanın rahat vermediği bir dağ gerillasını ele alalım. Bu şartlar altında gerilla gündüz saatlerinde ilerler. Yerini değiştirmek için yemek dahi yemeden yürür. Gece bastırıldığında su kaynağına yakın savunmaya elverişli bir yerde kamp kurulur. Gruplar ortak yemek için toplanır; hava kararırken elde olanlarla ateş yakılır. Tercihen dumanı örtülen ateşin yakılmasını, su kaynaklarına yakınlığı, geceleme olanaklarının görece iyi olduğu bölgede geceleme vb. gibi yaşam unsurlarını kullanmayı; bölgenin, düşmanın konumuna göre gerilla komutası ayarlar. Günlerce ateş yakamaya bilir, sağlıklı su kaynaklarına yakın olmayabilir. Sonuç olarak gerilla

masada yemek yemez, yatakta yatmaz..

Gerilla savaşısı ne zaman fırsat bulursa, bulduğu her şeyi ayırdetmeden yer. Bazan nefis ziyafetler aniden patlayan kavgayla birlikte yok olur gider. Bir başka gün ise iş için gerekli enerjiden hiçbirşey kaybetmeksizsin iki gün, üç gün oruç tutar.

Gerillanın evi açık havadır. Gökyüzüyle hamağı arasına su geçirmez naylon koyar ve sırt çantası, silah ve cephanesini hamakla örtü arasına yerleştirir. Bunlar gerillanın hazinesidir. Ayak-kabıları çıkarmak bazan pek akıllıca olmaz. Çünkü düşmanın ani saldırıları her zaman olabilir. Bir ift bot sahibi olan, hüküm süren şartlar dahilinde varlığını sürdürme güvencesi taşır ki bu mutluluktur.

Yani gerilla savaşısı insanların bulunduğu, tüm yerleşim birimlerinden günlerce uzak, önceden planlanmamış her türlü karşılaşmayı önleyerek ya uygarlık en uzak noktalarda yaşayacak, açıklıkla, bazan susuzluk, soğuk, bayıltıcı sıcakla tanışacak, uzun yürüyüşlerde terleyip teri sırtında kuruyacak ve düzenli temizlik yapamadan bir kez daha, bir daha terleyecektir. (Herşeyde olduğu gibi temizlikte hani biraz kişilerin mizacına bağlı oluyor.)

Son savaş sırasında, onaltı kilometrelik bir yürüyüşten sonra El Uvero köyüne girerken tam iki saat kırkbeş dakika süren yoğun çatışmadan sonra (deniz kıyısında son derece kötü şartlar ve kızgın güneş altında geçen günlere ilave olarak) yanımıza gelen herkesi on metre kaçıran iğrenç bir koku salıyorduk. Bu koku bize hastır. Burnumuz yaşantımızdan kaynaklanan bu kokuya artık alışmıştır; gerilla savaşçılarının hamakları bu özel, bize has kokusuyla da meşhurdur.

Benzer koşullarda kamptan ayrılmak gerektiğinde bu terkediş hızlı olmalı ve çatışma koşullarına karşın geride iz bırakılmamalıdır. Herhangi bir baskın olasılığına karşı ileri gözetleme - nleme nöbetçileri yerleştirilmesini, çatışma koşulları, baskın vb. ne olursa olsun çekilme zorunluluklarında kimin neyi ortadan kaldırmasının önceden belirlenmesinin gerektiğini söylemiştik. Üst seviyede ihtiyatlı olunmasının gerekliliğini ve uyuyan her on kişi için bir yada iki gözcü koymak

gerektiğini belirtelim. Nöbetçiler sürekli değişmeli, kampın her tarafını kontrol edebilecek bir nöbet dolaşımı ayarlanmalıdır. Düzenli orduların nöbet saati gibi bir uygulama doğru değildir.

Kamp hayatı insana kolay yemek pişirme yolları öğretir. Çabuk yemek yapma, ormandaki küçük bazı şeyleri baharat tatlandırıcı olarak kullanmak, bitki köklerini beslenme unsuru olarak kullanmak becerisi gerilla menüsünü zenginleştiren küçük keşiflerdir. Genellikle bitki kökleri, tahıl, tuz, sağlanabiliyorsa biraz bitkisel yağ veya domuz yağı vb. ile arasına avlanabilen hayvan etleri kullanılır. Tropik bölgelerde çalışan gruplar için bu özellikle böyledir.

Savaşçı bir yaşamın temelinde en ilginç olay, herkesi bir sevinç dalgasına sürükleyen ve ayaklara yeniden güç veren şey savaştır. Gerilla yaşamının zirvesi olan savaş için, yok edilecek düşman karargahının yeterince zayıf olduğu; yada bir düşman birliğinin, özgürlük güçlerinin elindeki bölgeye doğru dümdüz ilerlemesi, ilerleyen düşmana pusu kurulacak elverişli bir geçit olması durumunda uygun bir an beklenir. Bahsettiğimiz durumlar birbirinden farklı çatışma - saldırı yöntemleri gerektirir.

Karargaha karşı yürütülen eylem esas olarak zayıf bir kuşatma olacak ve düşman birliğindeki askerler kuşatmayı kırarsa çatışma bir ava dönüşecektir. Siperdeki düşman, gerilla savaşçısı için asla iyi bir av değildir. O düşmanın ilerlemesini, sınırlı olmasını, çevreyi tanımamasından dolayı herşeyden korkmasını ve savunma için doğal korunmadan yoksun olmasını ister. Elinde güçlü silahlarla sipere yerleşmiş, saldırıyı püskürtmeye çalışan kişinin durumu ne kadar kötü olursa olsun, ani bir saldırıyla ikl yada üçe bölünüp dağılan tümen kadar kötü olamaz. Saldıranlar tümeni kuşatıp tamamen yok edemezse, herhangi bir karşı saldırı oluşmadan, çekilmeyi örterek geri çekilmelidirler.

Kampta sipere yatan düşman aç susuz bırakılarak yada doğrudan saldırı yoluyla yok edilemiyorsa, uç noktalarda bulunan askerler ve olabildiğince, düşman birliğinin cephanesini depoladığı yer ve komuta karargahı bombalama, molotof vb. gereçlerle imha edilmelidir. Karargah kuran ve yerleşim alan-

larına yakın bir düşmanı açlık ve susuzlukla yok etmeye kalkışmak gerillaya zaman kaybettirme ve yeni çatışmaları kabul etme zorunluluğu dayatır. Uçak, helikopter, telsiz iletişimi üstünlüğü nedeniyle de düşmanın etrafında fazla kalmak sadece gerillaya zarar verir.

Gerillanın etkin olduğu alanlara ilerleyen düşmanla çatışma koşullarında gerilla birliği zayıf, düşman birliği çok güçlü ise eylem düşmanın öncü kuvvetine yoğunlaştırılmalı, düşman ilerleyişi araçlarla yapılıyorsa araç tuzakları, mayınlama her noktada yapılmalı, uzak roket ve havan atışlarıyla düşmanı duraklamak zorunda bırakmalı, düşmanın topçu atışı yapabileceği açıklık alanlar söz konusu ise düşmanın sakınacağı şekilde düşman avcı birlik timlerine yakın olunmalı, onlarla oyalama çatışması yapılırken düşmanın yanlarına, arkasına sarkılmalı hiç durmadan saldırıp çekilmelidir.

Düşmanın öncü birliklerine arka arkaya yapılacak saldırılar, düşman öncü - avcı birliklerinin gerillaya yaklaşmadığını ve hep öldürüldüklerini kulak radyosu aracılığı ve düşman telsizlerine girilerek yapılacak konuşmalarla yayılacağı için düşmanın toplama askerleri arasında panik yaratacaktır. Gerillanın etkin olduğu bölgelerde düşman casus ve muhbirlerinin öldürülüp teşhir edilmeleri bölgede gerilla lehine bir etki yaratacağından düşman yeni istihbaratçılar göndermek zorundadır. Bunların yakalanıp yok edilmesi sonuçta memur olan düşman unsurlarını çekinceli davranmaya yöneltecektir. İlerleyen düşman güçleri büyük bir gerilla üssüne gittiklerine inandırılmalı, bu arada gerilla karargahı ilk duyumlar alınır alınmaz boşaltılmalı, düşmanın avcı ve merkezi güçlerine saldırılar ayarlanmalıdır. Düşman gerilla bölgesine girse ve etrafı denetim altına alsada yapısı gereği bu bölgelere yerleşemez, avcı birlikleriyle sık sık karşı ataklar düzenlesede ana birliklerinin hantallığı bölgeden bir süre sonra çekilmesini de zorunlu kılar. İşte ilerleyen düşmana yapılacak saldırılar bu kez geri çekilen düşmana hep açık bir çekilme noktası bırakılarak sürdürülür. Düşmanın topçu ve hava desteği gerilla saldırıları için yapılanmış gerillayı çok fazla etkilemeyecektir. Topçuya da, havacıya da ileri atış yönlendirme istihbaratı ve sabit hedef nok-

talari gerekecektir. Gerilla ise durmadan yer değiştirmek ve farklı noktalara intikal zorunda olan bir güçtür. Düşman bunu gerilla kadar bilmekte ve kontra avcı birliklerini gerilla taktikleriyle eğitmektedir ama onlar memur zihniyetiyle ve akademik verilerle eğitilmek, yapılandırılmak zorundadırlar. Oysa gerilla halkın insanıdır.

Gerillanın çalışması ve çevreye uyum sağlaması, teçhizatına bağlı olarak kolaylaşabilir. Küçük gruplar halindeki diğerlerine katilsada, kendi özel nitelikleri olacaktır. Sırt çantası, battaniye ve yalnız kalmak zorunda kaldığında tek başına ayakta durabilmesi için gerekli diğer şeylere sahip olmalıdır.

Gerekli eklpman listesini verirken. savaşın başında açık alanda yaşayan bireyin zorunlu olarak taşıması gereken şeyleri göz önüne aldık. Liste hazırlanırken, Küba özgürlük savaşının başında yüzyüze geldiğimiz kesintisiz yağmur, soğuk hava ve düşman saldırılarını göz önüne aldık.

Gerilla savaşçısının eşyaları zorunlu eşya ve aksesuar olarak ikiye ayrılır. En başta hamak gelir. Hamak, gerillanın yeterince dinlenmesini sağlar. Hamağı kurmak için iki ağaç nerede olsa bulunur, yerde yatmak zorunda kalınırsa da yatak gibi kullanılabilir. Yağmur yağarken veya yağmur sonrası ıslak zemin üzerinde - ki tropikal dağlık bölgelerde bu sık sık olur - uyumak için hamak vazgeçilmez birşeydir. Bir parça su geçirmez naylon hamakla birlikte kullanılmalıdır. Bu panço olarak hazırlanmış muşamba- plastik vb. olursa taşıma kullanma, yağmurlu havalarda yürüyüşte baş ve sırt çantasını, tüfeği örtme içinde güvenle kullanılabilir. Hazır askeri pançolar bulunursa onu düzenleme sıkıntısı olmayacaktır ama yokluğunda da böyle bir çadır olabilen panço yapmak zor değildir. Panço - naylon dört kenarından ağaca bağlandığında veya bir direk bulmak mümkün olduğunda çadır gibi olacak altında uyumak, dinlenmek kolaylaşacaktır.

Dağların buz gibi gecelerinde battaniye olmazsa olmaz. Aşırı hava değişimlerine dayanmak için parka - ceket gibi şeyler giymek gerekir. Piyasadan naylon dokumalı kumaşlar yada düşmandan ve yine piyasadan bulunabilinecek paraşüt kumaşı ıstarlı pantolon- parka -ceket ve en önemlisi olabildiğince iyi bot ayakkabı gerillanın temel ihtiyaçlarındandır. Gerillanın temel ulaşım aracı yürüyüş olduğu için ayakkabı takviyesi önemlidir.

Çatışılan bölgenin niteliğine, gerillanın halk gibi görünme zorunluluğu veya tam teçhizat yaşama durumlarına göre giysi ve yiyecek düzeni ayarlanır.

Gerilla evini sırt çantasında taşır. Çanta bu yüzden önemlidir. Yokluk koşullarında kaba bir sırt çantası bir çuval ve taşıyıcı iki parça iple yapılabilir.

Teçhizat üretimi yapılması mümkün olduğunda ve düşman karakollarına yapılacak baskınlarda el koymalarla kullanışlı klasik sırt çantalarında elde edilirse daha iyi olur. Gerilla savaşçısı, birliğin yanında taşıdığı veya kampta bulunan yiyecekler dışında mutlaka kişisel yiyecek de bulundurabilmelidir..

Kurutulmuş balık, domuz yağı, kurutulmuş et, tuz, ve birkaç kutu hazır yiyecek konserveyle vitamin-ağrı kesici ilaçlar gibi şeyler gerillanın sırt çantasında olmazsa olmaz olan şeylerdir. Depolama noktalarında ve olanaklar ölçüsünde katırlarda, bol şekerle yoğunlaştırılmış süt-süt tozu, karamela bulundurulmalıdır. Erzağın önemli bir kısmını ise onsuz hayatın işkenceye döndüğü tuz ve şeker oluşturur. Ve ülke özelliklerine göre soğan, sarımsak, yöresel yemek malzemeleri vb. bulundurulması uygun olur. Meksika cangıllarında, Meksikalı bir köylünün kurutulmuş balık bulması düşünülmeceğine ve onun temel gereksinimi bir parça mısır unu ve biraz kuru fasulye olduğuna göre bulundurulması gereken önemli malzemeler sınıflamasını yöresel gelenek ve olanaklara göre düzenlemek gerekir.

Silah ve mekanik tehzizatın bakımı oldukça önemlidir. Özel silah bakım yağları idealdir ama bulunamadığında dikiş makinası yağları da pek ala bu görevi yerine getirir. Çuval parçaları, sert tel çubuk silahları temizlemek için yeterlidir ve düzenli olarak yapılmalıdır. Fişeklikler ise ticari tiplerde olabileceği gibi önemli olan tek bir kurşunun dahi kaybolmayacağı şekilde yapılmış olmasıdır. Cephane savaşın temelidir ve onsuz herşey boşa gidecektir; cephane, burjuvaların servetlerini koruduğu gibi korunmalıdır. Cephaneyi düşmanlardan rica ederken, kütüklükleride geride bırakmamak gerekir.

Su kaynağı olmayan yerlerde susuz kalmamak için marta yada su şişesi bulundurulması zorunludur. Su kaynaklarına az raslanan kayalık arazide yağmur sularını biriktirecek düzenekler ayarlamak ve bunları doğal kaya serpiştirilmiş vb. gibi dokuyu bozmayacak görünümlele kamufle etmek gerekir.

Sık kullanılan ilaçlarda çantada taşınmalıdır. Örneğin ağızdan alınan penisilin yada benzeri antibiyotik, ateş ve ağrı gidericiler, sıtmaya, bölgesel hastalıklara, ishale karşı tabletler en basitinden bildiğimiz aspirin dikiş iğne ipliği, bir iki düğme vb. ile ustura-jilette birlikte yaşam kiti kutusu olarak kullanılacak küçük bir kutuda bulundurulur ve bunların ağırlığıda, kapladıkları hacimde sırt çantası askeri bir tipse yan gözleri dolduracak kadar küçük olacaktır. Bölge koşullarına uygun ilaçların, bölgede zehirli hayvanlar yaşıyorsa panzehir kitleri - ağrı acı dindirici iğneler bulundurmak doğru olacaktır.

Tek tek gerillaların sırt çantalarında taşınacak ilaç vb. gereçlerin yanı sıra, pens, neşter, sair steril cerrahi aletlerin bulundurulması meslekten bir gerilla varsa onun emanetinde yoksa uygunca kendisini yetiştirmiş yetenekli bir gerillanın emanetinde bulundurulması gerekir. Sağlık sorunları ile görevli arkadaşın ayarlanması gerekir ama özünde her gerilla kendi kendisinin doktorudur. Unutmayın dağlarda yaşayan köylüler ikide bir doktora gitmezler! Kurşun, şarapnel, mayınla yaralanmalarda kullanmak üzere gerekli steril malzemenin kullanmasını öğrenmek o kadar zor değildir. İlk çağlarda büyücüler mızrak uçlarını çıkartıp yaraları tedavi edebildiklerine göre, kültürel düzeyi elverişli bir gerilla

Haydi haydi bu işi daha iyi yapabilir. Bir ikl kaynak kitabı okumakta gerillayı birkaç çatışmadan sonra kendisinin 'doktor' diye çağrılmasını hakketirecek kadar yetenekli yapacaktır.

Gerilla savaşçısının hayatındaki geleneksel ve en önemli lüksü tütündür, puro, sigara yada pipo, ne olursa olsun yalnız yaşayan savaşçının dinlenme anındaki en büyük arkadaşı tütündür. Yokluk anında puro ve sigaranın ucunda kalan tütünün bile içilebildiği pipo ise daha kullanışlı olup, dinlenme alanlarında geride izmarit vb. iz bırakılmayacağı içinde, üstüne üstlük sigaraya göre daha az zararlı olduğu bilinen pipoyu öneririm. Kibrit, ve benzinli çakmak ise sadece sigara yakmak için değil, aynı zamanda ateşi yakmak içinde çok gerekecektir.

Sadece kişisel temizlik için değil, aynı zamanda kap kacağı yıkamak amacıyla sabun bulundurmak doğru olacaktır. İyi temizlenmeyen kaplarda kalan yemek artıkları sıklıkla barsak enfeksiyonuna ve tahrişlerle birlikte ateşli mikrobik hastalıkların doğuşuna yol açar. Bu ekipmana ve kullanım gerekliliği ile doğru kullanım becerisine sahip gerilla savaşçısı, ormanın kötü şartları altında dahi duruma hakim olmayı başararak ayakta kalmayı sürdürecektir.

Bazan işe yarayan aksesuarlar olduğu gibi, insanın başına dert olan fakat çok yararlı aksesuarlarda vardır. Pusula bunlardan biridir. Bölgede gerilla yaşamı yeni başladığında geleneksel yön tayini bilgilerine karşın pusula kullanmak zorunluluk arzederken, savaşın gelişimi ve bölge ile uyum sürecinde pusula kullanmanın yerini kişisel yetenek alacaktır. Özellikle dağlık alanlarda pusula ve düşman kaynaklarından alınmış haritalar pek fazla işe yaramayacaktır. Pusulanın gösterdiği yönde aşılmaz engellerle karşılaşacak, haritanın düz bir alan olarak gösterdiği çukuru aşmak için bütün bir gününüzü harcamak zorunda kalacaksınız ki saldırıda yada savunmada olan gerilla için hayati önem taşır bu dakikalar.

Panço ve naylon örtünün gerilla için önemini ve yararlarını daha önce belirtmiştik. Özellikle tropikal bölgelerde neredeyse aylarca süren yoğun yağmurların gerilla savaşçısının taşıdığı

herşeyin, yemek, cephane, ilaç, teçhizat ve elbisesinin, en önemlisi sağlığının düşmandan daha çok düşmanı olduğunu belirtmekte yarar var. Doğru kullanılan panço, naylon örtü ve sağlam botların bu olumsuz koşulların üstesinden geleceğini unutmayın.

Olanakları ve donanımı daha iyi olan düşmanın bu doğa koşullarına paralı askerlerle, zorunlulukla askere alınmış halk çocuklarıyla karşı koyması söz konusu olamaz.

Gerillada olan özgürlük ve demokrasi inancı, onlarda para ve kişisel çıkarlarla yer değiştirdiği için ormanları uzaktan bombalamayı tercih edeceklerdir. Alakasız bölgelerde yakıtılmış ateşler, zaman ayarlı bombaların arada sırada patlaması gibi yanıltıcı eylem görünümlü unsurlar düşmanı cangılın içinde oynar halde tutacaktır.

Yedek elbise taşımaya kalkışmak gerilla için lüktür. Gerktiğinde pançonuzu bir süre için pantolon olarak dikmeniz gerekebilir ve bu zor değildir. Uygun koşullarda bir iç çamaşırı, havlu taşınabilirse de gerilla savaşçısı iyi koşullarda yaşayan bir küçük burjuva dağcısı değildir. Gerilla savaşçısı bir yerden başka bir yere yolculuk sırasında sırt çantasını taşıırken enerjisini korumayı, kendisi için gerçekten gerekli olmayan şeylerden kurtulmayı yavaş yavaş öğrenir.

Kap kacağı yıkamak ve banyo yapmak için gerekli biraz sabun yanında diş fırçası ve diş macunuda bulundurulabilir. Gerilla birliğinin diğer üyeleriyle takas etmek üzere bir kitap taşımak ise öncelikli ihtiyaçlardandır. Genellikle tarihe mal olmuş savaşçı önderlerin biyografileri, tarih, ekonomi, coğrafya ve özellikle ülkenin ekonomi-coğrafyası üzerine kitaplarla, düşman askeri akademilerinde kaynak olarak kullanılan talimatnamelerle savaş-siyaset taktik kitapları okunmalı, gerilla savaşçıların ideolojik düzeyinin gelişimini sağlayacak yapıtlar okunması sağlanmalı, dinlenme ve yürüyüş anlarında siyasal eğitim sohbetleri yapılmalıdır. Kumar vb. başı boş eğilimlerin gelişimine yol açacak ilişki ortamları anında önlenmeli, avare oturuşlar yaşanmamalıdır.

Gerilla savaşçısının hayatında sıkıntının ağır bastığı dönemlerde olacaktır. Böyle dönemleri yaşadığı hissedilen

yoldaşla ilgilenmeli ona hemen sorumluluk verilerek sıkıntılarından kopuşu sağlanırken sıkıntılarının kaynağı olan sorunların anlaşılmasına ve çözümü yollarına başvurulmalıdır. Koşullar elverdiğince ortak eğlenceler, satranç turları vb. düzenlenebilir. Gerillanın sırt çantasında hala boş yer varsa, yemek, giysi vb.nin kolayca bulunabildiği yöreler hariç, çantaya yiyecek koyulmalıdır. Tatlı yada ana gıdaları tamamlayan daha az önemli şeyler alınabilir. Mesela çok yer kaplayıp kırıntılara dönüşse bile kraker - peksimet taşınabilir. Sık ormanlık alanlarda pala bulundurmak doğru olacaktır. Avcı bıçakları ve tabanca, olanak varsa her gerillada bulunmalı, çok yağışlı bölgelerde ateş yakmada kullanmak için gaz yağı veya çıra bulundurmak da söz konusu olabilir.

Gerillanın yanında neleri bulundurması gerektiğini tek tek sıralamak yapay bir tesbit olacağı gibi, her gerilla birliği savaştığı bölgenin insanları ile ilişkisine, düşmanın yapılanmasına, gerillanın gereksindiği malzemeyi zamanında temin edebilme ilişkisine bağlı olarak düzenlemek gerekir. Gerilla istediği her şeyi kısa zamanda temin edebileceği bir bölgede bulunsada şu ana kadar saydıklarımız, kuşatılma, çatışma - kaçış anlarında gereksineceği malzemeler olup birlik içinde paylaşılarak taşınacak malzemelerdir.

Küçük not defteri ve kalem, notlar almak, not iletmek, diğer gerilla birlikleriyle haberleşebilmek için gerilla savaşçısının her zaman sahip olması gereken malzemelerindendir. İp, halat, çengel vb. tırmanma, iniş vb. de kullanılacak malzemelerle, taşıma dağıtımının iyi yapıldığı testere, balta, vs. gibi şeylerle, gerilla birliği ile birlikte katır da bulunuyorsa cephaneye ve yiyecek, barınma malzeme ve yedekleri de bulundurulabilir.

Avcı ve pusu atacak gerilla timleri ise geri çekilişlerinin hızlı olabilmesi için daha az ve çatışmaya, geri çekilme süresine yetecek düzeyde malzeme taşınmalıdır.

Şu ana kadar saydığımız malzemeleri taşıyan gerilla savaşçısı sırtında bir ev taşıyor demektir, ağır fakat mücadelenin güçlüklerini aşmada yardımcı olacak tatminkar bir yaşam sağlayan bir ev.

3.. GERİLLA BİRLİĞİNİN

ORGANİZASYONU

Gerilla birliğinin organizasyonu için hiç bir katı şema, reçete öne sürülemez. Gerillanın çalıştığı bölgeye bağlı olarak sayısız farklılıklar yaşanır.

Açıklamamızın daha iyi anlaşılabilmesi için bizim tecrübelerimizin evrensel olarak, evrensel değerler taşıdığını düşündüğümüzü belirtmekle birlikte, başka bir silahlı grubun özel karakteristiklerine daha iyi uyan yeni örgütlenme biçimleri olabileceğini unutmamalıyız.

En güç problemlerden biri, gerilla kuvvetlerini oluşturan birliklerin büyüklüğüdür. Birlikte farklı sayıda ve farklı niteliklerde insan bulunacağını öncelikle belirtmiştik. Örnek olarak dağlık bölgede yerleşmiş, sürekli kaçış halinde olması gerekmeyen, fakat karargah hareketine başlayacak kadar iyi şartların olmadığı bir ortamdaki silahlı birlikleri ele alalım. Silahlı birliğin savaşçı birimleri yüzelli kişiyi geçmemeli, hatta bu rakamın bile yüksek olduğu düşünölmelidir. Yüz kişilik birlik ideal bir yapı oluşturur. Küba örgütlenmesinde birliğin başında komutan atanırdı ama çavuş, onbaşı gibi rütbeleri diktatörlüğün ordusunu ve Tiran yönetimi dönemini anımsattığı için kullanmazdık.{3}

Kumandan, yüz elli kişilik kuvveti yönetir. Kırk - elli kişilik her grup içinde bir yüzbaşı olacaktır. Yüzbaşının görevi müfrezenin birliğini sağlamak ve yönetmek ve tek bir vücut gibi savaşmasının eğitimi, deneyimini kazandırmaktır. Gerilla

savaşında işlevsel birim, düzenli ordularda ki bölüğün karşılığı olan mangadır. Her manga sekiz - yirmi kişi arasında değişir. Teğmen tarafından yönetilir. Gerilla Birliğinin lideri olan teğmenin çalışması yüzbaşıyı andırır. Yüzbaşı, teğmenin üstü olup birlikler kendisine bağlı olarak hareket eder.

Gerilla birliğinin eyleme olan eğilimi, mangaların en sağlam birim olması sonucunu getirir. Bu şartlarda bir çarpışmada tek vucut halinde hareket edebilmek için sekiz-on kişiyi geçmemek gerekir. Yüzbaşidan sık sık uzakta kalan manga, aynı cephede çarpışsa bile teğmenin komutası altında faaliyetini sürdürür. Ancak istisnalar her zaman vardır.

Savaşın olmadığı dönemlerde manga dağıtılmamalı ve savaşçıların birbirlerinden uzaklaşması engellenmelidir. Komutanın şehit edilmesi halinde yerini kimin alacağı her manga ve her müfreze bilmelidir ve komutanlığa aday militanlar sorumluluğu derhal alabilecek şekilde eğitilmiş olmalıdır.

Gerilla Birliğinin temel sorunlarından biri olan beslenme sorununa daha önce değinmiştik. Yineliyoruz, çatışma ve düşman ablukası kadar önemli sorunlardan biri de gerillanın beslenme sorunudur. Bu konuda komutandan başlayıp en sıradan gerilla bireyine kadar herkese eşit davranılmalıdır.

Sadece gıda maddelerinin yetersizliğinden değil, fakat her gün gerçekleşen ve insanları bir araya toplayan ve insani ihtiyaçtan kaynaklanan bir sosyal faaliyet olarak beslenme, büyük öneme sahiptir. Güçlü adalet duyugusuna sahip olan bölük, payına düşen yiyeceği keskin gözleriyle ölçecektir. Herhangi birine yapalacak en ufak bir kayırmaya asla izin verilemez. Tüm birliğe yemek dağıtabilecek şartlar oluşmuşsa dağıtım düzeni kurulmalı ve bu düzene harfiyen uyulmalıdır. Aynı zamanda da dağıtılan yemeğin kalitesi ve miktarı titiz bir kontrolden geçmelidir. Giyecek dağıtımı ise farklı bir konudur. Giyecek, kişisel bir kullanım aracıdır. Burada iki noktaya dikkat etmek gerekir. Birincisi, kişilerden gelen taleplerdir. Ki, bu talep her zaman elde varolan kaynaklardan daha fazladır. İkincisi, birlik üyelerinin hizmet süresi ve birbirlerine bağlılık düzeyidir. Değerlendirilmesi hayli güç olan hizmet süresi ve yoldaşlık ilişkileri, fedakarlık ölçütü için ko-

mutan özel notlar alır. Konuyla ilgili notlar birlik komutanına doğrudan bağlı ve değerlendirmeden sorumlu bir gerilla tarafından da tutulabilir. Kollektif kullanmadan çok bireysel ihtiyaçlara yönelik ve elde bulunan diğer malzemeler içinde aynı şey söylenebilir. Tütün ve sigara dağıtımı da "herkese eşit muamele" kuralına uyularak yapılır.

Dağıtım sorumluluğunun kimde olduğu belirlenmelidir. Bu konuda görev alan kişinin doğrudan kumandana bağlı olması tercih edilir. Önderlik, özel görevlerinin yanı sıra irtibat düzenleme işlerinin de yürütür. Özel görevlerle birlikler ve komuta arası iletişimin düzenlenmesini deneyimli subaylar yürütmeli, ileri, yetenekli gerillalarda süreç içinde yetiştirilmelidir. Genel anlamda yürütme ve yönetimi üstlenen subaylar her zaman kendilerini geliştirici kaynakları edinmeli, okumalı dinlemeli, öğrenmenin sınırı olmadığını unutmamalıdır. Savaşçılar ve halkla ilişkilerde, savaşı yönetmede omuzlarındaki yükün önemini unutmamalıdır. Çünkü onların sorumlulukları, birliğin geri kalan kısmının taşıdığı tüm sorumluluktan daha fazladır. Tüm bunlara rağmen, yemek vakti gelince asla özel bir davranış göremezler.

Her gerilla savaşçısı teçhizatının tümünü kendisi taşır. Grubun ortak kullandığı diğer araçlar ise birlik içinde eşit olarak dağıtılır. Bu konuda da kurallar belirlenmelidir. Kurallar düzenlenirken, bölükteki silahsız insan sayısı göz önüne alınır. Konuyla ilgili temel bir sistem, ilaç, cerrahi yada dişçilikle ilgili aletler, yiyecek, giyecek, cephane, patlayıcı malzemeler, ağır silahların tümü müfrezeler arasında eşit olarak dağıtımının ayarlanmasıdır. Araç, malzeme ve silahın bakım ve gözetiminden her müfreze kendisi sorumludur demiştik. Yüzbaşılar söz konusu malzemeleri mangalara eşit olarak bölüştürecektir, ve her manga komutanı malzemeyi adamlarına eşit olarak dağıtacaktır. Bölüğün bir kısmı silahsız olduğu zaman uygulanabilecek bir başka çözüm ise, taşıma sorumluluğunu üzerine alan özel manga yada müfrezeler oluşturmaktır. Dönüşüm ve uyum sağlanabilirse bu yöntem gerillanın savaşma gücünü etkilemeden yedek ihtiyaçlarına beklemesiz kavuşmasını sağlar ve malzemeler dağılmamış olur. Malzemeler tek elde toplandığı

için kayıp miktarı azalacak, gelecekte silah taşımaya hak kazanabilmek için çaba harcayan taşıyıcı yoldaşlar daha çok gayret göstereceklerdir. Bu müfrezeler artçıların örtüsü altında birliğin arkasından gelir veya duruma göre ana birlikten önce, öncülerle giderek konaklama noktalarını hazırlar, malzemenin saklanması, su, yiyecek temini, mevzi hazırlanması, bakım gereken malzemenin bakımı gibi işlerle ilgilenir. Bu müfrezelerde birliğin esas unsurlarından oldukları unutulmadan aynı sorumluluk paylaşımını üstlenirken, her alanda aynı muameleyi görürler.

Birliğin yerine getirdiği görevler, faaliyetlerine göre değişir. Kamp halindeyse özel ileri gözcü grupları oluşturulur.

Gözcüler özel eğitim almış, deneyimli savaşçılardan seçilmeli ve yaptıkları işe karşılık birlik adına özel ödüllür alabilmelidirler. Ödüllendirme artan özgürlük, yada birliğe eşit dağıtım yapıldıktan sonra kalan malzemenin öncü ileri önleme gözcüsü olarak görev yapan bu birimlere verilmesi olabilir.

Örneğin birlikteki yüz askere karşılık elde yüzonbeş paket sigara varsa, kalan onbeş paket sigara bu öncü gözcü grubun savaşçılarına dağıtılır. Diğerlerinden ayrı yürüyen öncü gözcü ve ardçı birliklerin uyanıklık ve fedakarlık gerektiren özellikleri vardır. Düşmanı ana birlikten çok önce onlar göğüslerler, ana birlikten ve kamptan ne kadar uzak ama kampı kontrol edebilen en iyi noktalarda bulunurlarsa o kadar arkada olan ana birliği o kadar korur ve kollarlar. Birliğin emniyeti onların uyanıklığına, kahramanlığına bağlıdır. Özellikle doğa örtüsünün sınırlı olduğu alanlarda onların üzerine daha çok yük binecektir. Ardçılarda ana birliği örterken, çekilme izlerini siler, düşmanın izcilerini, muhbirlerini yanıltacak izler ayarlar. Yada tümüyle hiç bir iz bırakmaz. Çatışmayı kabul ederek ana birlik ve ağırlıkların güvene alınmasını sağlar. Bu önemli bir fedakarlıktır. Hiç bir gerilla savaştan kaçınmaz, onlar savaşmak, halk düşmanı güçleri alt etmek için dağdadırlar ama her gerillanın sağ ve sağlıklı kalışı gerilla için olduğu kadar halkın çıkarları içinde gereklidir. Düellocu çatışmalar gerillanın savaşma özelliklerinden değildir.

Kamp için seçilen yerin gündüz geniş alanı gören, gece ise ulaşımı zor olan yüksek bir yer olması gerekir. Uzun süre

kalınması gerekiyor ve planlanıyorsa, saldırıya karşı kesintisiz ateş açma imkanı veren savunma hatları inşa etmeye değer. Bir kaç saatlik konaklamalarda dahi siper düzenlemesi yapılmalı, dinlenmeye çekilecek savaşçılar saldırı durumunda olmaları gereken noktalarda dinlenmelidirler.

Düşman hava gözetlemesi yapıyorsa, savunma tedbirleri ve dinlenme düzeni gözetleme ve hava bombardımanını etkisizleştirecek düzende ayarlanmalıdır.

Gerilla birliği bölgeden ayrılacağı zaman savunma hatları yok edilebilir, yada şartlar birliğin gidiş yolunu gizlemeyi artık gerektirmiyorsa yerinde bırakılabilir. Mağara vb. sığınaklara düşman el bombası, lav silahı kullanmadan girmeyeceği için tuzaklar ona göre ayarlanmalı, düz, kayalık alanlarda ise mutlaka iyi gizlenen tuzaklar kurulmalıdır. Mayın tarama araçları ile bulunacak şekilde mayın gizlemek ve ziyan etmek halkın malını heder etmek olduğuna göre gizleme ve yerleştirme özenle yapılmalı, artçıların telaşa unuttukları birkaç izmarit ve konserve kutusu, su yolu üzerinde bulunuveren ilk boş mayın vb. gibi ustalıklar sergilenmelidir.

Gerilla savaşa savaşa en uygun teknikleri yokluklar içinde geliştirecektir. Modern aletlerin, yoksul insanın olanaksızlıklardan yarattığı deha gerektiren ürünleri alt etmesi mümkün değildir.

Kalıcı kamp yerlerinin kurulduğu noktalarda savunma sistemi sürekli olarak güçlendirilmelidir. Dağlık bölgede titizlikle seçilen yerde etkili tek silah havan topudur. Yer altında sığınaklar inşa etmek mümkünse iyice kazılmalı, madencilerin domuz damı dedikleri teknikle örülmelidir. Domuz damı örgüsü hava bombardımanında dahi ayakta kalacaktır. Yüzeyde ise sığınaklara inen geçitler yakınında bölgeden temin edilen ağaç - kaya vb. ile örülmüş, güçlendirilmiş çatılar inşa edilmelidir. Naylon panço çadırlar ise doğal dokuya uygun örtü ile gizlenecek yerlerde kurulmalı, boy siperi, kaya korunakları vb.leri düzenlenmelidir. Çatı esaslı barınaklar düşmanın havan topu saldırısından gerillayı korurken, hava gözetlemesini de etkisizleştirecektir. Mağaralar kullanılıyorsa havan atışları etkisi sifıra inerken usta havacılar ve girişi gören alanlardan yapılan

ağır dağ topu atışları gerillanın imhasına yol açabilecekken girişin kaya ve kereste ile domuz damı örgüsüyle örtülmesi tehlikeyi ortadan kaldıracak, uygun bitkilerin taşıma yoluyla yerleştirilmesi sayesinde girişi gizleyebilecektir. Fosfor içerikli yangın bombaları kullanan düşman saldırısında labirent yollarla geçişleri ayarlanmış domuz damı örgülü yeraltı sığınakları işe yarayacak, 500kg.lık bombaları üst örtü 100-150 cm. olarak ayarlandığında etkisizleştirecektir. Çatı korunaklar darbe patlamalı bombaları yüzeyden yukarıda patlatacağı için koruyacak, zaman ayarlı bombalar ise çekilme için zaman tanıyacaktır. Vietnam gerillaları hava bombardımanından çok çıktıkları için yeraltı sığınakları inşa etmede uzmanlaşmışlar ve hava bombardımanlarını zayıf vermeden atlatmanın tekniklerini geliştirmişler.

Kampta disiplinin sağlanması çok önemlidir.

Disiplinin aynı zamanda eğitici özelliği olmalıdır. Gerilla savaşçısı hergün düzenli ve komuta gereği yatıp kalkmalıdır. Hiçbir sosyal özelliği olmayan ve bölüğün ahlaki değerlerini zedeleyen oyunlar ve alkollü içki tüketimi yasaklanmalıdır. Bu görev, iç düzeni sağlayan ve yüksek devrimci değerlere sahip savaşçılardan oluşan bir komisyonla düzenlenir. Bu komisyon kampın yaşam düzenini ayarladığı, sorunların çözümüne el attığı gibi, sorunu olan yoldaşların sorunlarını ve çözümünü paylaşır. Aynı zamanda kampın düşman tarafından tesbit edilmesine yol açabilecek başı boş dolaşma, önlemi alınmamış ateş yakarak duman görülmesi vb.ne neden olacak aksaklıkların denetlenmesi işlerini yürütmektir.

Kampın, savaşçılan temizliğinin ayarlanması, kampı terk ederken ardıcılardan istenenlerin ayarlanması ve sabotaj uzmanı gerillalarla birlikte ayrılış sonrası kampa gelebilecek düşmana tuzaklar kurmak, bu deneyimli ve sorumlu gerilla subaylarının görevidir.

Uzun süreli ve geride iz bırakan ateş yakma işinde dikkatli olmak gerekir. Söndürülen ateşin üzeri toprakla örtülmelidir, özellikle her türlü kağıt mutlaka yakılmalı, konserve kutusu ve yemek artıkları yakılarak, gömülerek yok edilmelidir. Konserve

kutuları barut, asit ve süngerle basit bombalar haline getirilebileceği gibi, mayın dedektörlerini yanıltmak için mayına çok yakın noktaya veya geniş alanlara serpiştirilerek kullanılırlar. Yemek artığı bırakmak başta yemeği arttırmak gibi bir lüksün bulunması gerillaya uyan bir davranış değilse de yemek artığı olması gibi bir durumda karıştırıp yakılıyorsa yakmak, gömülüyorsa oldukça derine ve kamp yerleşim alanından uzağa gömmek gerekir. Yürüyüş sırasında ama özellikle gece yürüyüşleri sırasında birlik tam bir sessizlik içinde olmalıdır. Emirler mimiklerle yada fısıldayarak kulaktan kulağa, en son adama ulaşana dek iletilir.

Gerilla birliği yabancı olduğu bir bölgede ilerliyor, bir yoldan geçiyor veya bir rehberin arkasından yürüyorsa, öncü kuvvet ana birlikten yüz-ikiyüz metre kadar hatta daha ileriden yürüyecektir. Bu uzaklık, bölgenin özelliklerine göre değişir. Yol ayrımı vb. gibi yanlış yöne dönelebilinecek noktalarda ise en son savaşçı - ardçıların son savaşçısı da gelinceye ve doğru yöne yönlendirilinceye kadar öncülerden bir kişi bekler.

Arkada bırakılan izleri olabildiğince yok etmek gerekir.

Bu nedendir ki ardçılarda diğerlerinden bir şekilde ayrılmış olurlar. Tehlike gelebilecek tarafa uzanan bir yol varsa, son savaşçının geçip gitmesine kadar bekleneceği gibi gözcü kuvvet unsurlarından gereken kadar savaşçının orada kalması da gerekir. Her müfreze geçiş noktası geçilinceye kadar özel avcı öncü devriyesi savaşçıları dışında kendi öncülerinden bir adamını kendi müfrezesi geçişini tamamlayıncaya kadar bekler ve müfrezesi geçişini tamamlayınca da gelen müfrezenin öncülerine görevi devrederek kendi müfrezesine yetişmek için hızla ayrılır. Bu değişim bütün birliklerin tehlikeli bölgeden, geçitten geçişlerini tamamlamasına kadar sürer. Bu prosesin devamı ve düzeni sıradan bir alışkanlıkasına gerçekleştirilirken devrimci uyanıklık ve yoldaşlara karşı sorumluluk duygusu ve özeni asla elden bırakılmaz.

Yürüyüş düzen ve birlik içerisinde ahenkle devam etmelidir. Özel öncü avcılarının dışında, Müfreze 1'in her zaman yürüyüşün öncü müfrezesi olduğu, çatışma durumunda özel avcı

öncülere derhal intikal ederek onların komutasına girerek çatışmaya katılırken, onu izleyen Müfreze 2'nin ve daha sonra genellikle yönetim kadrolarının bulunduğu müfreze olan Müfreze 3'ün takip ettiğini, sonra Müfreze 4 ve sonunda Müfreze 5 yada ardçılarla birliği oluşturan diğer unsurların yürüyüşü izlediği kural olarak bilinmelidir.

Gece yürüyüşlerinde sessizlik kuralı çok daha sıkı uygulanır ve savaşçılar arasındaki mesafe daha kısa tutulur. Böylece insanlarımızın kaybolması önlenerek bağırma yada ateş yakma gibi tehlikeli davranışlar engellenir.

Ateş ve yüksek ses gece vakti gerillanın düşmanıdır.

Yürüyüşün amacı düşman bir noktaya saldırı ise , önceden belirlenen yapılanma derhal gerçekleştirilir ve telaşa, aceleciliğe, karşılaşılan yoğun ateş ve tuzaklara aldırış etmeksizin olumsuzlukları alt ederek görevin tamamlanması gerçekleştirilecektir. Görevin tamamlanması için önce geri dönüş yolunda ağırlıklar terk edilecek, örneğin sırt çantası ve kap kacak bırakılacak bunların sayısı fazla olmayan taşıyıcılarca önceden belirlenen çekilme yönündeki buluşma noktasına götürülmesine çalışılacaktır.

Düşmanın takviye alacağı noktalara yollanan sabotaj ekipleri görevlerini yerine getirirken, yanıltıcı saldırı noktasında olacaklar yerlerini alacak, emirleri-kararlaştırılan dakikaları bekleyeceklerdir ilk ateş için. Fazlalıklarını terk eden her müfreze sadece silah ve savaş araçlarıyla birlikte düşman kampına - hedefine ilerlerken düşman öncü ve gözcülerinin ortadan kaldırılması, güvenilir kişilerden ve gözetlemelerden alınmış istihbaratla saptanmış saldırı noktası üzerinde yoğunlaşmış olacaktır.

Karargahın durumu, yeri, savunmadaki adamların konum ve sayıları ve benzer bilgilere sahip olan önderler son detayları irdeleyerek nihai saldırı işareti için durumlarını bir kez daha gözden geçirip savaşçıları belirlenen noktalara yönelteceklerdir. Düşman karargahına düzenlenen saldırı esas hedef örtmek içinse yapılanma ona göre olacak ve gerçek hedef etrafında aynı dikkatle yoğunlaşılacaktır.

Düşman saldırının ciddiyetine inandırılmalıdır.

Yada dūřman saldırının esas saldırı değil oyalayıcı saldırı olduğuna inandırılıp bir başka noktadan, karakol vb.bir merkezden imdat haberlerini alması beklenerek esas saldırı merkezinin orası olduğuna inandırılmalı, gerekiyorsa yolda imha etmek üzere yola takviye çıkarmasına göz yumulmalı, açık kapı bırakılmalı, tedbiri önceden mutlaka alınmalı, en azından avcılara ek olarak yol tümüyle bölge bölge mayınlanmalıdır. Dūřman mayınla tedirgin olmalı, gevşemeli mayına dūřmeli, taciz ateşi yemeli, yoluna el bombaları, havan mermileri dūřmeli, ne yapacağına karar verememelidir.

Gerilla müfrezelerinin dağılımı, düzenlenmesi ne olursa olsun ileri öncüler ve çevre emniyetinin sağlanması gevşetilmemeli, alınan mevzi başarıların rehabetine kapılınmamalıdır.

Gece vakti yapılan doğrudan saldırılar her zaman tercih edilir. Yeterli çaba sarf edilir, silah yetersizliği sayı ve cesaret üstünlüğü ile giderilirse, anormal risklerin gelişmemesi halinde dūřman kampının ele geçirilmesi deneyimli savaşçılar için sıradan bir çatışma olacaktır.

Dūřmanın özel günleri, nakil, yeni acemi askerlerin geliş, yerleştirme telaşı, kötü geçen hava koşulları, komutanlarının gitme-gelme vb. durumlar baskının durumunu etkileyecektir.

Dūřmanı kuřatma ise sabır ve sığınak gerektirir. Dūřmanın sürekli etrafında olmak, her ne řekilde olursa olsun dūřmanı bezdirme ve hepsinden önemlisi yoğun ateřle onu ininden çıkmaya zorlayarak etrafındaki çemberi daraltıp mevzisini terke zorlamak gerekir, bunun içinde yeterli savařçı, ateř gücü, ve zaman gereklidir.

Dūřman binalarının etrafındaki çember kapatılıp daraltıldığında, "**Molotof Kokteyli**"{*}olağan üstü etkili bir silah olarak gerillanın hizmetinde olacaktır. Molotof Kokteyliyi elle atış alanına girmeden, özel silahlarla ve sapanla, yayla dūřman mevzilerine atmak mümkündür. Bizim savaşımızda M 16 adıyla vaftiz edilen bu silah 16 kalibre çaplı ve tüfek dipçiğiyle birlikte üçlü sepha oluşturan bir çift çatal ayak ilavesinden ibaretti . Tüfek bu durumda 45 derecelik bir açıyla monte edilir. Bacakların öne yada arkaya hareketiyle açı değiştirilir. Tüfek, tüm

mermisi boşaltılarak açık tek bir mermi ile doldurulmuştur. Tüfeğin ağzına ilave edilen silindirik sopa-alüminyum çubuk, fırlatıcı olarak kullanılır. Plastik tabana oturtulmuş bir şişe motor yağı, sopanın ucunda bulunmaktadır. Yanan şişe bu aparatla yüz metre öteye yada daha uzağa atılır. İsabet oranı hayli yüksektir. Düşmanın ahşap yada yanıcı malzemelerle inşa edilmiş barınaklarına yapılan bu saldırılar etkili olacağı gibi Molotof Kokteyli tanklara karşı özellikle manevra yeteneklerinin sınırlı olduğu köy ve dağ yollarında, sarp geçitlerde ideal bir silahtır.

Kuşatılan yada saldırılacak düşmanın karargahları ve petrol naklinde sabote edilmesi gerekir. Boru hattı ile nakillerde matkap, sağlam leviye, murç bile sabotaj ve ardından sızan petrolü ateşe vermek ayrıca bunu bir kaç noktadan birden gerçekleştirerek tamirini zorlaştırmak gerekir. Araçlarla taşıma yapılıyorsa mayın ve molotofla yapılacak sık saldırılarla konvoyların yolları uzatılır, caydırılır, en azından petrol sıkıntısı yüzünden düşman devriye ekiplerini yaya çıkartır yada yeterince çıkartamaz.

Düşman kampına saldırı yada kuşatmanın hedefine ulaşmasından sonra zaman yitirmeksizin geri çekilmek gerekir. Tüm müfrezeler düzen içinde, sırt çantalarını bıraktıkları yada taşındıkları buluşma noktasına doğru hızla çekilerek normal yaşamlarına dönerler.

Gerilla savaşçısının göçebe hayatı bu aşamada sadece insanlar arasında derin kardeşlik duyguları değil, aynı zamanda grup yada müfrezeler arasında bazan tehlikeli de olabilen rekabet duygularıda yaratabilir. Bu duygular yararlı gelişmelere kanalize edilemezse, birliktelik büyük zarar görebilir.

Mücadelenin ta başından beri gerilla savaşçısının eğitimi oldukça önemlidir. Eğitimle onlara bu savaşın sosyal amaçları, gerillanın görevlerinin iyi anlaşılması ve devrimci yaşam tarzı irdelenir, kavranılması sağlanır. Devrimci yaşam ve devrimci ahlak üzerine işlenen derslerde, öncü olmak, yüksek fedakarlık duyguları kavratılır. Her tecrübe zafere ulaşmak için güç veren yeni bir kaynak olmalıdır. Tecrübeler, mücadelede ayakta kalmayı başardığımız bir başka serüven olmamalıdır.

Somut mücadele örnekleri en iyi eğitim malzemesidir. Bu yüzden komutanlar temiz ve mücadeleye adanmış bir yaşam sürerek, yaşam biçimleriyle somut örnek olmalıdırlar. Gerilla savaşçılarının rütbe yükselişleri yiğitlik, yetenek ve fedakarlık ruhu göz önüne alınarak yapılır; bu nitelikleri taşımayan biri, sorumluluk isteyen görevlere getirilmeyecektir. Çünkü böyle biri her an istenmeyen kaza yada felaketlere neden olacaktır.

Birşey istemek için herhangi bir eve giden gerilla savaşçısı, her defasında davranışlarına bakılarak yargılanacaktır. Ev halkı, hizmet, yiyecek yada diğer ihtiyaçları isteme şekli ve bunu elde etmek için gerilla birliğinin kullandığı metodlara bakarak gerillalar hakkında olumlu yada olumsuz yargılara varacaktır. Komutanların bu sorunlar hakkında gerillaya yaptığı açıklamalar detaylı olmalı, önemi vurgulanmalıdır. Komutan, kendi davranışlarıyla bu konuda örnek olmalıdır. Bir kasabaya giriliyorsa içki içmek yasaklanmalı ve bölük en iyi disiplin örneği vermek üzere tembihlenmeli ve teşvik edilmelidir. Kasabaya giriş ve çıkış sürekli denetim altına alınmalıdır.

Savaşın en tehlikeli anı olan düşman kuşatması ve düşman ateşi şartlarında gerilla birliğinin savaş kapasitesi, kahramanlığı ve savaşma ruhu sınavdan geçecektir. Son savaşta gerilla savaşçılarımızın kullandığı bir deyim vardı. Korkmuş bir kimsenin takındığı yüz ifadesine " Kuşatma Suratı " derdik. Görevden alınan rejimin hiyerarşisi " kuşatma ve yok etme seferleri " hakkında sık sık tumturaklı laflar eder. Ancak bölgeyi iyi tanıyan, ideolojik ve duygusal olarak komutanlarıyla bütünleşmiş gerilla birliği için bu öyle büyük bir sorun değildir. Gerilla birliğinin temel ihtiyaçlarından biri iyi korunmuş düzenlenmiş güvenli bir sığınaktır.

Gerillanın sığınaklarından biri de gece ve sabırdır. Saldıran düşmanın ilerleme hızını yavaşlatmaya çalışır, ağır silahlar kullanılarak saldırıları önler, ve doğal müttefiği olan gecenin çökmesini bekler. Keşif sonucu en iyi yolu seçerek en uygun kaçış araçlarını kullanır, mümkün olan en sıkı gizlilik ve en yoğun mutlak sessizliği sağlayarak bölgeden ayrılır.

Bir grup insanın gece vakti kuşatmadan sıyrılıp ayrılmasını engellemek neredeyse imkansızdır. Kuşatan düşmanın gücünü

küçümsemeden, gerillanın halka karşı sorumluluklarını unutmadan, gerillanın hayatının halka ait olduğunu unutmadan düşmana teslim olmayıp, kuşatmayı yarmak gerçek halk insanı olan gerilla için hiç te zor olmayacaktır.

Kuşatma sırasında sakin olmak ve hemen toparlanıp düşmanın uzaktan gerillayı avlamasına izin vermeyecek şekilde siperlenmek, gece aydınlatma yapılsa da, hava güçleri ile saldırı desteği de azalacağı için düşman teknik gücünü insan yeteneği ile sınırlamak zorunda kalacaktır. Bu sınırlama gerillanın gücünü ve yeteneğini ortaya çıkartacaktır.

Düşmanı büyütme, düşmanı küçümseme..

** Molotof Kokteyli 3 ölçek kerosen ve 1 ölçek motor yağı ile doldurulmuş bir şişedir. Şişenin ağzı pamuklu bezle kapatılır. Benzine batırılmış bez ateşleyici olarak kullanılır. Hedefe fırlatılarak atıldığında şişe kırılır ve yanan kerosen alev saçar.*

4.. SAVAŞ

Gerillanın hayatındaki en önemli ve heyecanlı an savaş anıdır.Çatışma çok kısa sürer. Ancak bu kısa an büyük öneme sahiptir, çünkü her küçük karşılaşma çatışan taraflar için ölümcül birer savaştır.

Bir saldırı gerçekleştirirken, zaferi garanti edecek şekilde hazırlanılması gerektiğinin daha önce belirtmiştik.

Gerilla savaşı taktiği bütününde saldırılar hakkındaki genel yoruma ek olarak, her eylemin farklı özellikleri olabileceğine dikkat etmek gerekir. Başlangıçta tanım amacıyla olumlu şartlarda sürdürülen savaş hakkında tartışacağız.

Bu tip savaş, gerilla savaşında ana modeldir; diğer problemleri pratik tecrübeler çerçevesinde incelemeden önce, belli başlı prensipler olumlu şartlarda savaş modeline dayanarak belirlenmelidir. Engebesiz alanda savaş, şartlardaki olumlu gelişme ve gerilla çetesinin güçlenmesinin sonucu olarak gerçekleşir; engebesiz bölgede savaşa geçilmesi gerillanın tecrübesinin arttığını ve bu tecrübeyi olumlu yönde kullandığını gösterir.

Gerilla savaşının ilk aşamasında düşman birlikleri isyancı topraklara derinlemesine yayılacaktır. Bu birliklerin gücüne bağlı olarak iki tip gerilla savaşı gerçekleştirilir.

Bunlardan zaman olarak birincisi, birkaç ay süreyle düşmanın saldırı yeteneğine sistematik kayıplar verdirmektedir. Bu taktik, düşmanın öncü kuvvetleri üzerine uygulanır.

Olumsuz şartlarda gerilla birliğinin yanyana ilerlemesi mümkün değildir; bu yüzden öncünün bir kısmı bölgede ilerler ve kendisini, yaşamını ortaya koyarken birliğin kalan kısmının hayatını güvenceye alır. İnsan gücü ve diğer kaynakların yetersiz, düşmanın ise güçlü olduğu şartlarda gerilla daima düşman öncü kuvvetini yok etmeyi hedefler.

Sistem basittir; sadece net bir koordinasyon şarttır. Öncü güçler seçilen noktaya geldiğinde - mümkün olan en uygun noktada - ölümcül bir ateş yağmuru başlatılır; ateşin başlaması için yeterli sayıda düşman askerinin alana girmesi beklenir. Küçük bir grup, birliğin kalan kısmını oyalarken diğerleri cephane ve teçhizatı toplar.

Gerilla savaşçısı; silah kaynağının her zaman düşman cephesi olduğunu aklından hiç çıkarmamalı, ve özel durumlar hariç, cephane ve silah ele geçiremeyeceği bir çatışmaya girmemelidir.

Gerilla birliği yeterince güçlendiği zaman düşman birliğinin tamamen kuşatılması gerçekleşecektir; en azından düşman için böyle bir tehdit var olacaktır. Böylesi bir durumda düşmanın cephe saldırılarına direnebilmek için gerillanın cephe hattı yeterince güçlü ve yeterince saklanmış olmalı ve gerillanın saldırı gücü ile morali hesaba katılmalıdır.

Seçilen bir noktada ana gerilla birliği düşmanı oyalarken, artçı gerilla kuvveti düşmana arkadan saldırır. Seçilen yer mutlaka düşman için yatay manevra yapmayı güçleştirecek özellikte olmalıdır; sayıca üstünlük taşıyan ve gizlendiği yerden ateş açan gerilla, tüm düşman birliğini ateş çemberine alacaktır. Benzer şartlarda yeteri kadar güç varsa, yedek düşman güçlerini oyalamak için tüm yollar pusulalarla korunmalıdır. Özellikle gece vakti kuşatma çemberi daraltılacaktır.

Gerilla savaşçısı çatışmanın gerçekleştiği alanı avucunun içi gibi bilir, işgalci birlik ise bölgeye yabancıdır; gerilla savaşçısı gece karanlığıyla birlikte büyür, düşmanın ise karanlıkla birlikte

korkusu büyür.

Bu şekilde fazla zorlanmadan birliğin tümü yok edilebilir, yada toparlanıp tekrar savaşa dönebilmesi için uzun zaman gerektirecek kadar ağır kayıplar verdirilir.

Gerilla birliğinin gücü az ise ve işgalci birliğin ilerlemesini engellemesi isteniyorsa, sayısı iki ile on arasında değişen ve saklandığı yerden ateş eden nişancı gruplar birliğin etrafında dört ana yönde yerleştirilmelidir.

Bu durumda çatışma örneğin, sağ taraftan başlarsa, düşman sağa yönelip ateşe başladığında gerilla soldan ateş yağmurunu başlatır; daha sonra önden veya arkadan ateş açar ve bu böyle devam eder.

Çok az cephane sarfederek düşmanı sonsuza dek kontrol altında tutmak mümkündür.

Düşman konvoyuna saldırı tekniği veya saldırı şekli, çatışma için seçilen bölgenin şartlarına uygun olmalıdır.

Kuşatılmış bölgede ilk saldırı genellikle gece ve mutlaka şaşkınlık yaratacak şekilde yapılır. Becerikli komandoların sürpriz saldırısı bir mevziyi kolayca yok edebilir.

Düzenli kuşatma için kaçış yolları birkaç kişi tarafından sürekli kontrol edilmeli ve düşmanın gelebileceği yollar pusularla korunmalı; tüm bunlar o şekilde yapılmalı ki , biri yaralanır yada ölür veya geri çekilirse bir ikincisi veya bir üçüncüsü geride kalmalıdır. Sürpriz etkeninin olmadığı durumda, bir kampın ele geçirilmesi için yapılan saldırıda zafer, düşman yardımcı birliğinin çabalarının yok edilmesine bağlıdır. Böyle bir durumda düşman tarafında genellikle topçu desteği, havan, uçak ve tanklar vardır. Olumlu şartlarda savaş sürüyorsa, tank büyük tehlike yaratmaz; dar yollarda ilerlemek zorunda olan tank, mayınlar için kolay kurbandır. Bu aracın saldırı kapasitesi genellikle azalmıştır yada hiç yoktur. Çünkü tek sıra halinde yada en çok iklşer ikişer ilerlemek zorundadır. Tanka karşı en iyi ve en garantili silah anti tank mayınıdır; fakat yakın çarpışma sırasındaki eğimli olanlarda bir başka etkin savunma aracı olan "m o l o t o f k o k t e y l" i de son derece etkilidir. Gerilla kuvvetleri için belirleyici öneme sahip, fakat elde etmesi güç olan bazuka ve Lav

silahından en azından ilk aşamada bahsetmeyeceğiz.

Düşmanın havan topuna karşı savunmada, çatı destekli siperlerinde işe yarıyacağından söz etmiştik.

Havan topu, kuşatmada kullanıldığı zaman önüne geçilemeyen korkunç bir araçtır; ana hareket yeteneği olan saldırıya karşı etkinliğini kaybeder. Bu tip savaşta topçunun büyük önemi yoktur, çünkü top uygun bir yere yerleştirilir hedef koordinatları sabittir ve sürekli değişmekte olan hedefleri vuramaz.

Havacılık, özellikle uçaklar egemen kuvvetlerin en önemli silahıdır, fakat onunda hedefi genellikle gizlenmiş olduğu saptanan bilinen yerler olduğundan, gerillanın derin ve sağlam inşa ettiği, zor saptanan siperleri hedef aldığında saldırı gücü hayli azalmıştır.

Uçaklar büyük tehlike yaratmaktan çok, uygun olmayan koşullar yaratan yüksek dozda patlayıcı ve napalm bombası atarlar. Bunun yanı sıra, gerilla düşmanın savunma hattına yaklaştıkça, uçakların bu noktaya ateş açması bir hayli güçleşir.

Helikopterler için aynı şeyleri söylemek zordur ama o da büyük çaptaki ve özellikle savunması düzenlenememiş birliklere etkinlik sağlar. Bulunabiliyorsa roketler, lav silahları ve makinalılar, helikopterleri ve yer bilgisi sağlayan ajanları yanıltıcı kamufleler ve tuzak alanlara çekme , biraz, biraz daha cesaret , atılım, atılım, helikopterleri de etkisizleştirir.

Ahşap malzemeden yapılmış yada patlayıcı madde bulunan kamplara yapılan saldırılarda " molotof kokteyl" i kısa mesafede önemli bir silahtır. Uzun mesafede ise daha önce anlattığımız gibi yanıcı madde ile dolu şişe, 16 kalibre tüfekte, tapası ateşlendikten sonra atılır.

Bilinen tüm mayın türleri içinde en etkilisi, yüksek teknik malzeme ve teknik bilgi gerektirse de , uzaktan ateşlenebilen mayındır. Manyeto, sigorta ve uzun kablolarıyla elektrikli mayınlarda son derece kullanışlıdır ve dağlık bölgelerdeki yollarda, halk güçlerinin savunmasında etkisiz hale getirilemeyen bir araçtır. Bulunabildiklerinde ve gerilla imalathanelerinde yapılabildiğinde zaman ayarlı veya basınç düzenekli mayınlarda

savunma çemberini oluşturmada katkı yapacaklardır.

Yolda ilerleyen silahlı araca karşı en iyi savunma, derin hendekler kazmaktır. Hendekler aynen resimde görüldüğü gibi eğimli, girdikten sonra çıkamayacağı şekilde kazılmalıdır. Hendekler düşmandan gizlenebilir; özellikle gece vakti yada gerilla kuvvetlerinin direnişi nedeniyle tankların önünden giden piyade birlikleri yoksa gizlemek kolaydır.

Düşmanın çok engebeli olmayan bölgelerde ilerlemesi genellikle az yada çok açık kamyonlarla yapılır. Birliğin önünde silahlı - zırhlı araçlar vardır. Piyade ise arkadan kamyonlarla gelir.

Gerilla birliğinin gücüne bağlı olarak ve genel kurallara uymak şartıyla, tüm birlik kuşatılabilir; veya birkaç kamyonla saldırırken aynı anda mayınları patlatarak birlik birkaç parçaya bölünebilir. Bu durumda sürat, düşmanın silahını almak ve derhal geri çekilmek çok önemlidir.

Açık kamyonlara yapılan saldırılarda çok önemli olan bir silah, av tüfeğinin 16 kalibrelik olanıyla on metre uzağa, yaklaşık tüm kamyon boyu mesafeye ateş ederek kamyondakilerin bir kısmı öldürülüp, diğerleri yaralanırken büyük şaşkınlık yaratılır. Varsa el bombaları da bu şartlar için ideal silahtır.

TANK TUZAĞI

Bu tip saldırılarda şaşırtmaca esastır, en azından ilk atışın şaşkınlık yaratması gerilla savaşında şarttır.

Devrim ordusunun varlığını çevredeki insanlar biliyorsa sürpriz saldırı olasılığı ortadan kalkar. Bu yüzden saldırı ile ilgili

tüm faaliyetler gece yürütülmelidir. Sadece ağzının sıkılığı ve mücadeleye bağlılığı kanıtlanmış kişiler yapılan çalışmadan haberdar olup gerekli bağlantıları kurabilir.

Yürüyüş sırasında sırt çantaları yiyeceklerle dolu olmalıdır. Yiyecek miktarı , pusuda yatarken iki, üç ve hatta dört gün yaşayabilecek kadar olmalıdır.

Yöre halkının ağzının sıkılığına asla çok güvenmemek gerekir. Çünkü genel eğilim aile yada arkadaş çevresinde konuşurken olaylar üzerine yorum yapmaktır; ve ayrıca yenilgiye uğrayan düşman askerinin halka yapacağı zulmü hesaba katmak gerekir. Çatışmadan sonra düşman çevrede terör estirir, ve bu terör sonunda bazıları çok konuşur; kendi hayatını kurtarmak için düşmana önemli bilgiler verebilir.

Pusuya yatılan yer genellikle gerilla birliğinin kampına, yeniden konuşlanılacak yere bir gün uzaklıkta olur. Böylece kampın yeri açığa çıkmaz.

Bir çatışmada ateş tarzının düşman gücünün merkez yerini belirttiğini daha önce söylemiştik; bir tarafta şiddetli ve yoğun bir ateş - bu cephane bolluğu içinde yüzen düşman askerinin ateşidir; diğer tarafta ise gerillanın hesaplı, tek tek duyulan atışları vardır.

Gerilla tek bir merminin kıymetini bilir ve gereksiz yere tek bir mermi harcamamak için büyük çaba gösterir. Ama cephane sarf etmemek için düşmanın kaçmasına izin vermek, yada bir pusuyu sonuna kadar kullanmamak akıl dışıdır. Çatışmanın planlanan yapısına göre belirlenen şartlarda kullanılacak cephane miktarı hesaplanır ve eylem bu hesap çerçevesinde gerçekleştirilir.

Cephane, gerilla savaşçısının büyük problemidir.

Silah her zaman ele geçer. Dahası, ele geçirilenler gerilla savaşında gereğince tüketilemezken cephane her koşulda tüketilir. Ayrıca, genellikle doğrudan cephaneye değil, dolu haldeki silaha ve asker üzerindeki kütüklüğe el koyulur. Silah ve kütüklük doluda olsa diğer silahlara cephane sağlayamaz. Bu tip savaşta boşa ateş açmamak işte bu nedenle taktik bir prensiptir.

Sorumluluğuyla övünen gerilla komutanı, geri çekilme ko-

nusunda da dikkatli olmak zorundadır. Geri çekilmeler yaralıları ve gerillanın sırt çantası cephane vb. ekipmanını kurtarmak için zamanında ve çabuk yapılır.

Gerillalar çekilme sırasında asla şaşkınlığa düşmemeli ve etrafının sarılmasına yol açacak ihmalci tutumlar içerisinde olmamalıdır.

Dolayısıyla düşman ordusunun destek getirebileceği tüm yollara nöbetçi koyulmalı; gerillaların düşman tarafından sarılması söz konusu olursa en hızlı bilgi alışverişini sağlayacak haberleşme sistemi önceden kurulmuş olmalıdır.

Telsiz haberleşmesinin şifreli olması büyük bir güven sağlamaz, şifrelerin sık sık değiştirilmesi de doğrudan bir çözüm değildir. Sıradan haberleşmeler bile bu iş için değiştirilmiş şifrelerle yapılmalıdır. Saldırı öncesinde birkaç müfreze komutanı ve ileri öncüler tarafından bilinen sözel yada sayısal komutlar çekilme - saldırı - düşman araçlarına yapılacak uygulama esirlerle ilgili komutlar, düşmanı yanıltmaya yönelik, düşmanın / çözdüğü/ bildiği bilinen şifrelerle özellikle... telsizle yapılmalıdır.

İnsan insana haberleşme ise güvenlik için özellikle tercih edilir.

Çatışmalarda her zaman silahsız yada uygunsuz hafif silahlı birkaç kişi olmalıdır. Onlar yaralı yada ölen arkadaşlarımızın silahlarını alacak, yaralı ve şehitlerimizle ilgilenecek, savaşta elde edilen yada esirlere ait olan silahları toplayacaktır. Esirlerin sorumluluğu, yaralıların toplanması ve mesajların iletilmesi yine onların görevidir.

Bunun yanında, demir gibi ayaklara ve kanıtlanmış sorumluluğa sahip, gerekli raporları en kısa sürede verebilecek bir grup haberciye de ihtiyaç vardır.

Savunma tipi savaşa girildiğinde, yani gerilla birliği işgalci birliğin bir yere girmesini engellemeye çalışırken sürdürülen savaş, mevzi savaşına dönüşür. Daha önce de değindiğimiz gibi savaşın başında ve gelişiminde, geri çekilişte mutlaka şaşırtmaca unsurları kullanılmalıdır.

Mevzi savaşı durumunda kullanılması gereken siper ve

benzeri savunma sistemlerini birlikte çalışılan yerli halk kolaylıkla göreceği için bu insanların dost bölge dışına çıkarılmaları gerekir. Hükümet, gerillayı bu tip bir savaşı kabule zorlamak için bölgede baskı yıldırma ve ezme politikası uygular. Bölgeyi kuşatma altına alan hükümet güçleri, gerillaya yiyecek ve teçhizat akışını engeller, bu ablukanın giderek şiddetlenmesi ile de tecrit edilen bölge insanları büyük bir kamp içinde yaşar gibi olurlar. Bölge insanları, gerilladan daha yoğun bir baskı altına alınır ve hükümet güçleri bölge insanlarına bir kilo şekeri bile çok görür.

Kuşatılmış bölgeden kaçmamış bölge insanları, gerillanın hareket alanı dışında kalan bölgelerden yiyecek ve diğer gereksinimlerin karşılanması için gerillaya destek olacaklardır. Egemenler, hükümet güçlerinin baskı ve ablukasının gerillayı iyice tecrit edeceği, halkla ilişkilerinin bozulacağı, halkın hükümetin baskılarının kaynağı olarak gerillayı görüp gerillaya tepki göstereceğini tasarlayacaklardır ki, geçmiş deneyimler bu tepkilerin beklendiği kadar olmadığını hükümet güçlerinin baskıcı yüzlerinin daha iyi anlaşılacak halkı gerillaya yaklaştırdığını ve çok küçük bir kitlenin hükümetle uzlaşmacı eğilimler taşıdığını göstermiştir.

Böylesi kritik anlarda bölge insanlarının en az zarar görmeleri için çaba harcanırken, hükümet güçlerine istihbarat sızması içinde saptanabilen zararlı ve kuşkulu, işbirlikçi eğilimler taşıyan unsurların bölgeden çıkartılmaları için gerilla onlara baskı uygular. Bu baskı hükümetin vahşi tutumu gibi olmaz elbette. İşbirlikçiler her zaman cezalandırılmalı ve niçin cezalandırıldıkları bölge insanlarına teşhir edilmelidir.

Tüm savunmalar ve savunma araçları, öncelikle düşman öncü kuvvetlerini tuzağa düşürecek şekilde ayarlanmalıdır.

Öncü kuvvetten tek bir düşmanın bile kaçma fırsatı bulmadan tümüyle yok edilmesi düşman birlikleri arasında gerginlik ve korkuya, gerilla güçlerinde öz güvenin artışına, bölge halkında gerillaya, gerillanın gücüne sempati beslenmesine dayanak olacaktır. Bu psikolojik etken, düşman saflarında tehlikenin varlığını iyice hissettirir ve sonuçta kimse öncü kuvvetlerde yer almak istemez.

Düşman öncü avcı kuvvetlerin girişimleri olmadan düzenli orduların gerilla etkinliğinin olduğu bölgelerde ilerlemesi söz konusu olamaz. Düşman öncü avcıları, kontraları gerilla bölgesine sızma, havadan indirme vb. yöntemlerle girmeye çalışırlar.

Klasik yöntemleri; gerilla kampına giden geçitlere yerleşmek, gerillayı dar bölgede sıkıştırmak ve uzak top atışlarıyla kampı vurabilmek için koordinat - ateş kontrol subayları - muhbirleri yerleştirmeye ortam oluşturmak olacaktır.

Kuşatma ve kuşatılma hallerinde gerillanın neler yapmasının gerektiğine daha önce değinmiştik. İlerleyen düşmana farklı bölgelerden saldırılar yapılacağı gibi, ilerleyen düşman da cepheden kuşatma koşulları ile yerinde kıpırdayamaz hale getirilebilir.

Her durumda düşmanın gerillaya doğrudan saldırısı ile yanıltıcı saldırıları ayırt edilerek gereken önlemler alınmalıdır.

Şimdi ise, şu ana kadar tanımladığımız savaş şartlarından daha farklı, insan gücü ve silah sayısının daha fazla olduğu şartlar üzerinde duralım; bir bölgeye giden tüm yolları ablukaya almak için çok sayıda insan gerekeceği açıktır. Düşmanın ulaşabileceği bölgelerde silahlı araçlara karşı tuzaklar kurularak ve saldırılar düzenlenerek siperlerin güvenliği artırılır.

Bu tip savaşta kural, bulunan noktayı gerekiyorsa ölüm pahasına savunmaktır.

Her şeye karşın öncelikle, savunma yapan her bir gerillanın çatışmadan sağ çıkması için gerekli tüm önlemleri almak şarttır.

Siperlerin dışarıdan farkedilmesi ne kadar zorlaşırsa o kadar iyidir.

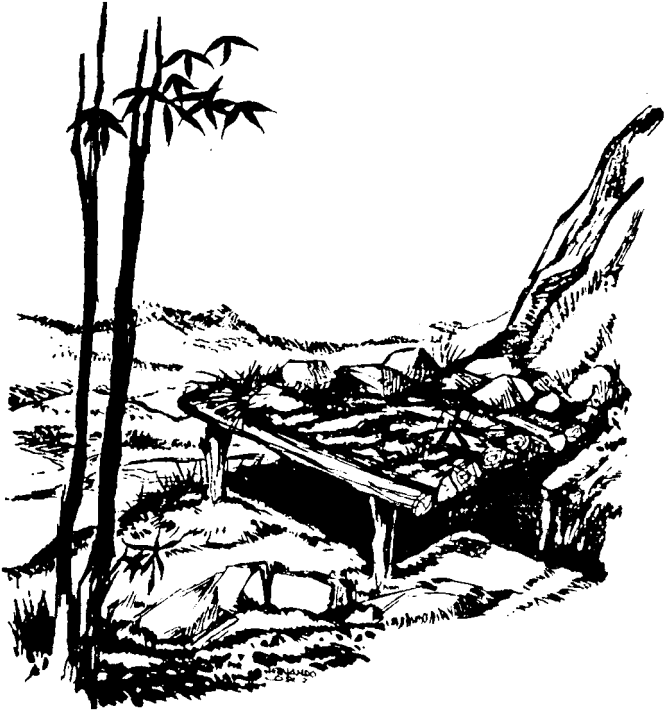
Hepsinden önemlisi topçu ateşine dayanabilecek derinlikte kazılmalı, giriş ve çıkışları napalm bombalarından etkilenmeyecek yapıda düzenlenmelidir. Yüzey siperlerinde çatı iskeleti 81'lik ve 105 milimetrelilik havan atışlarına dayanacak şekilde yapılmalıdır.

Çatılı siperlerin de çok dikkatle kamufle edilmesi gerekir. Çatı malzemeleri sağlamlıklarının yanı sıra yörenin doğa dokusuna uygun kamufle edilmesi ihmal edilemez. Son çare olarak

geri çekilme olasılıklarına göre bir çıkış yeri mutlaka bırakılmalı ve kampını, yöreyi savunan gerilla daha fazla tehlike ile karşılaşmadan bölgeden çekilebilmelidir.

Aşağıdaki taslak, Sierra Maestra Dağlarında kurulan siperleri tarif ediyor. Bu siperler bizi havan topu atışlarına karşı koruyabiliyorlardı. Kalıcı ve güvenli korunma için derin siperlerle birbirine bağlanan yeraltı barınakları kurmanın önemine ve hava bombardımanlarına karşı güvenli duvar örgü tekniği olan madenci domuz damı örgüsünden söz etmiştik. Yeraltı mağaraları ve yüzeyde güçlendirilmiş çatılarla örtülen siperler gerillalar için sadece geçici korunaklardır.

Gerilla halkın bağrında ve dağlarda, hareket halinde ve düşmana saldırdıkça güven içindedir.

Kamufle edilmiş, yüzey sığınağı

Ana hatlarını çizdiğimiz bu savaş şartlarında sabit ateş hattı olmadığı açıkça görülüyor.

Ateş hattı az yada çok teorik bir şeydir.

Kritik anlarda yaratılır, fakat son derece elastikidir ve taraflar arasındaki yeri değişebilir.

Oysa geniş bir tampon bölge mevcuttur.

Gerilla savaşında tampon bölgenin özellikleri, yörenin insanların siyasal konumuyla belirlenir. Bölgede sivil nüfusun belli oranlarda her iki taraflarda işbirliği yapması söz konusu olacaktır. Bölgede yaşayan nüfus hem sayısal çokluğu nedeniyle, hemde düşman tarafların her ikisinde bir çok insanı doyurmak zorunda oluşu nedeniyle bölgeden göçe zorlamaları olanaksızlaştırır.

Gerillanın kontrolündeki tampon bölge, özellikle gündüzleri hükümet güçlerinin saldırı ve baskıcı kontrollerine uğrar. Gerilla kuvvetleri buralarda birliğin dinlenme ve toparlanması için önemli bir zemin bulur. Bu nedenle yerli halk ve tüccarlarla iyi ilişki kurmak ve politik olarak ilişkilere önem vermek gerekir.

Bu tip savaşta doğrudan savaşçı olmayan, silah taşımayan kişilerin görevi çok önemlidir.

Çatışma bölgesinde irtibat sorununa ve özelliklerine daha önce değinmiştik.

İrtibat tüm gerilla organizasyonunu ilgilendiren bir gerekliliktir.. En uzak yönetici yada en uzak savaşçı gerilla grubu birbiriyle öyle irtibat kurmalı ki mesajlar bir yerden bir diğerine bölgede mevcut, en hızlı sistemle ulaşsın.

Bu söylediklerimiz savunmanın kolay olduğu, yani olumlu şartların var olduğu bölgeler için geçerlidir.

Zor şartlarda çarpışan gerilla birliği hükümet güçlerinin kullandığı modern iletişim araçlarını kullanma olanağını tümüyle bulamaz. Radyo - telsizleri kullanmak biraz sorunlu olacaktır. Önceki bölgede de belirttiğimiz gibi kod ve frekans temizliğinin özellikle düzenlenmesi, kod ve şifre değişikliklerinin özenle yapılması gerekir.

Şimdiye kadar anlattığımız şeylerde hep kendi özgürlük

savaşımız sırasında yaşadığımız şeylere, anılarımıza dayandık. Düşman faaliyetleri hakkındaki günlük ve kesin raporları organize irtibat tamamlar. İstihbarat sistemi üzerinde iyi çalışmalı, çalışacak insanlar titizlikle seçilmelidir.

Karşı casusluk muazzam zararlar verebilir, ama böyle kötü bir durum olmasa bile, tehlikeyi abartarak anlatan, yanlış yorumlayan bir istihbarat büyük tehlike yaratabilir.

Tehlikenin küçümsenme olasılığı yoktur.

İnsanların eğilimi tehlikeyi olduğundan daha büyük göstermek ve abartmaktır. Fantaziler yaratan o şahane mantık düşman müfrezesi yada küçük bir devriye gördüyse, devasa ordulardan bahseder.

Devrimci istihbaratçılar mümkün olduğu kadar tarafsız görünmeli, özgürlük ordusuyla olan ilişkisini düşman kesinlikle bilmemelidir. Bu öyle görüldüğü kadar zor değildir; savaş sırasında bu işi yapan bir çok insan bulunur. İş adamları, hatta din adamları, zorba hükümetin memurları, hatta ve hatta yurt-sever subaylar bile istihbarat konusunda yardımcı olur ve zamanında haber iletişimini sağlarlar.

Gerilla savaşının önemli bir karakteristiği, devrimci kuvvetlere ulaşan haber ve bilgi ile, ordunun sahip olduğu bilgi ile ordunun sahip olduğu bilgi arasındaki belirgin farktır.

Düşman kuvvetleri kendisine tamamen karşı olan bölgede faaliyet yürütmek zorundadır ve yerliler arasında tam bir sesizlik hakimdir. Gerillaların ise neredeyse her evde bir arkadaşı yada bir akrabası vardır. Devrimci irtibat sisteminden sürekli geçen haberler, bölgedeki gerilla grubuna yada gerilla kuvvetlerinin merkezine ulaşır.

Gerillaya destek veren bölgede düşman yayılması varsa ciddi sorunlar doğar.

İnsanlık davasına gönül veren yerli halkın çoğu, çocuklarını, işini gücünü bırakarak, hatta bir kısmı ailesini yanına alarak halk ordusuyla birlikte kaçmak isteyecektir. Bazıları ise sadece gelişmeleri izler.

Gerilla bölgesinde düşman yayılmasının yarattığı en ciddi problem, ailelerden bir kısmının kendisini baskı altında, hatta

umutsuz bir durumda bulması olacaktır.Bu ailelere elden gelen tüm yardımlar yapılmalı, fakat, kendi topraklarından uzaktaki düşman topraklara kaçışın getireceği sorunlar, bu tür durumlarda hep ortaya çıkan zorluklar önceden anlatılmalıdır.

Düşman bölgesinde yaşayan insanlar üzerindeki baskıyı tarif etmek mümkün değildir. Baskı yöntemleri genellikle aynı olsa da halk düşmanları bölgenin sosyal, tarihi ve ekonomik şartlarına göre daha az yada çok canice davranır.

Bazan bir erkeğin evini ve ailesini bırakarak gerilla bölgesine kaçışı büyük tepki yaratmaz. Bazı durumlarda ise malı-mülkü yakılır. Hatta tüm ailesi öldürülür. Dolayısıyla yerli halkın bölgedeki dağılımı ve organizasyonu düşmanın ilerlemesi halinde ne şekilde etkilenecekleri düşünülerek, söz konusu ülke ve savaş bölgesi şartlarının gelenekleri, alışkanlıkları göz önüne alınarak yapılmalıdır.

Düşmanı söz konusu bölgeden kovmak için onun kaynaklarına saldırmak, haberleşme hatlarını tamamen kesmek ve sabote etmek, teçhizat temin ve tamir çabalarını küçük gerilla müfrezeleri ile sürekli sabote etmek, hertürlü lojistik ikmal için daha fazla sayıda asker ve araç ayırmak zorunda kalmasına yol açacak saldırılar, engellemeler düzenlemek, gerillanın siyasal yapılanma kadar öncelikli görevlerindendir.

Tüm çatışma ortamlarında önemli olan bir faktör, savaş nerde başlarsa başlasın, kaynakların uygun kullanılmasıdır. Özelliği nedeniyle gerilla ordusu eldeki yedek güce genellikle güvenemez; çünkü düşmana yönelik bir darbe girişimi öncesinde herkesin yapacağı iş önceden planlanmış, herkes bir görevi üstlenmiştir. Yinede beklenmeyen bir duruma karşı, karşı saldırılan önlemek üzere, veya olayların gidişini kontrol etmek üzere belirlenen bir noktada yeterli sayıda insan olmalıdır. Şartlar ve o andaki mevcut olanaklar uygunsa, gerilla birliği yapılanması içinde her an hazır bekleyen bir müfreze kurulabilir. Bu müfreze sürekli olarak tehlikenin büyük olduğu ateş noktalarına gidecektir. Bu müfreze, "intihar müfrezesi" yada benzer bir isimle " vaftiz " edilebilir. Küba'da da kullandığımız bu isim bu görevlendirmenin çerçek niteliğini ifade eden bir isimlendirmeydi.

Öncü avcı müfrezelerinin görevlerine ve sorumluluklarına ilişkin önerilerimizi daha önce de belirtmiştik. Çatışma kararı alınan her yerde bu görevi üstlenen, siyasal yapılanmasında çok güçlü müfrezeler kurulmalıdır.

Öncü birliklerce yapılan süpriz saldırılarda, en zayıf ve en tehlikeli yerlerin savunmasında tek kelimeyle söylersek düşmanın ateş hattı dengesini bozmak istediği her yerde bu yüksek fedakarlık ve siyasal bilinçle yüklü özel müfrezelerin kurulmasında yarar vardır. Bu müfrezeye kabul edilmek, yetenek, ideolojik sağlamlık ve devrimci harekete bağlılığa karşılık olarak verilen bir mükafat olarak değerlendirilmelidir.

İntihar müfrezesi niteliğindeki bu en fedakar müfreze, zamanla gerilla birliği içinde en popüler grup olur ve müfrezesinin nişanını taşıyan gerilla, arkadaşlarının ona duyduğu hayranlık ve saygının mutluluğunu yaşar.

5.. GERİLLA SAVAŞININ BAŞLANGICI, GELİŞMESİ VE SONU

Gerilla savaşının doğasını şu ana kadar sık sık tanımladık.

Şimdi ise olumlu şartlarda tek bir çekirdekten doğan savaşın ideal gelişmesini tarif edelim.

Bir başka deyişle, Küba deneyimine dayanarak teorimizi kuracağız.

Başlangıçta az yada çok homojen, silahlı bir grup, ulaşamaz ve uygarlıktan tamamen uzak bölgelerde gizlenerek yapılanmasını oluşturur ve yerli halkla çok az ilişki kurar. Düşmana başarılı bir saldırı gerçekleştirdikten sonra ünü büyür. Toprağı elinden alınmış yada toprağını kaybetmemek için mücadele eden birkaç köylü ve diğer sınıflardan gelen idealist kişiler çekirdeğe katılır. Gerilla birliğinin öz güveni artar ve giderek yerleşim alanlarının yoğun olduğu bölgelerde faaliyet göstermeye başlar.

Gerilla bu alan çalışmalarında daha fazla sayıda insanla ilişki kurar, düşman karakol ve karargahlarına, devriyelerine saldırılarını sürdürür ve her saldırısının ardından gizlendiği bölgeye çekilir. Yeniden birden bire ortaya çıkarak herhangi bir düşman noktasına saldırır, düşmanın gerillayı izlemek için

gönderdiği öncülerini ortadan kaldırır, ana birliklere tuzak kurarak daha güvenli bölgeler çekilir ve düşmanın kendisini yanlış bölgede aramasını sağlayacak yanıltıcı unsurları oluşturur.

Gerillanın, iktidarın baskı ve sömürü düzeninden yılmış insanlara kurtuluş yolunu ve zafer ışığının doğuşunu göstermesi düşman güçlerinin yok edilişi, onun daha büyük kuvvetlerle daha zalimce gerillaya ve halka saldırısı arttıkça gerillaya halkın ve savaşçı adaylarının katılımı da artacak, gerilla sayısal olarak artarken örgütlenme yapısı daha da güç kazanır. Siyasal gücü ile birlikte gelişen savaş gücü arttıkça gerilla nüfusun daha yoğun yaşadığı bölgelerde de savaşını yönlendirir.

Gerilla güçlerinin yapılanması güç kazandıkça kurulan kampların niteliği de değişir. Artık daha kalıcı kamplar, eğitim merkezleri, lojistik üsler kurulur, düşmana daha yoğun saldırılar yapılır.

Kampların daha kapsamlı olması bu kampların terk edilmeyeceği anlamına gelmez. Kamplar her zaman yoğun düşman saldırılarını mevziden karşılamaktansa terk edilmeleri kuralına göre düzenlenir. Bazan bir hava saldırısının haber alınmasıyla, bazan bir hava saldırısından sonra kamplar zayıf vermeksizin terkedilir. Güvenli noktalarda yeniden yapılır.

Köylüleri, özgürlük mücadelesinin ateşli savunucuları yapmak onları kurtuluş hareketine kazanmak için kitle içinde politik çalışmalar yoğunlaştırılır. Yapılan çalışmalar ilerledikçe gerillanın insan gücünün ve lojistik desteğinin artacağına daha önce de değinmiştik.

Gelişmeler gerillayı sonunda düşmanın doğrudan ulaşmakta zorlanacağı bir alanı gerillanın egemenlik altına almasına yol açacaktır ve buralarda gerilla kurtarılmış bölgeler inşa edecektir. Buralarda geliştirilen, özgür, insan değerlerinin geliştiği üretim ve yaşamın paylaşıldığı bir yaşamdır. Bu yaşamın parçaları olarak gerek bölgenin ihtiyaçlarına hitap eden gerekse gerillanın ihtiyaçlarını karşılayan üretim birimleri örgütlenerek, bölge halkının ve savaşta doğrudan yer alamayan gerillaların ve gerilla dostlarının üretim ilişkileri içerisinde olmaları ve savaştan geri çekilen gerillaların dinlendirilmeleri ile üretimin sorumluluğunu paylaşmaları

sağlanır ki bu bölge insanlarıyla gerillayı daha da yakınlaştıracaktır. Ayakkabı, tütün-sigara, giyecek, konserve, silah-mühimmat, patlayıcı üretimi, matbaa, hastane tesisi ve sağlanabilirse iyi bir verici ile radyo istasyonu kurulması gibi şeyler gerçekleştirilir. Bu bölgelerde bunların yapılması buraların ve kurtarılmış bölge insanların korunmalarını da gerillanın temel görevleri içine yerleştirir.

Gerilla birliğinin artık siyasal ve idari bir yapılanması vardır. O artık büyük bir hareketin öncüsü, tüm yükümlülükleri ve özellikleri ile küçük bir hükümdür. Adalet sisteminin yapılandırılması amacıyla yasalar açıklanır, mahkemeler kurulur. Köylülerin, bölge insanların eğitimi için gerekli çalışmalar yürütülürken okulların halkın hizmetinde yeniden düzenlenmesi gerçekleştirilir. Bölge işçi sınıfı ile ilişkiler geliştirilerek siyasal önderliklerinin ortaya çıkması sağlanır.

Bütün bunlar yapılırken kurtarılmış bölgeler rahat bırakılmayacak, düşman kuvvetleri özellikle hava saldırıları ile yoğun ateş altında yıldırmaya çalışacak, düşman becerebilirse cepheden saldırıyı zorlayacaktır. Yakın bölgelerde ve başka alanlarda gerillanın düşman kuvvetlerine saldırısı ise asla durmayacak, kurtarılmış alanlara yenileri eklenecektir.

Ne varki eylem alanının, personel sayısı ile aynı oranda büyümediği bir an sonunda gelir; işte o an kuvvetler ayrıştırılır ve birlikler, müfrezeler bir başka çatışma alanına giderler.

Bu ikinci grup gerek tecrübesi, gerekse özgürlük ordusunun savaş bölgesindeki etkisi nedeniyle farklı karakteristiklerle mücadeleye başlayacaktır. Çekirdek ise büyümeye devam eder; çekirdek artık yiyecek, silah vs. için farklı yerlerden önemli destek almaktadır. İnsanlar davaya katılmaya devam etmektedir; devrimci yasaların yayınlanmasıyla birlikte yeni devlet yönetimi devam eder, okullar açılır; okullarda teorik eğitim ve acemilere askeri eğitim verilir. Savaş geliştikçe önderler kesintisiz olarak öğrenir ve kuvvetlerdeki nitelik ve nicelik artışının getirdiği yeni sorumluluklarla birlikte yönetme yetenekleri artar.

Farklı bölgeler söz konusu ise, bölgedeki gelişmeleri görmek ve devrimi devam ettirmek üzere bir grup, belirlenen

anda ayrılarak oraya gider.

Gerilla savaşı için uygun olmayan şartlara sahip, düşmanın hakim olduğu bölgelerin olması kaçınılmazdır. Küçük gruplar bu tip bölgelere sızar, yollara saldırır, köprüleri havaya uçurur, mayın döşer, düşman yandaşlarında ve düşman kuvvetlerinde yılgınlık ve yaşam korkusuna yol açacak yaygın saldırılar yapmayı sürdürür. Savaş karakteristiğine göre uygun olarak hareket iniş ve çıkışlar göstererek büyümeye devam eder; bu arada kitle içinde yürütülen çalışmalar, halk güçlerinin uygun olmayan alanda da ilerlemesini kolaylaştırır ve savaşın son safhası olan varoşlarda savaş başlar.

Tüm bölgede sabotajlar önemli ölçüde artar. Hayat felç olur; bölge fethedilir. Sonra gerillalar belirlenmiş cephelerde düşmanla savaşılan diğer bölgelere gider; artık ağır silahlar ele geçirilmiş, hatta tanklara bile sahip olunmuştur. Savaş daha eşit şartlarda sürmektedir. Kısmi zaferler nihai zaferlere dönüştüğü zaman, yani düşman, gerilla birliğinin öne sürdüğü şartlarda savaşı kabul ettiği zaman düşman yok edilir ve geride kalanlar teslim olmaya zorlanır.

Bu anlatmaya çalıştığımız taslak öneriler, Küba özgürlük savaşının farklı kademelerinde olan biteni nakletmemize dayanmaktadır. Fakat bu taslağımızın, deneyimlerimizin evrensel olana yaklaşan bir içeriği var. Yine de, bizim savaşımızda olduğu gibi insanların içtenliğine, şartlara ve önderliğe güvenmek her zaman mümkün olmaz.

Fidel Castro'nun yüksek savaşçı ve devlet adamı niteliklerine sahip olduğunu söylemeye gerek yok. Yolumuzu, mücadelemizi ve zaferi onun ileri görüşüne borçluyuz. O olmadan halkın zaferi olmazdı demiyorum.

Ne ki, bu zafere karşılık mutlaka daha büyük bir bedel ödenecek ve zafer daha uzun bir gelecekte ve daha acı çekerek, daha eksik olacaktı.

3.. BÖLÜM

GERİLLA

CEPHESİNİN

ORGANİZASYONU

TANK TUZAĞI

1.. LEVAZIM

İyi bir levazım sisteminin gerilla birliği için önemi büyüktür.

Toprakla ilişkisi olan bir grup insan devrim için işlenen topraktan geçinmeli ve aynı zamanda erzak temin eden kişilerin, yani köylülerin kendi işledikleri topraktan geçinebildiğinden emin olunması sağlanmalıdır.

Gerilla savaşının zor koşullarında, özellikle başlangıçta grubun erzak temini için çaba sarfetmesi mümkün değildir. Hükümetin zorba birliklerinin bölgeye tamamen yayılması halinde gerillanın yer altında ve uygun sığınaklarda, köylülerin erzakları arasında sakladığı erzağını kolaylıkla bulup tahrip edeceğini söylememize gerek yoktur sanırım. İlk aşamada gerillanın hareket alanıyla sınırlı olarak erzak gereksinimi daima eylem bölgesinden sağlanır.

Gerilla savaş ı ilerledikçe, bölgenin yada savaş alanının dışından malzeme temini gerekecektir. Gerilla başlangıçta, köylülerin elinde ne varsa onunla geçinmek ve köylünün kendisine verebildiğı ile yetinmek zorundadır. Bölgenin durumuna göre bazan birşeylerin satın alınması bölge esnaflarından karşılanabilir. Yine de malzemenin temini için düzenli işleyen bir ikmal zinciri kurmak pek kolay olmayacaktır. Çünkü elde henüz böyle bir bölge yoktur. Malzeme hattı ve yiyecek stokları, gerilla mücadelesinin gelişmesine bağlıdır.

İlk görev, bölge halkının mutlak güvenini kazanmaktır .

Bu güven onların problemlerine olumlu yaklaşmak, yardımcı olmak ve onların yaşam biçimleriyle devrimci özümlemeden geçirerek uyum sağlamak, onların menfaatlerini savunma ve baskı kurmak için onların yaşadığı kaos ortamından yararlanmaya, malına ve hasadına el koymaya kalkışanları cezalandırma yoluyla kazanılır.

Arada tatlı sert bir ilişki olmalıdır; devrimci harekete sempati duyan herkese karşı yumuşak ve kendiliğinden oluşan bir dayanışma duygusuyla; harekete doğrudan saldıran, anlaşmazlık yaratıp kışkırtıcılık yapan, ya da düşman ordusuna bilgi aktaran kişilere ise sert davranılmalıdır.

Hareket geliştikçe bölge, düşman güçlerinden ve yandaşlarından, ihbarcılardan, işbirlikçilerden temizlenecek ve büyük hareket kolaylığı oluşacaktır. Uygulanması gereken ana kural, dostan alınan ticari ürüne ödeme yapmaktır. Tahıl yada diğer ticari meta alışverişi yapılmış olabilir. Bu meta çoğu zaman bağış olarak verilir ama öyle ekonomik durumlar vardır ki, köylüler bağış yapamaz hale gelir. Savaşın dayattığı öyle anlar vardır ki, gerilla, ihtiyacı olan yiyeceği ödeme yapmadan almak zorunda kalır, çünkü hiç para yoktur. Böyle durumlarda tüccara yada ürünlerin alındığı bölge sakinlerine bir ödeme taahhüdü verilmelidir.

Genellikle "**umut senedi**" olarak adlandırılan bu beige, gerillanın alınan emtiaya karşılık belirtilen borcu kabul ettiğini gösterir. Bu yöntemi sadece özgür bölge sınırları dışında uygulamak ve mümkün olduğu kadar çabuk ödeme yapmak, en azından borcun bir kısmını ödemeye çalışmak gerekir. Şartlar hükümet kuvvetlerinin egemenliğinden tamamen uzak bir bölge oluşturacak kadar geliştiğinde, gerilla ordusunun yararı için köylülerin işlediği kollektif tarlalar düzenlenebilir. Bu yöntemle kalıcı ve yeterli gıda kaynağı garanti edilir.

Gerillanın denetim bölgesinin hükümet güçlerinin denetim ve kontrolünden tamamen arındırıldığı kurtarılmış bölgeler söz konusu olduğunda tarımsal ve sanayi üretimi olabildiğince düzen içerisinde yapılandırılır ve gerilla halk birlikteliğinde üretim ve dağıtım paylaşımı sürdürülür.

Gerilla ordusu için gönüllü insan sayısı silah sayısından çok daha fazla ise ve politik şartlar bu insanların düşman hakimiyetindeki bölgeye girmesine engel ise, devrimci gerilla ordusu onları doğrudan toprakta çalıştırabilir. Hasadın toplanması hem erzağı garanti altına alır, hemde onların ilerde savaşçı konumuna gelmeleri için eğitim ve gelişimlerinde olumlu adımlar olur. Ancak, köylülerin kendi topraklarını ekmeleri daha olumlu olacaktır; bu tip çalışmada istek, verim ve yetenekler daha da artar. Şartlar daha geliştiği zaman, elde edilen ürüne bağlı olarak, tüm hasadı satın almak ve ordunun kullanımı için depolamak mümkün olur.

Yerli halka malzeme tedarik etmekle görevli bürolar kurulduğu zaman, halk arasında bir takas sistemi uygulamak için tüm gıda bu bürolarda toplanır ve gerilla ordusu ilişkilere aracılık yapar.

Şartlar gelişmeye devam ederse ve değindiğimiz gibi bölgenin kurtuluşu sistemleştirilirse vergi uygulamasına da geçilebilir. Özellikle küçük üreticilerden alınan vergi mümkün olduğu kadar hafif olmalıdır. Gerilla ordusu ile, bağrından çıkıp geldiği köylü sınıfı arasındaki ilişkide en ufak ayrıntıya dikkat edilmesi gerekir.

Vergi bazan para olarak toplanır yada hasadın bir kısmı alınır, böylece gıda kaynağı artar. Birincil öneme sahip olan gıda et'tir. Et üretimi ve korunması garanti altına alınmalıdır. Çiftlikleri, ordu ile açık ilişkisi olmayan köylüler kurmalı; eğer bölge emniyetli değil ise, büyük toprak sahiplerinden satın alınan yada el koyulan tavuk, yumurta, keçi ve domuz stoklarıyla işe başlayıp kendini tamamen bu işe verilmelidir. Bölgede geniş alanlar varsa, çok sayıda büyükbaş hayvan da vardır. Hayvanlar kesilip tuzlandıktan sonra, uzun bir süre tüketilmeye hazır saklanabilir.

Hayvanlardan ayrıca deri elde edileceğinden bunun değerlendirilmesi de ihmal edilmez. Dost köylülere kendilerine de ek gelir yaratacak olan gerilla çiftlikleri sorumlu komutanlarca bilinmeli, her komutan sadece kendi denetimindeki çiftlikten haberdar olmalı, kendi birliğinin ihtiyaçlarına yönelik ilişkileri kur-

malı, üretim fazlasını merkez güçlere aktarmalıdır. Hayvansal ve tarımsal diğer ürünlerin üretiminin örgütlenmesi gerillanın savaş yetenek ve ilişkilerini etkilemeyeceği için daha yararlı olacak, gıda gereksinimlerinin düzenli akışını sağlayacaktır.

Zorunlu gıdalar genellikle şunlardır; et, tuz, sebze, nişastalı tarımsal ürünler ve özellikle tahıl. Temel gıda bölge niteliklerine göre değişebileceği gibi, temel gıdaların üreticisinin her zaman köylüler olduğu unutulmamalıdır. Küba'nın dağlık Drientre eyaletinde olduğu gibi temel gıda 'Malanga' da olabilir. Orta Amerika, Peru ve Meksika'nın dağlık bölgelerinde ve ülke genelinde ise mısır temel gıda olarak tüketilmektedir. Arjantin vb. bölge ülkelerinde ise temel gıda büyük baş hayvanken, bir başka bölgede buğday temel beslenme unsuru olabilir. Savaşılan bölgenin özellikleri ve savaşın niteliği gıda çeşidini belirleyecektir. Gerillanın silah-mühimmat ihtiyaçları kadar temel gıda ihtiyaçlarında sağlanması ve güven altına alınması gerekir.

Zorunlu maddelerden biride tuz dur. Birlik denize yakınsa ve suya ulaşabiliyorsa, hemen küçük kurutucular, tuz havuzları hazırlanabilir. Böylece stok yapmak üzere üretim yapılması sağlanır ve birliğe aktarımı gerçekleştirilir. Tuz üretimi de savaşın koşullarına göre belirleneceği gibi dost emekçi ve esnaflarada böyle üretim birimleri kurdurtulabilir. Konfeksiyon birimlerinin ayarlanması gerillanın giysi-teçhizat ihtiyacınıda karşılayacağı gibi satışlardan üretici dostlarda kazanır, gerillaya kazanç bile kalır. Üretim her alanda ihmal edilmemesi gereken ve doğrudan savaşa katılamayacak dostların yükümlülüklerini yerine getirmelerine yarayacak, onları mücadeleye kaynaştıracak bir çalışmadır.

Üretilen gıda çeşidinin az olduğu, uygarlıktan uzak bölgelerde, bölgeye olan malzeme akışının düşman kuşatması şartlarında hemen kesileceği unutulmamalıdır. Köylü ve emekçi dostaların üretim organizasyonları ile bu tür ablukalara karşı önlem alınabilmiş olacaktır. Bölge halkı, mücadelenin zor günlerini yokluk içinde de geçirse, en azından hayatta kalması için gerekli minumum yiyecek stoklarına sahip olabilmelidir. Mısır, buğday, fasulye, pirinç gibi çabuk çürümeyen tahıl ve

benzeri gıdaların düşman denetiminden uzak alanlarda toplanması ve depolanması gerekir. Depolamada güvenlik koşulları yerine getirilmeli, bir an gelip bölgeden geri çekilme koşulları olabileceği düşünülerek depolar az sayıda yoldaşın bildiği yerlerde ve geleneksel saklama teknikleri daha da artırılarak yapılmalıdır. Dayanıklılıkları bilinen gıdalarla, kurutulmuş, tuzlanmış etler, un, tuz, şeker, olabiliyorsa kahve ve tütün, her türlü konserve stoklanmalı, dost üreticilerin düzenli üretimleri dışında gerilla dolaştığı bölgelerde uygun alanlara tohumlar ekip tarlalar, bahçeler yaratmaktan geri kalmamalıdır. Bu noktalardan hükümet güçleri geçse bile en fazla gerillanın oralarda olduğunu düşünecek, tarlaları imha edecektir.

Fakat bilmekteyiz ki, gerillanın kazdığı, kayalardan ayarladığı, örttüğü su kuyularını savaşın ilk zamanlarında imha eden hükümet askerleri, özellikle özel birlikleri dağ koşullarının acımasızlığı ve hükümetten kendilerine yeterince yiyecek-su gönderilemediği için sonraları bu imhacılıktan vaz geçip gerillanın kuyularını, su depolarını kullanmıştır.

Bölgedeki birliğin gıda sorununun çözümlendiği an mutlaka gerçekleşecektir.. Yine de gelişimle birlikte giderek çok miktarda diğer ürünlere ihtiyaç duyulacaktır. Bölgeye yeterli malzeme sağlayabilen endüstri kurulamadıysa, ayakkabı yapımı için deri, elbise ve diğer zorunlu giysiler; kağıt, gazete - bildiri basmak için matbaa yada teksir makinası, mürekkep ve diğer araçlar aranacak, istenecektir.

Bir başka deyişle, gerilla birliği organize oldukça ve organizasyon giderek daha karmaşık bir hal aldıkça, dış dünyadan gelecek malzemelere olan ihtiyaçlar da artacaktır. İhtiyaçları yeterince karşılayabilmek için, organize olmuş malzeme tedarik hatları hatasız çalışmalıdır.

Bu organizasyonun genellikle dost köylülerden oluşacağına değinmiştik. Üretim ve lojistik ikmal alanlarında görev üstlenen köylülerin bir ayağı gerilla bölgesinde, diğer ayağı şehirlerde olmalıdır. Gerilla bölgesinden çıkıp her yana yayılan malzeme tedarik hatları tüm bölgeyi kaplayacak ve malzeme geçişini güven altına alacaktır. Köylüler yavaş yavaş teh-

likeye alışır ve çok büyük risklere girmeden, malzeme temin etmeyi başarırlar. Üretim alanlarında ve lojistik destek birimlerinde görev alan köylü dostların küçük gruplar halinde çalışıp harikalar yarattıklarını Küba'da yakinen gördük.

Bu çalışmalar bölgeye bağlı olarak katır yada benzer yük hayvanı veya kamyon vb. araçlarla uygun zamanlarda, özellikle geceleri nakliye hatları kurularak gerçekleştirilir.

Malzemenin temini ve gerillaya, dağıtım merkezlerine, depolara intikali ve kullanılacak ekipmanların düzenlenmesi bölgenin kurallarına, düşman güçlerinin durumuna, ulaşım olanaklarına göre değişir. Kimi zaman düşman birlikleri için satın alındıklarına dair evrakların düzenlendiği, nakliye-teslim emirlerinin, faturalarının düzenlendiği ama gerçekte gerilla için alımların yapılıp, gerilla bölgesine güven içinde düşman ortasından geçirildiğine hatta ve hatta gerilla saldırısından korkmak için hükümet birliklerinin koruduğu satın almaları, lojistik intikalleri gördük. Gerilla dostu köylülerin ve esnafların yaratıcılıklarına şaşmamak olası değildir.

Malzeme tedarik hatlarının farklı bölgelere uzanması şarttır. Bu organizasyonlar alışveriş için ve küçük kasaba yada taşra kentlerinde üretilemeyen araçlar için gerekli parayı temin etmekle de yükümlüdürler.

Mücadeleye sempati duyan kesimlerden gelen doğrudan bağış, hareketin hayati ihtiyaçlarını karşılayacaktır. Bağışlara karşılık güvenilir bağış makbuzlarının düzenlenmesi gereklidir. Bağış toplanması ve gerillaya aktarımı çok özenle denetlenmeli, bağışı verenin güvenliği sağlanırken, bağışın gerillaya intikali de güven altına alınmalıdır. Ahlaki değerlerden vazgeçilemez ve bu konudaki en küçük bir ihmale, ciddi yaptırımlarla karşılık verilir. Koşullar elverdiğinde ve tek tek köylülerle küçük esnaflardan temin edilen şeyler için nakit ödeme yapılır. Gerilla birliğinin hareket alanından uzaklaşması durumunda ise ödeme yapılamıyorsa **'Umut Senedi'** dediğimiz belgeyi vermek gerekir. Benzer durumlarda tüccarlardan ticari mal almak dışında bir seçenek olmayacağı için; tüccarda artık şansına ve gerilla birliğinin bölgeye yeniden dönerek ödeme gücü taşımasına

güvenmelidir.

Kırlık bölgeden geçen tüm malzeme hatları için bir dizi ev, dükkan, sınır durak veya ara duraklar olması gerekir. Hareketin yapısına göre gece yürüyüşleri öncesi gündüzleri malzemeler bu noktalarda güvenlik altına alınabilirler. Yine dağlık alanlarda yeraltı depoları içlerindeki malzeme azaldıkça bu yeni ikmallerle takviye edilirler. Depoların, ikmal yol ve araçlarının durumundan sadece bu işi doğrudan üstlenen dost köylülerle onlarla ilişkide olan gerillanın haberdar olmasının önemine değinmiştik. Gıda ve teçhizat ikmal, depolama ve nakliyesinin örgütsel bir ağ içerisinde düzenlenmesi gerektiğini ısrarla belirtmek, ellerinde silah olmayan bu dostlarımızın düşmanın katliamlarına uğramaması ve gerillanın savaşıma gücünden birşey yitirmemesi, savaşıma gücünü diri tutması için gerekli olduğunu unutmamak içindir.

Katır, dağlık alanlarda nakliye için en uygun hayvandır. Bıktırıcı işlere inanılmaz dayanıklık gösteren, en dağlık, kayalık yerlerde bile yol alabilen katır, sırtındaki 100-150 kg. lık yükü günler boyunca taşıyabilir. Gıda olarak sadece ot istemesi onu mükemmel bir taşıma aracı yapacaktır. Katarı oluşturan katırların tümünün iyi nallanmış olması gerekir; katırcıların hayvanların dilinden anlaması ve onlara çok iyi bakması gerekir. Sonuç olarak, inanılmaz faydaları olan, dört ayaklı bir düzenli ordu yaratılmış olur. Fakat hayvanın gücüne ve yeteneklerine, en zor günleri atlatabilmesine rağmen, yolların olmaması nedeniyle malzemeleri sabit üslerde ve yeraltı depolarında bırakmakta gerekebilir. Keçi yolları, ormancı yolları denilen daracık yolların olması katırın ilerlemesi için yeterli olabilirken zaman zaman bu yolların kazma-kürek vb. ile düzenlenmeside gerekebilir.

En zor yolları aşmakla ün kazanmış bir katırımız düşmanın kokusunu alır, tuzakları, pusuları sezer, düşmanın gizlediği personel mayınlarını bile bize gösterirdi.

Gerillanın yaşamı göstermiştir ki ihtiyaçlar görevleri oluşturacaktır.

Siyasal ve askeri örgütlenme, kaynaşan bir yapı

içerisinde geliştirilir ve köylüler devrimci özgürlük hareketine kazanılırsa onların yüzyıllardan gelen bilgi kaynakları dağların engellerini aştıracak, düşman haritalarının göstermediği geçitlerin, su yollarının, mağaraların etkili ve uzun ömürlü kullanımı ile gerillaya malzeme akışının aksamamasını sağlayacaktır.

2.. SİVİL ÖRGÜTLENME

Devrimci silahlı mücadelenin sivil örgütlenmesi iki cepheden yani içerden ve dışardan önemlidir.

Bu ikisinin fonksiyonları birbirinden farklı olduğu gibi, özellikleride farklıdır. İsimlendirilmeleri aynı olsa da, görevleri farklıdır. Dış cephede yapılanlar, iç cephede yapılan propaganda olsun, malzeme tedariki olsun farklıdır.

Önce iç cephenin görevlerini tanımlayalım.

Burada, özgürlük güçlerinin hakimiyeti altındaki bir bölge örneği üzerinde duracağız.

Ayrıca, bölgenin gerilla savaşına uygun hale getirildiğini varsayacağız. Çünkü bu şartlar oluşmamışsa, gerilla savaşı bazı olumsuzluklar taşıyan bölgede sürüyorsa, gerilla organizasyonu genişlemesine büyürken örgütsel derinliği artmaz; yeni bölgeleride kapsamına alırken bir iç örgütlenme gerçekleştiremez. Çünkü düşman, bölgenin her tarafına yayılarak ispiyonaj ve kontrol noktalarını muhkemleştirmiştir.

Yönetimde etkinlik sağlamak amacıyla özel etkinlikleri olan bir dizi örgütlenmeye iç cephede gidilebilir.

Genel olarak propaganda ordunun görevidir. Ancak kontrol yine orduda kalmak kaydıyla, propagandayı farklı birimler yürütebilir. Çok önemli gördüğümüz bu noktayı daha sonra ayrıca ele alacağız. Sivil örgütlenmelerin görevleri arasında olan

köylülerin ve varsa işçilerin örgütlenmesini düzenlemek gerillanın merkezi komuta sisteminden ayırık tutulamaz.

Örgütlenmenin düzeyi daha öncede değindiğimiz gibi malzeme stoklarının ve malzeme dağıtımının düzenlenmesini etkileyecektir. Malzeme ve parasal değerlerin arttırılması çeşitli yollardan geliştirilecektir. Doğrudan yada dolaylı olarak toplanan vergiler, dolaylı veya dolaysız bağışlar ve zor alımlar... Bunların tümü gerilla ordusunun ihtiyacı olan malzeme temininde kullanılır ve ihtiyacın büyük kısmını karşılar.

Her ne şekilde olursa olsun, isyan ordusunun herhangi bir faaliyeti nedeniyle bölge yoksulluğa düşmemelidir.

Düşman kuşatması nedeniyle yaşanan yoksulluğun direk sorumlusu gerilla değildir. Ancak dolaylı olarak sorumlu olsa da, karşı gruplar bunu bir propaganda malzemesi olarak kullanır. İşte bu nedenle, gerillanın hareketleri her hangi bir çelişki yaratmamalıdır. Örneğin, çiftçilerin ürününü satmak üzere özgürlüğüne kavuşturulmuş bölge dışına çıkışı yasaklanmalıdır.

Çok özel, istisna durumları bir yana bırakırsak, köylülüğe zorunlu olarak uygulanan tüm engellemelerin nedeni detaylı bir şekilde onlara açıklanmalıdır. Köylüler bu açıklamaları mutlaka anlayacaktır. Çünkü onların oğlu, babası yada erkek kardeşi, veya yakınları bu özgürlük ordusundadır. Dolayısıyla bu ordu bir yerde onlara aittir.

Köylülerle ilişkinin önemi nedeniyle sadece özgürlüğüne kavuşturulmuş bölgede değil, yakın çevreyle de bağları olan, kural koyucu organizasyonları düzenlemek ve bütün halkın gerilla yaşam anlayışını ve özgürlük düşüncesinin yaşam kurallarını hissetmesi, güven ve adalet duygularının geliştirilmesi gerekir. İşte bu bağları kullanarak, gerilla cephesini büyütmek amacıyla bir bölgede yayılmak mümkün olur. Köylüler, sözlü ve yazılı propaganda ile tohumları eker. Diğer bölgelerde yaşama dair öyküler, yoksul köylülerin korunması için çıkartılmış yasalar, isyan ordusunun fedakarlık ruhu; kısaca isyan ordusuna yardımcı olacak atmosfer yaratmak için gerekli tüm propaganda malzemesi köylülerin elindedir.

Köylü örgütlerinin, az yada çok yardım sever, köylü

sınıfına az yada çok yakınlık duyan arabulucularla düşman bölgesinde bağlantı kurması ve tahıl satışı yapmaları gerekir. Davaya bağlı olan tüccar, bu tip durumlarda tehlikeyi hiçe sayar. Ama tüccar aynı zamanda paraya da bağlıdır ve kâr edebilmesi için eline geçen fırsatı değerlendirir.

Malzeme temini problemi hakkında çok konuştuk. Kamp ve siperlerin düzenleniş biçimlerinin önemine de değinmiştik. Gerilla birliği yeterince geliştiğinde, birbirinden uzak bölgeler arasında, kamp kurmaksızın gezip durmayı bırakacak güçlere de sahip olacaktır. Gelişmelerle birlikte artık az yada çok sabit merkezler oluşturmuş olacaktır. Katırların ulaşım için kullanımından kamyonların kullanımına geçilecek, ihtiyaçların dayatmasıyla yolların inşası üstlenilecek, bunu yaparkende gerilla ordusunun kapasitesi ve düşmanın bölge üzerindeki egemenlik dayatmasının niteliğine göre hareket edilecektir. Kurtarılmış bölgede, hastane, okul, üretim birimleri vb. nin yapılandırılması düşman saldırıları karşısında yerlebir olabilecektir ve bunun önlemleri daha inşa sırasında alınmalıdır. Düşmanın kullanabileceği yollar gerilla kontrolünün tam olarak denetiminde, elinde bulunmalıdır. Düşman asla merkezi kamplara elini sallaya sallaya ulaşamamalıdır. Kurtarılmış bölgedeki bütün ilişkiler ve yapılanma sağlam savunma bağlarına kavuşturulmalıdır. Bu konuda geçerli olan kural şudur; başka hiç bir çözüm yoksa malzeme akışı ve desteği sağlamak için yollar yapılır; karşı tarafın saldırısının başka türlü engellenemediği yerlerde yol yapılır. Bir başka istisnada hayati önemi olmayan ve iletişimin çok riskli olmadığı yerlerdir.

Dahası, diğer iletişim araçlarında belki kurulabilir. Bunlardan en önemlilerinden biri telsizlere ek olarak tesis edilen telefondur. Telefon hatları ormanlık alanlarda güvenlik içinde tesis edilebilir. Gömülerek, ormanın örtüsünden yararlanılarak döşenen telefon telleri, hava gözetlemesi ile düşman tarafından görülemeyecek şekilde yapılabilir. Ama telefon ön koşul olarak düşmanın giremediği, girmeyeceği yerlerde kullanılır. Düşmandan kalan telefon hatlarının kullanımı dikkat gerektirir. Dinlemeye karşı alınabilecek önlemlerden söz etmiştik. Düşmanın kulaklarını unutmadan, akılcı iletişim; gerillanın öncelikle öğrendiği kuraldır.

Halk meclisi yada merkezi adaleti sağlayıcı halk yönetimi, devrim yasaları ve yönetim birimi, gerilla ordusunun seçimle iş başına gelmiş ve kendine ait bölgesi olmanın hayati özelliğidir. Medis, ülkenin yeni yasalarını uygulamakta siyasal örgütlenmenin niteliğiyle sorumluluğunu üstlenecek, gerilla savaşının pişirdiği siyasal önderliğinin ileri unsurlarından oluşan bireylerin öncülüğünde kurulur.

Devrimci önderliği ve devrimci kuralları yeni kurulan düzenin artık giderek biçimlenen yasaları çerçevesinde yürütecek bu önderlik, köylülerin isyan bölgesindeki yaşamlarını normale döndürmek ve kurumsallaştırmak için çıkartılacak bir dizi yasanın hazırlanmasını, uygulanmasını düzenleyecektir ve bu düzenin oturtulması halk-gerilla kaynaşmasını pekiştirirken gelecekteki yönetim hakkında da önemli önderler yetiştirecek, bilgiler kazandıracaktır.

Örneğin biz **Küba Özgürlük Savaşı** deneyimimiz sırasında ceza hukuku, medeni hukuk, ticaret hukuku, yuttaşlık hukuku, toprak devrimi, köylülüğün sosyal ve ekonomik olarak geliştirilmesine, fabrikaların ve üretimin düzenlenmesine ilişkin çeşitli yasalar çıkardık. Ve son olarak, tüm ülkede yapılacak seçimlere katılacak adayların niteliklerini saptayan yasayı çıkardık. Benzer şekilde Sierra Maestra toprak devrimi yasasının özel bir biçimde çıkartılması gerillanın kurtarılmış bölgelerinde hazırlandı ve uygulanarak denendi. Halk meclisi aynı zamanda gerilla birliği yada birliklerinin ekonomik ve askeri işlemlerinin düzene sokulmasını, toplanan-toplanacak vergilerin daha anlamlı düzenlenmesinide ele alacaktır. Halk meclisi savaşın yolunu belirleyecek, gerillanın gereksinimlerini daha da planlı ve gereken şekilde ayarlayacaktır.

Tavsiyelerimizin tümünün esnek olduğunu, koşullara, bölgeye, bölge insanların sınıfsal konumuna, sömürü odaklarının yapısına, sömürücülerin silahlı güçlerinin yapısına göre değişeceğini belirterek bizim önerilerimizin belirli bir yere ait ve o bölgenin coğrafyasının, tarihinin sınırladığı tecrübeye dayandığını söylemeliyiz. Farklı coğrafya, tarih, sınıfsal çelişkiler ve sosyal şartlar için farklı değerlendirmelerin yapılabilmesinin gerektiğini,

bilgi birikimlerimizin tekrar ele alınıp uyarlanmasının düzenlenmesinin gerektiğini ısrarla söyleyeceğiz.

Medisin yanısıra bölgedeki genel sağlık konusunun unutulmaması da gerekir. Köylülerin tümüne eksiksiz ve koşulsuz sağlık hizmeti verebilecek, öncelikle askeri hastaneler geliştirilerek düzenlenen hastanelerin yapılması gerekir. Elbette, verilen tıbbi yardım ve örgütlenmenin yeterli olup olmayacağı, devrimin ulaştığı seviyeye bağlıdır.

Savaş koşulları nedeniyle sivil hastaneler ve sivil sağlık yönetimi gerilla ordusuyla birleşmiş olacağı için, bu kurumların işlevi gerilla ordusunun subayları ve elemanları tarafından yerine getirilir. Bu insanların, bölge halkına tıbbi yardımda bulunmak ve daha sağlıklı bir yaşam için eğitim vermek gibi ikili görevleride olacaktır. Halk arasındaki büyük sağlık problemleri, temel temizlik kurallarının önemsenmemesinden kaynaklanır genellikle. Zaten yoksulluğun dayattığı olanaksızlıklar varken yetersiz bilgilendirme ve temizlik kurallarına uymamak var olan kötü durumu daha da ağırlaştırır.

Vergilerin toplanması işinin yeniden düzene koyulmasının Medis'in işi olduğuna değinmiştik. Savaş koşulları ne dayattırsa dayatsın kurtarılmış bölgelerde adaletli vergi alınmasının düzenlenmesi gerekir.

Depoların önemine değinmiştik.

Gerilla birliğine üs olması amacıyla bir yer ele geçirildiğinde, mümkün olan en yüksek düzenlemeye sahip depolar kurulurken, bombardıman, sabotaj, sağlıklı ortam ve depolama dikkate alınmalıdır. Depoların doğru düzenlenmesi sık sık malzeme alımlarının yapılmasını ve bunun sorunlarını önleyecektir. Merkezi depoların planlanması ve gerçekleştirilmesi, harcanan çabaları düzene sokacak, personel kullanımını ayarlayacak, dağıtımın adaletini sağlayacaktır.

Dış cephenin etkinlikleri hem nicelik hem de nitelik bakımından farklıdır. Örneğin ulusal, yönlendirici olan propaganda malzeme olarak gerilla birliğinin zaferleri, işçi ve köylülere yönelik kitlesel mücadele çağrıları, haberler ve varsa bu cepheden zafer haberleridir. Bağış talepleri tamamen gizli tu-

tulur; bu çalışmanın büyük bir dikkat ve gizlilik içinde yapılması gerektiğine değinmiştik.

Bütün bağış toplama ilişkileri organizasyonun mali işlerinden sorumlu yöneticisinden de yalıtılmış düzenleme içinde yürütülür.

Bu organizasyon, bir bütün oluşturmak üzere birbirini tamamlayan bölgelere dağılmalıdır. Bölge birimi eyalet, şehir, yada hareketin büyüklüğüne bağlı olarak köy ve küçük çiftlik birimleri bile olabilir. Toplanan bağışların kullanımından sorumlu bir mali komisyon her birimde olmalıdır. Mücadelenin daha ileri safhalarında vergi toplanabilir; endüstri, isyancı ordunun gücünü farketdiği zaman ödeme yapmaya razı olacaktır. Malzeme tedarigi, gerilla birliğinin ihtiyaçlarına uygun olmalıdır. Bir alışveriş zinciri kurulmalı ve sık kullanılan malzemeleri yakın çevreden elde edilmelidir. Zor bulunan ve bölgeden temini mümkün olmayanlar ise büyük merkezlerden temin edilirken, zincirin mümkün olduğu kadar yayılmaması ve çok az kişi tarafından bilinmesi için hep çaba sarfedilmelidir. Zincir ancak bu şartlarda uzun süre işlerliğini korur.

Sabotajları merkezi yönetim ile koordinasyon halindeki özel sivil birimler yapmalıdır. Özel durumlarda, titiz bir incelemeden sonra kişilere yönelik saldırılar tertiplenebilir. Bu tip saldırılar, halka karşı işlediği cinayetler ve düşmanlığı ile ün salmış kişilerin yok edilmesi dışında yapılması hoş karşılanmayan, istenmeyen yöntemlerdir.

Küba'nın kurtuluş mücadelesi deneyimimiz, sayısız yetenekli yoldaşın önemsiz işler yüzünden ölmelerinin aslında önüne geçilebilir olduğunu gösterdi bize. Yapılan bazı işler, düşmanın savaşçılar üzerinde açtığı misilleme kurşunlarıyla sona erdi. Bu savaşçıların hayatı, elde edilen sonuçlarla karşılaştırılmazdı.

Ayırım tanımayan saldırı ve terörizme başvurulmamalıdır. Çabalar siyasal öneme sahip kitleye yönelmeli, devrimci düşüncelerin ekilip beslenmesiyle kritik anda halk harekete geçirilmelidir. Böylece silahlı kuvvetlerinde yardımıyla, devrim lehine denge kurulmuş olur.

İşçilerin, meslek sahipleri ve köylülerin kitle örgütlerinde

toplanması şarttır. Herbiri kendi alanında devrim tohumlarını eker, devrimci düşünceleri açıklar, okunmak üzere devrimci yayınlar temin eder, gerçekleri anlatır.

Devrimci propagandanın özelliklerinden biri de gerçeklerdir. Kitle bu şekilde yavaş yavaş kazanılır. Bu örgütlerde en iyi çalışanlar, isyan ordusuna katılmak üzere yada daha büyük sorumluluk taşıyan işlere seçilir.

Gerilla bölgesinde ve bölge dışında, halk savaşı sırasındaki sivil örgütlenmenin ana hatlarını böylece çizmiş olduk.

Bu özellikleri daha mükemmel hale getirmenin çeşitli yolları mutlaka vardır.

Bir kez daha tekrarlıyorum, ben burada Küba deneyimimizi anlatıyorum; yeni deneyimler farklılık gösterebilir ve bu kavramları geliştirebilir.

Sadece bir taslak sunuyoruz, İncil değil.

3.. KADININ ROLÜ

Devrimin gelişme sürecinde kadının rolü son derece önemlidir. Köleci mantık nedeniyle tüm ülkelerde kadının değerini olduğundan önemsiz görme eğilimi gerçek bir ayrımcılığa dönüştüğü için bunu vurgulamaya yarar görüyorum.

Kadın en zor görevlerin altından kalkacak, erkeğin yanında savaşacak yetenektedir; mevcut inanışın aksine birliklerde cinsel çatışmalara yol açmaz.

Sert savaş şartlarında kadın, kendi özelliklerini taşır, her koşulda erkek gibi çalışmanın yanı sıra, en zor çatışmaların ortasında kahramanca savaşır. Kadının fiziksel olarak zayıf olduğunu düşünmek burjuva bir şartlandırmadır ve bunun kanıtı kadının erkekten dirençli çalışma inanç ve gücünün varlığının tartışılmazlığıdır. Bir erkeğin yerine getirebileceği her türlü savaş görevini yapar ve Küba örneğinde olduğu gibi, belirli anlarda nöbeti erkekten devralır.

Savaşçı kadınlar ne yazık ki azınlıktadırlar. İç cephenin yapısının güçlendirildiği ve vazgeçilemez özelliklere sahip olmayan savaşçıların ayrıldığı dönemde, kadınlara önemli ölçüde

özel görevler verilir. Bu görevlerden belkide en önemlisi ayrı savaşçı güçler arasında, hatta düşman bölgesindeki güçler arasında haberleşmeyi sağlamaktır. Boyut ve ağırlığı küçük, fakat son derece önemli malzemeler, mesaj veya para, gerilla ordusunun güvenine layık olan bu kadınlara emanet edilir; kadınlar bu tip malzemeleri, binlerce hileye başvurarak taşırlar; baskılar ne kadar hayvanca, düşmanın aramaları ne kadar sıkı olursa olsun, kadınlar erkeklere göre daha ılımlı karşılanır ve önemli yada özel nitelikteki malzemeyi, haberi yerine ulaştırır.

Sözlü yada yazılı notu taşıyan sıradan bir mesajcı olarak kadın, görevini yaparken her zaman erkekten daha özgürdür. Düşman askerinin dikkatini daha az çeker. Asker bir erkekten çekinir ve şüphelenirken, kadın korku duygusu ve şüphe uyandırmaz. Korku ve saldırıya uğrama endişesi düşman askerini hayvanlaştırır. Gerçekten düşmana saldırı ve düşmanı korkutma, gerilla savaşının önemli unsurlarından biridir.

Birlikler arasında iletişim, cephe dışına mesajlar, hatta ülke dışına mesajlar; ayrıca önemli hacimde malzemeler, örneğin mermiyi gömleklerinin altına giydikleri özel fişekliklerle taşırlar. Fiilen savaş birliklerinde görev alan gerilla kadınlar savaşın her alanında görev alırlar, bir ayırım ancak sağlık vb. durumlarda söz konusu olur ve bu da kadın erkek ayrımı olmaksızın olur. Bu aşamada savaşa doğrudan katılamayan kadın yoldaşlar durumları uygunsa barış zamanı görevleri sürdürürken, savaşın zor şartlarında da gerillaya tadı tuzu yerinde, bir şeye benzeyen yemek yemek şansını verebilir. Savaşın dayattığı büyük işkencelerden biri de soğuk yapış yapış, tatsız tuzsuz nesneler yemek zorunda kalmaktır. Aşçı olarak kadın, yemeklerin kalitesini yükseltir, dahası, ona bu tip işler vermek kolaydır ama savaşmak isteyen kadın yoldaşın durumu ve günün koşulları ortakça değerlendirilmeli öyle seçim yapılmalıdır.

Gerilla birliğindeki sorunlardan biri, sivil karakterli benzer işleri yaparken insanlar bu işi küçümser; sürekli bu işten kaçmak ve aktif olarak çatışmaya giren birliklerde yer almak isterler.

Kadınlar için önemli bir görev, okuma yazmayı, devrim teorisini öncelikle bölgedeki köylülere, ayrıca devrimci askerlere

de öğretmektir. Sivil örgütlenmenin bir parçası olan okulu esas olarak kadınlar örgütlemelidir. Kadınlar çocukların daha istekli olmasını sağlar ve okul topluluğunun gösterdiği sevgi daha çok hoşlarına gider. Benzer şekilde cepheler birleştiği ve bir arka cephe olduğu takdirde, sosyal görevler yine kadına düşer. Kadın bölgedeki çeşitli ekonomik ve sosyal kötülükleri görür ve bunları en kısa sürede değiştirme hedefine sahiptir.

Silahlar içindeki kaba saba arkadaşının tersine yumuşaklığıyla kat kat üstün olan kadın, tıbbi konularda hemşire, hatta doktor olarak önemli rol oynar. Yardıma muhtaç, her türlü konfordan uzak, belki korkunç acılar içinde ve savaşın bir parçası olan her türlü tehlikeyle karşı karşıya gelen savaşçılar, bu yumuşaklık ve şefkatin değerini bilir.

Süreç küçük savaş endüstrileri yaratacak kadar ilerlediği zaman kadın burada da yerini alır. Latin Amerika geleneğinde kadınlar üniforma üretiminde büyük beceriler gösterirler. Basit bir dikiş makinası ve birkaç parça kumaşla kadınlar harikalar yaratırlar. Kadın ayrımsız sivil ve askeri örgütlenmenin her kademesinde çalışır. Kadın, erkeğin yerini alabilir ve almalıdır. Yaşadığımız savaşlarda büyük kahramanlıklar gösteren savaşçı kadın yoldaşlarımız müfrezelerin vaz geçilmez parçaları oldular hep.

Birliğin ahlak yaklaşımını zedeleyebilecek hatalı davranışları önlemek için kadın - erkek herkese yeterli teorik eğitim verilmelidir. Ama serbest olan ve birbirini seven insanların Sierra'da evlenmelerine ve gerilla birliğinin basit kurallarına uymak şartıyla karı koca olarak yaşamalarına izin verilmelidir.

Naylonla güçlendirilmiş hamak

4.. TIBBİ SORUNLAR

Gerilla savaşçısının karşılaştığı büyük bir problem, gerilla savaşında sık karşılaşılan yaralanma ve hastalıktır.

Doktor gerilla birliği için çok önemlidir. Doktor, sadece hayat kurtardığı için önem taşımaz. Çünkü sınırlı kaynaklar yüzünden birçok kez bilimsel müdahalesi işe yaramaz. Ama hastaya verdiği moral destek, hastanın acılarını azaltmak için tüm gücüyle çalışarak yanında bulunduğunu hissettirmesi çok önemlidir. İyileşene yada tehlike geçene kadar yanında birisinin bulunacağını hasta, yaralı bilir ve kendisini güvencede hisseder.

Hastanelerin  rg tlenmesi büyük  l de, gerilla birliğinin gelişme seviyesine bağlıdır. Farklı evrelere karşı gelen üç ana hastane örgütlenmesinden söz edebiliriz.

Gelişmenin ilk evresi g cebelik dönemidir. Bu dönemde gerilla birliğiyle birlikte dolaşan doktor /tabii birlikte doktor varsa/ yoldaşlardan herhangi biri, sıradan bir adamdır; büyük bir olasılıkla diğer savaş ların her yaptığını oda yapacaktır, buna çatışmaya girmekte dahildir. Bazan elinde hiç bir araç gereç ol-

maksızın hayat kurtarmaya çalışmak gibi umutsuz bir işe girşerek acı çekecektir. Doktorun birlik üstündeki etkisi bu dönemde en üst düzeydedir ve büyük moral verir. Gerilla birliğinin bu döneminde doktor kıt kanaat doldurulmuş sırt çantasında insanlar için gerekli avuntuyu, teselli taşıyan gerçek bir papazın niteliklerini kazanır. Acı çeken birisinin acısını paylaşan, onunla beraber acı çeken bir dostun elinden alınan tek bir aspirinin değeri ölçülemez. Bu yüzden özellikle mücadelenin bu ilk döneminde doktorun devrim idealleriyle bütünleşmiş olması, devrimi yaşaması gerekir. Çünkü doktorun sözleri, birliği tüm üyelerden daha fazla etkiler.

Gerilla savaşında olayların nesnel seyrindeki ikinci evre :
" **yan göçebe**" dönemidir.

Gerilla birlikleri arasına kamp kurar; eşya, malzeme yada yaralıların bırakılabileceği, tam olarak güvenilebilen evler vardır. Birliğin yerleşme eğiliminin giderek büyüdüğü bu dönemde doktorun görevleri daha az yorucudur. Sırt çantasında acil durumlar için tıbbi araç gereç, bir dost evinde ise acil olmayan durumlarda kullanılan ama eksiksiz tıbbi aletler bulunur. Yaralı ve hastalar, hiçbir yardım esirgemeyecek olan köylülere bırakılabilir. Doktor uygun yerlerde depolanmış çok sayıdaki ilaca güvenebilir; ancak içinde bulunduğu şartları düşünerek, en kısa sürede ilaçların listesini çıkartmalıdır. Bu yan göçebe döneminde birlik kesinlikle ulaşılabilir yerde bulunuyorsa hastaların, yaralıların tedavi için gidebileceği hastaneler kurulabilir.

Düşmanın zarar veremeyeceği bölgelerin var olduğu üçüncü dönemde, gerçek bir hastane örgütlenmesine gidilir. En gelişmiş haliyle hastane farklı üç merkezden oluşur. Savaşçı grupta birliğin en sevdiği kişi, bir kavga adamı olan doktor bulunmalıdır. Doktorun tıp bilgisinin çok ileri olması gerekmez. Bunu söylüyorum, çünkü çatışma grubundaki doktorun görevi derman vermek ve hastayı, yaralıyı hazırlamaktır. Gerçek tıbbi çalışmalar daha emin yerlere kurulmuş olan hastanede yapılır. Uzman bir cerrahı ateş hattına alıp orada harcamak yanlışır.

Bir savaşçı ateş hattında yaralanırsa, -varsa- sedyeyle gerilla müfrezesi organizasyonundaki ilk karargaha taşınır; sedye

yoksa bu görev arkadaşlarına düşer. Yaralıların engebeli bölgede taşınması tüm görevler içinde en hassas olanı ve bir gerillanın yaşantısında en büyük acıyı veren tecrübedir. Yaralı taşımının bu kadar zor olmasının nedeni, yaranın büyüklüğünden çok yaralının çektiği acı ve birlikteki paylaşma, sorumluluk ve yardımlaşma ruhudur. Taşıma işlemi bölgenin özelliklerine göre farklı şekillerde yapılabilir. Gerilla savaşında sık raslanan engebeli ve ormanlık bölgelerde tek sıra halinde yürümek şarttır. Burda en iyi sistem sıırğa geçirilmiş bir hamakla kolay taşınır bir sedye yapıvermektir.

Savaşçılar yaralıyı sırayla taşır. İkişer kişilik taşıyıcı gruplar sıklıkla değişmelidir çünkü omuzlarda şiddetli ağrı olur ve hassas, aynı zamanda ağır yükün altında canı çıkar.

Bu birinci hastaneden sevk edilen yaralı gerilla, birliğin imkanları elverdiği ölçüde uzman doktor ve cerrahların bulunduğu ikinci merkeze teslim edilirken, o ana kadar gördüğü tıbbi müdahalede raporlanır. Gerillanın hayatını kurtarmak yada tehlikeyi atlatması için gerekli ciddi operasyonlar burada yapılır.

Daha sonra, üçüncü dönemde, bölge halkını etkileyen hastalıkların nedenini, etkisini doğrudan araştıran, mümkün olan tüm konfora sahip hastaneler kurulur. Üçüncü dönemin yerleşik hayata karşı gelen bu hastaneleri sadece nekahat merkezleri ve acil olmayan operasyonların gerçekleştiği yerler olmayıp, sivil topluma hizmet veren, sağlık görevlilerinin yönlendirici olarak çalıştığı kuruluşlardır. Yeterli sayıda bireye sağlık kontrolü hizmeti veren sağlık ocakları kurulmalıdır. Sivil örgütlenmenin malzeme araç-gereç kapasitesi izin verdiği ölçüde, bu üçüncü tip hastanede bir dizi teşhis hizmeti veren cihaz, hatta laboratuvar ve röntgen cihazı bulunur.

Doktorlara asistanlık yapan bireylerinde sağlık hizmetlerinde katkısı çoktur. Bunlar genellikle bir mesleğe sahip, yetenekli ve güçlü bünyeye sahip gençlerdir. Bazan sağlık hizmetlerinde çalıştıkları için, ama genellikle isteyen herkese yetecek kadar silah olmadığı için silah taşımazlar. Şartlar uygun olduğu takdirde asistanlar ilacın büyük kısmını - fazladan bir sedye yada hamak vb.- taşır. Çatışmada yaralananlardan asis-

tanlar sorumludur.

Gerekli ilaçlar, düşman bölgesinde kurulu sağlık organizasyonları ile kurulan ilişkilerden sağlanmalıdır. Uluslararası Kızılhaç Örgütü gibi kuruluşlardan bazan ilaç temin etmek mümkün olabilmektedir. Fakat bu olasılığa fazla güvenmemek gerekir, özellikle mücadelenin başlangıç döneminde böyle bir beklenti anlamsız olacaktır. Tehlike anında ilaçların çabuk taşınmasını sağlayan bir sistem kurulmalıdır. Bu sistem hastaneye sivil yada askeri amaçlı olsun, gerekli tüm malzemeyi de yavaş yavaş sağlayacaktır. Ayrıca, gerilla birliğinin doktor yada cihaz kapasitesini aşan durumlarda yaralıya yardımcı olmak üzere, çevredeki doktorlarla önceden bağlantı kurulmalıdır.

Bu tip savaşta ihtiyaç duyulan doktorun nitelikleri farklıdır. Savaşçı yoldaş doktor, birinci safhanın tipidir.

Gerilla müfrezesinin eylemleri daha karmaşık hale geldikçe ve bir dizi bağlantılı örgüt kuruldukça doktorun faaliyetleride gelişir. Bu tip ordunun en büyük kazancı genel cerrahlardır. Bir anestezi uzmanı varsa daha da iyi olur; hemen tüm operasyonlar yapılsada anestezi olarak gaz kullanılmaz; fakat temini, saklanması ve hastaya verilmesi kolay olan "Largactil" ve sodyum Pentotal kullanılır. Genel cerrahların yanında ortopedi uzmanları çok yararlıdır, çünkü bölgedeki kazalar nedeniyle kırık vakalarıyla sık sık karşılaşılır. Ayrıca mayın, havan şarapnelleri, kol yada bacağa isabet eden kurşunla yaralanmalar nedeniyle kırık ve küçük cerrahi müdahale ihtiyaçları eksik olmaz. Klinikler genel olarak köylü topluluğuna hizmet verir.

Gerilla ordusundaki hastalıkları teşhis etmek çok kolaydır, zor olan, beslenme eksikliğinden kaynaklanan hastalıkları tedavi etmektir.

Daha ileri dönemlerde, eğer iyi bir hastane varsa, herşeyin tamam olması için hastanede laborantların ve diğer teknisyenlerin bulunmasına özen gösterilir. Meslek sahiplerinin yardımını almak üzere her kesime çağrılar yapılmalıdır. Yurtsever duygular içerisinde olan ve genel olarak insancıl tutkular içinde olan bir çok kişi bu çağrıya cevap verecek ve yardım edecektir.

Her sınıftan meslek sahibinin yardımına ihtiyaç mutlaka

vardır. Cerrahlar çok yararlıdır, dişçiler de öyle. Dişçilere, kampanya tipi araç - gereçle gelmeleri tavsiye edilmelidir; dişçiler bu araç - gereçle gerekli herşeyi yapacaktır.

Gerillanın ilk dönemlerinde eğitimli, yetişkin gerillaların doktorun görevlerini kısmen de olsa üstlenebileceğine değinmiştik. Yara - yanık tedavisinde izlenecek yolları içeren kaynak kitaplarla kendisini yetiştiren ve iğne yapmak-dikiş atmak gibi basit işleri kavrama yeteneğindeki savaşçılar kısa sürede yardımcı birer doktor olurlar. Tıp eğitimi almış gerillalar zaten kendiliğinden bu görevleri üstlenecek, kendilerini geliştireceklerdir.

Yaralı yoldaşların düşman eline bırakılmaması gerektiğini belirtirken, işkencecilerin yanında ne yazıkki doktorlarında bulunduğunu ve utanç verici işkencelere ortak olduklarını söylemiştik. Düşman güçleri propaganda için birkaç gerillaya iyi davranmış, tedavi etmiş olabilirler bunu sadece propaganda malzemesi olsun diye yaparlar ve gerçekte tüm yaptıkları işkence ve zulümlerinin sürdürölmesidir.

Onlar değil midir, gerillaya ekmek verdi diye yaşlı köylü kadınları yerlerde sürükleyen, evlerinde buldukları mısırları fazla diye domuz ahırlarına döken, yaralıların yaralarına asit döken, tuz basan..

Gerilla zorda olsa kendi yaralıısını canı pahasına omuzunda, kucağında..

Ama taşır ve düşmana bırakmaz.

5.. SABOTAJ

Sabotaj, savaş tipi olarak gerilla savaşını seçen insanların elindeki paha biçilemez bir silahtır. Sabotaj sadece devrim ordusunun haklımiyeti dışındaki bölgelerde uygulanacağı için, sivil yada gizli örgütlenebilir; fakat sabotajın örgütlenmesi doğrudan gerillanın genel kurmayı tarafından yönetilmeli ve yönlendirilmelidir. Kurmay, saldırılacak olan sanayi kuruluşlarını, haberleşme yada diğer hedefleri seçer.

Savaş koşulları içerisinde gerçekleştirilen sabotajın terörizmle hiç bir ilgisi yoktur; terörizm ve suikast, tamamen farklı taktiklerdir.

Terörizmin tamamen negatif olduğuna yürekten inanıyoruz. Terörizm istenen etkiyi yaratmaz; halkı devrimci harekete karşı döndürür; kaybedilen hayatlarla kıyaslanamayacak küçücük sonuçlar elde edilebilir.

Diğer taraftan, çok özel durumlarda bazı kişiler yaptıklarını hayatlarıyla ödemelidir; bu taktik, baskı güçlerinin önderlerinin yok edilmesinde kullanılmaktadır.

Yapılmaması gereken şey, düşmanın tepki olarak eyleme katılan tüm devrimcileri öldürebileceği gerçeği karşısında, özel olarak eğitilmiş, kahraman, kendini feda edebilen devrimcilerin önemsiz kişilere suikast eylemine girişmeleridir.

Sabotaj şu iki tipten biri olmalıdır.

Ulusal çapta seçilmiş bir hedefe yapılan sabotaj ve ateş

hatlarına yapılan yerel sabotaj, ulusal ölçekte yapılan sabotajlar, öncelikle haberleşme ağını hedeflemelidir. Farklı haberleşme sistemleri, farklı yöntemlerle tahrip edilir; tahrip edilemeyecek haberleşme sistemi yoktur. Örneğin telefon ve telgraf direkleri yol boyunca testereyle biraz kesilerek zayıflatılır, düşmanın gözcülerinin kontrolünden hemen sonra kontrol sırasında normal görülen direkler ani bir darbeye bir tanesi düşürülünce, diğerlerinin de peşi sıra takır takır devirir ve telefon - telgraf haberleşmesini önemli ölçüde baltalar.

Köprülere dinamitle saldırılır; dinamit yoksa, çelik yapılar oksiasetlenen kaynakla kolayca kesilir devrilir. Çelik kirişlerden oluşan bir köprünün ana kirişleri ve köprüyü askıda tutan üst kirişler kesilmelidir. Bu iki kiriş köprünün bir ucundan kesildikten sonra diğer ucu kesilir. Daha sonra köprü bir taraftan tamamen çöker, çelikler eğilir ve köprü tahrip olur. Çelik köprüyü dinamit olmadan yok etmenin en etkin yolu budur. Beton köprülerde de dinamit zorunlu olacaktır. Dinamit yetersizliğinde düşmanın uçaklardan attığı patlamamış bombaların fünyeleri zaten önceden çıkarılmış olacağı için ateşleme tapaları ayrı bir yerde tutularak, kirişlere yerleştirilir, benzin - mazot - talaşla büyükçe bir veya birkaç molotof hazırlanırken, barut borulara sıkıştırılarak tepilir, ağzı bez - metal vb. şekilde kapatılan bu borulara takılan fitiller malzemelerin yerleştirilmesinden sonra uzaktan ateşlenir. Köprü maziye karışacaktır. Elde olanaklar varsa, tanksavar mayınlar, nitro, plastik patlayıcılar vb. elektrikle (pil) işletilen bir düzenekle de ateşlenerek daha iyi yıkılışlar sağlanır. Yer altı tesisatları, karayolu ve demiryolları da tahrip edilmelidir. Petrol nakil boruları, telsiz haberleşmesi için kurulmuş ara anten istasyonları, imha edilmeli, tren yolları kullanılamaz hale getirilmelidir. Hava ulaşımını sağlayan merkezlere, hava alanlarına sabotaj yapabilmek zordur ama imkansız değildir.

Her bölgenin önemli endüstri dalları, gerekli ekipman kullanılarak belirli dönemlerde tahrip edilir. Bu durumda konuyla ilgili tüm detaylı bilgiye sahip olmak ve eylemin sürecini belirleyecek olan uygun an geldiği zaman yapılması gerekir. Çünkü bu eylem kitle halinde işçinin işsiz kalmasına ve açlığa yol açacaktır. Rejimin kompradorlarına ait tesisler, çok ciddi sosyal problemler

yaratmadığı sürece yok edilmeli ve işçilere bunu yapmanın gerekliliği anlatılmalıdır.

Haberleşme ağını sabote etmenin önemini tekrar tekrar vurguluyoruz. Düşman ordusunun isyancılara karşı gücü, çabuk haberleşmeden kaynaklanır, öyleyse biz, sürekli olarak tren yolu köprülerini, yeraltı tesisatlarını, enerji hatlarını, telefon hatlarını, su kanallarını-hatlarını ve genel olarak burjuvazinin yararına, halkın kurtuluşuna zarar veren herşeyi halk da kullanır olsada yok etmeliyiz.

Ateş hattında da sabotaj eylemleri sürdürülür. Ancak aynı şekilde gerçekleştirilen bu sabotajlar, daha büyük cüret, bağlılık ve süreklilik ister. İşte burada gerilla ordusunun saldırı devriyelerine güvenilir. Avcı öncüler diyede adlandırdığımız bu öncüler, düşman bölgesine sızarak sabotajlar yaparlar, sivil örgütlenmelere yardımcı olurlar ve gerilla kurmayının emirlerini uygularlar.

Tekrar söylüyorum, sabotaj esas olarak iletişime yönelmeli ve hatlar inatla, sürekli sabote edilmelidir. Halk kuvvetlerine saldırmak için düşmanın ihtiyaç duyduğu malzemeleri üreten fabrikalar, diğer üretim merkezleri de yok edilmelidir.

Ticari mallara el koyma, kaynakların mümkün olduğu kadar tıkanması durumunda, gerçekte sömürüye ve gaspa dayalı elde ettikleri ürünlerini yoksul halkın kullanımına vermek istemeyen, zalimlikleri bilinen büyük tüccar ve büyük toprak sahiplerinin cezalandırılması, araçlarının ve depolarının yakılması vb. amacıyla gerçekleştirilmeli, bölge halkının yararına diye gösterilip bölgeyi daha kolay sömürmeye yarar tesislerin inşası sabote edilmeli, düşmanın kullandığı yollar ulaşımaya kapatılmalı, yollarda güvenle ulaşım yapılamadığı, gerillanın yolları kontrol altında tuttuğu gösterilmelidir.

Düşman küçük sabotajlar nedeniyle bile önemli ölçüde askerini koruma yapmaya ayıracak, bir tanker benzini yerine ulaştırabilmek için yüzlerce asker ve araç kullanacaktır. Çok nöbetçi ve devriye bulundurması düşmanı korumayacaktır.

Her sabotaj eyleminden sonra düşmanla kısa bir süre teması kesmek, vurkaç eylemlerini daha küçük müfrezelerle

yapmak yerinde olacaktır.

Düşman kuvvetleri her tarafı talan edecek, gerilla dostlarına ve hatta hükümet yandaşlarına, tarafsız insanlara zarar verecektir, saldırganlığı ilk günlerde dikkat içerisinde sürerken giderek gevşeyecek, kendi askerleri bile yaptıklarının haksızlık ve vahşet taşıdığını hissedecekler, tedirgin olacaklardır.

Düşmana karşı ciddi bir direniş göstermeye kalkışmak olağan zamanlardan daha fazla kuvveti bölgeye aktarmış olan düşmanla donkişotluk oynamak gerekmez. Düşmana yüklenmeden, onun kuvvetlerini belli noktalara, gerillanın istediği noktalara yöneltmek ve sabotajın yapıldığı bölgede müfreze bulundurarak nokta çatışmalarla düşmanı huzursuz ederek, duraklamasını sağlamak gerekir. Bunların sonucunda düşman güçleri, ya daha da büyük birlikler halinde hareket etmeye, daha dikkatli, ağır olmaya veya hiç yola çıkmamaya zorlanır.

Düşman kurmayları başka ülkelerdeki savaşların deneyimlerinden dersler almışlardır, onlar da gerillanın nasıl hareket edeceğini bilirler, silah, eğitim ve sayısal üstünlüklerine karşın onlarda asla olmayacak olan şey inançtır. Söylemleri '**vatan savunması vs.**' gibi dolduruşlu şeylerden öteye gidemez, onların savundukları patronların servetleridir ve bu maaşlı kuklalar patronlarını maaşları kadarlık korumaları gerektiğini anımsarlar. Yönlendirdikleri askerler, halk çocukları olduklarını ve saldırdıkları insanların kendi insanları olduğunu anlayacaklardır.

Gerilla ve dostları propagandalarını daha da yoğunlaştırırlar ve sabotajlarının, saldırılarının nedenlerini halka anlatırlar. Düşman ise hamasi nutuklardan öteye gidemez.

6.. SAVAŞ ÜZERİNE

Gerilla ordusunun etkin olduğu bölgede bir savaş endüstrisinin kuruluşu, ancak çok uzun bir evrimin sonunda gerçekleşir; bu ayrıca gerillanın bölge üzerindeki kontrolüne bağlıdır. Özgürleştirilmiş bölgelerin olduğu ve düşmanın tüm kaynaklar üzerinde abluka kurduğu şartlarda, önceden tanımladığımız gibi gerekli endüstriler örgütlenecektir.

Kurtarılmış bölgelerde gerillanın ve bölgedeki dost insanların gereksinimlerinin karşılanması, üretim içerisinde sosyal eğitimin geliştirilmesi, ekonomik ilerlemenin sağlanması için üretim birimlerinin örgütlenmesi gerekir demiştik. Öncelikle gerilla savaşının ihtiyaçları arasında ayakkabı, giysi ve sırt çantası, konserve vb. üretimlerin düzenlenmesinde acil yarar vardır. Üretimin düzenlenmesi, doğrudan savaşa katılamayan sempatizan ve yaralı gerillaların yaşamlarında da bir rahatlama ve sorumluluk paylaşımı yaratacaktır.

Gerilla birliğinin iç örgütlenmesi için silah üretimi de gereklidir.

Bu organizasyonun farklı çalışmaları vardır.

Hasarlı silahların basit tamiri; insanların yaratıcı çalışmasıyla ortaya çıkacak çeşitli tipte silahların üretimi; çeşitli mekanizmalara sahip mayın üretimi şartlar elverdiği zaman barut üretimi için gerekli araç-gereçte temin edilmelidir.

Mümkünse özgür topraklarda patlayıcı üretiminin yanı sıra ateşleme makenizmaları da üretilebilir. Bu konuda harika sonuçlar alınabilecektir. Mayınların ve patlayıcıların, düşmandan el konularak, dış piyasalardan, tüccarlardan temin edilmesi yetmez bu mayın ve patlayıcıların doğru kullanımı da gerekir. Özellikle düşmanın ulaşımına darbeler indirilmesinin küçük ayrıntılarına değinmiş bunun gerillanın başarısı için önemli olduğunu söylemiştik.

Önem taşıyan diğer endüstri grubu demir ve sac üretimidir. Demir üzerine yapılan tüm çalışmalar el konulan fabrikalar varsa oralarda, yoksa küçük eritme ocakları yapılarak kolaylıkla temin edilecek hurda demir vb. işleyecek üretim birimleri ile yapılabilir.

Demir eritme ocaklarının üretimle birleştirilmesi gerillanın ve kurtarılmış bölge insanların ihtiyaçlarını karşılarken savaşın sürmesine yarıyacak aletleride üretecektir. Yumuşak metal dökümü ile el bombasının üretilmesi önemli ve uygulanabilir bir adım olacaktır.

Alüminyum üretimi ise doğrudan üretimde ayrıntı gerektirdiği halde, demirde olduğu gibi hurda alüminyum malzemenen yeniden kazanım sağlanabilir.

Bu durum kağıtta da geçerlidir.

Konserve üretimi ise daha öncede değindiğim gibi basit ve yararlı bir üretimdir. Bütün bunların insanlarımızın kendilerine güveni arttıracaklarını bir kez daha ekleyelim ve doğrudan savaşa katılamayan dostların üretim içinde savaşa katkılarda bulunabileceklerini ve kurtarılmış bölgenin imarı ile gelecekte bütün ülkenin imarına ışık tutacağını anımsatalım.

Düzenli ordularda "Ana bakım - Kademe" olarak adlandırılan tamir grupları, istihkam işlerini yürüten gerillalar arasında yetenek ve savaşa katılım öncesi meslek bağlarından

gelerek kazanılan yoldaşlarca yürütülür.

Gelişmelerle birlikte gerilla kurmayının doğrudan yönlendirmeleri de söz konusu olabilir. Silah bakım ve onarımı, yeni araçların imali, çok çok önemli olmak üzere kamuflaj alet - malzemelerin yapımı, uygulaması gerillada yapılandırılmış olan bu bakım-üretim grubu tarafından yapılır.

Başlangıçta bir kişi iken savaş geliştikçe bu işi yürüten savaşçılar kabına sığmaz olacaklar ve harikalar yaratacaklardır. Bürokratik ruh taşımayan, özgür kimlikleri ile üreten, yaratan bu savaşçılar kurtarılmış bölgelerde de görevlerini daha iyi koşullarda yürüteceklerdir.

Haberleşmeden bir kişi sorumlu olmalıdır.

Bu kişi sadece propaganda amacıyla kullanılan, dışa yönelik radyo yayınlarından değil, aynı zamanda telefon ve her türlü yoldan sorumlu olacaktır. Görevini etkili bir şekilde yerine getirmek için sivil örgütlenmeden yararlanacaktır.

Halâ düşman saldırılarının devam ettiği bir savaş döneminde olduğumuzu ve bir çok hayatın zamanında iletilen habere bağlı olduğunu unutmayın.

Sigara ve puro üretim birimlerinin örgütlenmesi ise gerilla birliği için bir lütuftur. Bunun için, uygun yerlerden tütün yaprağı satın alınarak, gerilla birliklerinin ihtiyaçlarına uygun üretimin yapıldığı serbet - kurtarılmış bölgelere taşınabilir.

Hayvan derilerinin değerlendirilmeleride çok önemlidir.

Bunlar halen her yerde çalıştırılabilecek, gerilla yaşamının koşullarında kolaylıkla kurulabilececek tesislerdir.

Gerillanın, halkın ihtiyaçlarının karşılanmasının yanı sıra savaş dışı kalmak zorunda kalmış, silah kullanamayacak ama yaşam gücü dolu silah arkadaşlarımız da savaşa katkılarını sürdürme olanağı bulabilirler bu tür üretimlerde.

Deri imalatı için küçük betonarme yapılar inşa edilebileceği gibi bölge koşullarına uygun pratik yapılarda kurulabilir.

Kaya tuzu kaynaklarına yada deniz tuzu kaynaklarına yakın bölgelerde deri üretim tesislerinin kurulması doğru olur. Ham maddelerini kendisi üreten bir ayakkabı üretim birimine

sahip olmanın büyük yararları olduğu savaş sürecinde görülecektir.

Tuz, devrimci bölgelerde ve büyük miktarda stoklanmalıdır. Tuzu elde etmek için, çok tuzlu suyu buharlaştırmak yeterlidir. Başka kaynaklarda olmakla birlikte en iyisi deniz suyudur. Daha önce de değindiğimiz gibi deniz suyundan tuz üretmek pek zor değildir. Tadı başlangıçta kötü gelsede, bu tuzun arıtılması şart değildir.

Sığır etinin parçalara bölünerek güneşte kurutulduktan sonra uzun süre saklanması fazlasıyla mümkün ve kolay bir işlemdir. Bu çalışma, olağan üstü şartlar baş gösterdiği zaman grup içinde bir çok hayatı kurtarabilir. Et, büyük fıçılar içerisinde de tuzlanmış olarak çok uzun süre saklanabileceği gibi, uygun koşullarda baharat katkılarıyla kavrularak doldurulduğu kaplarda da saklanabilir. Güneşte kurutulmuş, tuzlanmış, kavrulmuş et her şart altında yenebilir ve özellikle ikmal sorunlarının olduğu bölgelerde, baskınlarda, günlerce beklenmesi gereken pusularda çok işe yarar.

7.. PROPAGANDA

Devrimci düşünceler, uygun yayın araçları kullanılarak en iyi biçimde yayılmalıdır. Bu ise eksiksiz teçhizat ve bir organizasyon gerektirir. Bu organizasyon tüm ulusal çerçevede birbirini tamamlayan iki bölümden oluşmalıdır:

Özgür bölgenin dışında, yani ulusal sivil örgütten kaynaklanan propaganda için, diğeri ise gerilla ordusundan kaynaklanan propagandaya hizmet için oluşturulan organizasyondur. İşlevleri kesinlikle birbirine çok bağlı olan bu iki propaganda faaliyetini eşgüdüm altına almak için, tüm çalışmalar tek bir merkez önderliği tarafından yönlendirilmelidir.

Sivil örgütten kaynaklanan, özgür bölge dışında yürütülen ulusal çaptaki propaganda; gazete, bildiri ve bültenlere dayanır.

En önemlisi, gazeteler ülkenin genel sorunlarıyla ilgilenecek ve " **gerçekleri anlatmanın uzun dönemde en iyi politika olduğunu**" bilerek gerilla güçlerinin konumu hakkında halkı bilgilendirecektir. Genel ilgiye yönelik bu yayınların dışında, nüfusun farklı kesimlerine seslenen, daha özel bir dil kullanan yayınlar olmalıdır.

Kırsal kesime seslenen bir yayın, özgür bölgelerde yaşayan ve devrimin meyvalarından daha şimdiden yararlanan köylülerin mesajlarını dostlarına, **KÖYLÜ SINIFINA** iletmelidir.

Bir işçi gazetesi benzer özellikte olmalıdır, şu farkla ki, gazete bu sınıfın savaşı kesimiyle ilgili mesajlara sık sık yer ve-

remez, çünkü işçi örgütleri gerilla savaşının son safhalarına dek bu mücadele içinde yer olmayacaktır.

Devrimci hareketin sloganları, uygun anda genel greve gitmek, devrimci güçlere yardım etmek, zulme karşı ezilenlerin birlikte hareketinin gerekliliği ve uygulamalara ilişkin sloganlar yayın organında işlenmelidir. Başka periyodik yayınlarda olabilir; örneğin adada {Küba} savaşçı (asker) olmayan fakat sabotaj, saldırı vb. eylemleri gerçekleştiren kişilerin görevlerini açıklayabilir. Düşman askerlerine seslenen bir yayın yine yayın organizasyonu içinde yerini alır; düşman kampında yer alan askerlerin başka türlü ulaşamayacağı bilgi ve haberleri bu tür yayınlar ulaştırır. Hareket hakkında haber bültenleri ve bildirilerin olabildiğince sıklıkta ve kitlelere ulaştırılarak yayınlanması, yaşatılması devrimci hareket için, halk hareketi için çok yararlı olacaktır.

En etkili propaganda, gerilla bölgesinde hazırlanan propagandadır. Propaganda da öncelik, bölgenin yerli halkına isyanın teorik olarak önemini açıklamaya verilecektir. (Bu, yerli halkın yaşayarak, zaten öğrendiği bir gerçektir.) Bu bölgede ayrıca köylülere seslenen periyodik yayınlar, gerilla kuvvetlerinin genel yayın organı, bültenler ve bildirilerde olacaktır. Ayrıca radyonun önemi de unutulmamalı, olanaklar ölçüsünde küçük bir vericiyle de olsa radyo yayınları yapılmalıdır. Radyo ile ulaşabildiği noktalara kadar gerilla birliklerine mesaj ulaştırma görevleride yerine getirilebilir.

Tüm toplumsal ve politik sorunlar radyo aracılığıyla tartışılabilir, tartışılmalıdır. Askeri istihbaratın açık bilgileri, hava saldırıları, yığınaklar ve hava saldırılarından korunma taktikleri, düşman birliklerinin konuşuluş durumları, herkesin tanıdığı önemli, yurtsever kişilerden bahsetmek vb.. Ulusal ölçekte propaganda için, özgür bölgenin dışında hazırlanan gazetelere benzer yayınlar kullanılacaktır. Ama bu yayınlar daha yeni, daha doğru haber verecek, okuyucuya son derece ilginç gelecek olan olayları, çatışmaları haber yapacaktı, uluslararası konularda bilgilendirme, özgürlük mücadelesi ilgili olayların yorumlanmasıyla sınırlı kalacaktır.

Her Şeye rağmen en etkili olacak yayın organı, insanların aklına ve duygularına tüm ulusal bölgede serbestçe seslenebilecek olan radyo konuŐmalarıdır. Radyonun  nemi olağanüstüdür. Savaş ateşi bölgede-yada ülkede yaşayan herkesin yüreğinde az yada çok yanarken radyodan yayılan devrimci konuşmalar, devrimci őarkılar bu savaş ateŐini büyütür ve geleceğin savaŐ larına iletir.

Devrimci radyo dostun ve düşmanın gelecekteki konumunu anlatır, öğretir ve dostu düşmanı belirler. Ancak radyo, halka yönelik propagandanın temel prensibine, yani "gerçeğe" bağlı kalmaya uymak zorundadır; küçük gerçekleri anlatmak, büyük bir yalanı süsleyip p sleyip sunma sanatına yeğlenmelidir. Radyo haberlerinde özellikle çatışmalar, düşmanla olan her türlü karşı karşıya gelme, baskıcı güçler in yaptığı katliamlar anlatılmalıdır.

Ayrıca doktriner yönlendirme ve sivil halka faydalı, derslerde verilmelidir. Devrim önderlerinin yaptığı konuŐmalarda zaman zaman radyodan verilmelidir.

Hareketin ana yayın organının adının, büyük ve birleŐtirici bir Şeyi - belki ulusal kahraman yada benzeri bir Şeyi hatırlatan bir ad olmasının faydalı olacağına inanıyoruz. Gazetede ayrıca silahlı hareketin nereye doğru gittiği detaylı makalelerle açıklanmalıdır. Gazete okuyucusunun ilgisini çekecek canlı bölümler sunmanın yanı sıra, ulusun baŐındaki büyük problemler hakkında bilinç yaratmak zorundadır.

Siyasal  nderliğin öncülüğünde, devrimci ve savaşçı yetkinliğe sahip, radyoculuktan anlayan eğitimi veya eğitimsiz yoldaşlarca sürdürülen radyo faaliyetleri kadrolara, savaşçılara, sempatizan ve mücadelede fiilen varolan insanlarımıza g   ve-recektir.

8.. İSTİHBARAT

***"Kendini ve düşmanı tanırsan,
tek bir felakete uğramadan
tam yüz savaşı kazanabilirsin!"***

Bu Çin özdeyişi, halkın gerilla savaşçıları için, İseviler için İncil'de ki ilahiler ne kadar değerli ise ondan daha değerlidir.

Savaşan güçlere yardımcı dokunan en değerli şey, doğru bilgi edinmedir.

Bölgenin yerli halkı gerillaya kesintisiz olarak bilgi aktarır. Yerli halk, dostu olan gerilla ordusuna, müttefikine gelerek çeşitli bölgelerde ne olup bittiğini bildirir; ancak bu bilgi akışının sistematik hale dönüşmesi gerekir. Gerilla bölgesinin sınırları içinde ve dışında irtibatları olan, mesaj ve ticari eşya getirip götüreren bir posta organizasyonu kurulmalıdır. Bu istihbarat birimi, düşman cephesiyle doğrudan temasta olmalıdır. Erkekler ve kadınlar, özellikle kadınlar düşman bölgesine sızmalıdır; askerlerle sürekli temas halinde olarak ve nerde ne olacağını adım adım keşfetmelidir.

Sistem öyle kurulmalıdır ki, düşman hattından gerilla kampına geçiş yaparken bir aksilik yaşanmamalıdır.

İstihbarat için bu işe uygun, yatkın devrimcilerin kullanılması, elde edilen bilgilerin doğru analizlerinin yapılarak gereken birimlere zamanında iletilmesi ve kontra istihbarata uyanık

olunması, gerillaların kampında ki insanların daha emin bir uyku uyumalarını, kurtarılmış bölgelerinin güvenliklerinin korunmasını sağlar.

Daha önce söylediğim gibi istihbarat, sıcak çatışmanın yaşandığı cephe gerisinde olup tampon bölgeyle ilişkisi olmayan düşman düşman komplololarıyla ilgilenecektir.

Gerilla hareketi büyüdükçe istihbarat da aynı oranda gelişmek, operasyonlarını nitelik olarak geliştirmek ve büyük düşman askeri hareketlerini (Düşman birliklerinin bir yerden bir yere doğru yola çıkışını) önceden sezebilmek zorundadır. Gerçi gerillanın hakim olduğu veya güçlü saldırılar düzenleyebildiği yerlerde bölge halkının tümü istihbarat görevlisi olarak gerillaya yardımcı olur ama bu göreve özel olarak getirilmiş kişilerin bu görevi yürütme teknik ve kazanımları daha ayrı bir değer taşır.

Savaş jargonuna, savaş terminolojisine alışık olmayan köylüler abartarak anlatma eğilimindedirler. Dolayısıyla köylülerin verdiği rapor kontrol edilmelidir. İstihbarat olgusu sadece yardımcı bir araç değil, aynı zamanda bir saldırı aracına dönüşebilecek bir kaynaktır.

Şöyle ki; düşmandan yanaymış gibi görünen yerli halk, cesaret kırıcı bilgiler yayarak düşmanın yüreğine korku salar. Korkuyu, gerilladan korkuyu diri tutar. Düşman birliklerinin nerede saldırıya geçeceği tam olarak bilinirse düşmanı engellemek kolaylaşır veya gerilla zamanı gelince en umulmadık yerde karşı saldırıya geçilebilir. Temel taktik olan hareketlilik kuralı bu şartlarda sonuna kadar uygulanabilir.

İstihbarat birimlerinin örgütlenmesi en küçük gerilla biriminden başlamalıdır. Nasıl öncü avcılar gerilla birliğinin ana unsurlarındansa fiilen savaşa katılan bir gerillanın da istihbaratı özellikle üstlenmesi, kendini geliştirmesi gerekir. Silahlı ve siyasal mücadele önderliğinin görevlendirmeleri dışında hareket eden bu unsurlar, öncülerin aktardığı bilgileri değerlendirmelerinin yanı sıra esirlerin sorgulanmasında, kontra istihbaratın önlenmesinde etkin olurlar.

Düşmandan arındırılmış bölgelerde yerleşik istihbarat düzeninin kurulacağı bilinmesi gereken birşeydir. Düşman

yayınlarının izlenmesi (Radyo, T.V., Gazete, Emirnameler vb.) bu yayınların düzenli izlenerek satır aralarının özenle okunması devrimci istihbaratçılara düşer.

Bu görev düşmanın kontrol ettiği bölgelerde de düzenlenebilir. Ayrıca, savaşın olanaklarını iyi kullanarak düşmandan ajanlar elde etmek, bilgi akışını gerilla merkezlerine aktarmak istihbaratın bütünü içerisinde ele alınır ve gerilla için şifre düzenlenmesinden düşmanın şifrelerinin elde edilmesine ve çözümlenmesine kadar birçok gerekli görevi istihbaratçılar üstlenir.

Uçak yakıtının, zırhlı araçların, topların farklı bölgelere intikalinden, düşman ordusuna yapılan atamalara kadar her bilgiyi elde etmek istihbaratçıların işi olduğu gibi, gerillaya silah, teçhizat, ilaç temini ulaşımı da istihbaratçıların ilgi alanındadır.

Düşmanın kurtarılmış bölgelere uygulayacağı ambargonun delinmesi de, bölge yapılarının kamufle edilmesi de istihbarat ve istihkam birimlerinin görevlerindendir.

Açık istihbarat olarak bilinen düşman haberleşmesini ve dost olmayan güçlerin yayınlarını izlemek ve satır aralarını dikkatli okumak, düşman birliklerinin izin yaptığı bölgelerde ve ailelerinin bulunduğu yerlerdeki alışveriş merkezlerinde basit, önemsiz görünen bilgileri derlemekte istihbaratçıların görevlerindendir.

Açık istihbarat unsurları olarak doğrudan savaşa katılamayan devrim sempatizanları da değerlendirilmelidir.

Kaldı ki bu insanlar bilmeden veya bilinçle yapacakları bu hizmet nedeniyle devrime hizmet ettikleri için kendilerine bir gurur payı da çıkararak mutlu olacaklardır. Düşmanın da bizim radyo, gazete, dergi vb. yayınlarımızı izlemeye özen gösterdiğini unutmayalım.

Düşmanı küçümseme, düşmanın gücünü abartma, düşman uyurken uyuma..

9.. EĞİTİM VE TEORİK YÖNLENDİRME

Özgürlük savaşçısının esas eğitimi gerillalarla birlikte yaşadığı hayatın ta kendisidir ve günlük silahlı çatışmalardaki zor görevlerini yerine getirmeyen hiç kimse önder, şef vb. olamaz.

Dostlarla birlikte geçen günler silah kullanımı, sivil halka nasıl davranmak gerektiği, çatışmalar vb. hakkında bazı şeyler öğretecektir.

Ne ki, gerillanın çok kıymetli olan vakti, metodik öğrenme için harcanamaz. Yürüyüşlerde istihbarat ve siyasal sorumluluğu sürdüren savaşçılar teke tek konuşmalarla bu görevi yerine getirebilecekleri gibi, konaklamalarda taktik değerlendirmelerin yanı sıra siyasal değerlendirmelerde yapılır.

Gerillanın görevi silahıyla propaganda yapmaktır, savaşmaktır. Ne zaman ki büyük bir özgür bölge varolur, ve çatışma için çok sayıda eğitilmiş insana ihtiyaç duyulur, o zaman metodik eğitim yapılabilir. İşte o zaman acemi gerilla askerleri için okul kurulabilir.

Gerilla savaşçısının gerçek okulu dağlar ve çatışmalardır. Yine de ele geçirilen silahların sökme - takma vb. gibi bakımlarının bizzat kullanan tarafından yapılması savaş içinde öğretilmeyecek - öğrenilmeyecek birşey değildir. Böylesi bir eğitim için kurtarılmış bölgenin gerçekleşmesini beklemek safdillik olacaktır. İki el bombasından bubi tuzağı kurmak, molotof hazırlamak, tanklara, havan mermilerine karşı korunmak için nasıl siper hazırlanacağı gerillanın doğal işlerindendir ve bunun

için durup okula gitmek gerekmez.

Söz ettiğimiz kurtarılmış bölgelerde kurulacak okullar gerçekte büyük bir öneme sahiptirler. Bu okullar insanı kavgaya mükemmel bir şekilde hazırlayan, yenmesi çok zor yokluklarla dolu gerilla yaşamını tanınamış acemilerden, yeni savaşçılar yaratacaktır.

Savaşçı seçimini doğru yapabilmek için, adaylar başlangıçta birçok yoklukla karşı karşıya gelmelidir. Çok zor testlerden geçerek seçilen adaylar, gününbirlik yaşayan ve geçtiği hiçbir yerde iz bırakmayan bir ordunun krallığına artık katılabilirler. Adaylar başlıca iki tür fiziksel egzersiz yapmalıdır; komando savaşına hazırlık olmak üzere hareketli jimnastik - saldırı ve geri çekilmede çeviklik sağılar -; gerçekten zor ve insanı fiziksel olarak tüketen yürüyüşler gerilla savaşçısı adayını dayanıklı yapar. Tıpkı gerillanın yaptığı gibi acemi adaylarda en acımasız hava şartlarında bile doğa ile yüz yüze kalmalı, doğal zorlukları alt etmeyi öğrenmelidir.

Buna düşmanın karşı şiddetine ve aldatıcı - yıkıcı propagandalarına göğüs germeyi becermeyi de eklemeliyiz.

Acemi savaşçılar okulunda yeme, içme vb. ihtiyaçları karşılamak için ayrılmış personel bulunmalıdır. Yine bu iş için ahır, tahıl ambarı, bahçe, süthane, okulun kendine yetmesi, gerilla ordusunun genel bütçesine yük olmaması için gereklidir. Öğrenciler kötü davranış biçiminden dolayı ceza olarak, yada gönüllü oldukları için okulda yapılması gereken işlerde sırayla çalışmalıdır. Bu tür çalışmaların nasıl yürütüleceği, okulun kurulduğu bölgenin özelliklerine bağlıdır. Yapılacak işler için öncelikle gönüllülerin atanması, kalan işlerin ceza olarak olumsuz davranışlar gösteren, yada savaş sanatını öğrenmede çok geri kalmada çaba (!) harcayan kişilere yaptırılmasının doğru olduğuna inanıyoruz.

Okulda bir doktor veya birkaç hemşireden oluşan küçük bir sağlık ekibi bulunmalıdır. Bu ekip acemi adaylarda, eğitim şiddetinin yaratacağı sorunlarla yeterince ilgilenebilecektir.

Acemilere, öncelikle atış eğitimi verilir. Gerilla savaşçısı bu konuda çok iyi eğitilmeli ve mümkün olan en az miktarda

cephane harcamalıdır. Acemi aday, "hayati atış" ile çalışmaya başlar.

Bu tip çalışmada tüfek sabit bir destek üzerinde durur.

{ Resim : Sayfa 158} Tüfek hareket etmeyecek şekilde sabitleştirilmiştir. Ateş etmeden yapılan bu çalışma da acemi er hedefi talimatlarıyla hareket ettirir. Hedefin tam ortasına ateş edebileceğini düşündüğü konumda, hedef arkasındaki sabit panoya çarpı işareti konur. Üç denemede de hedefle işaret çakışırsa sonuç mükemmeldir. Şartlar elverdiği zaman 22 kalibrelik tüfeklerle atış eğitimi başlar; bu çok faydalıdır. Elde cephe fazlası varsa, yada yetişmiş askere büyük ihtiyaç varsa kurşunla ateş etme şansı tanınmalı, geri tepme, rüzgar hızı, hava koşulları vb. etkilerin tüfikle ateşe yansıması kavratılmalıdır.

Okulda verilebilecek ve dünyanın her yerinde geçerli olan derslerden biri, hava saldırılarına karşı korunma yöntemleridir.. Bizim ilk düzenli eğitim okulumuz havadan tesbit edilmiş ve günde 1-2 defa hava saldırısına uğruyordu. Bu süreçte savaşçı adaylarımız hava saldırılarına karşı savunmada gösterdikleri başarı, kimin ileride iyi bir savaşçı gerilla olacağını göstermişlerdi..

Acemilerin eğitiminde asla unutulmaması gereken şey doktriner yönlendirmedir. Çünkü, okula gelen öğrencilerde özgürlük, düşünce ve üretme özgürlüğü, hakça paylaşma, emeğin sömürülmesi, patronların zulmü ve düşmanın işkencelerinin insanlık onuruna aykırı oluşu, düşmanın patronların düzenini koruduğu vs. gibi genel kavramlar dışında, buraya geliş nedenlerinin ayrıntıları konusunda net bir görüşleri olmaya bilir. Bu teorik yetersizlik onları düşman propagandalarına açık hale getirir, savaşın yıpratıcı koşullarına uyum göstermede daha yılgın ve sabırsız yapar. Dolayısıyla teorik eğitime, yönlendirmeye önem verilmeli ve bu iş için mümkün olan en uzun süre ayrılmalıdır.

Bu derslerde ülke tarihi hakkında ana kavramlar verilmeli, tarihsel gerçeklerin arkasında yatan ekonomik gerçekler açıklanmalıdır. Ulusal kahramanlar ve devrimci kişilikleri ile emekçi halka rehberlik etmiş olan öncüler hakkında ki öyküler, haksızlıkla karşılaştıkları zaman nasıl karşı çıktıkları anlatılmalıdır.

Son olarak da, ulusun yada bölgenin içinde bulunduğu şartlar analiz edilmelidir. Devrimci düşüncelerin özetlendiği küçük bir el kitabı ile tüm adaylara devrimci düşünceler kavratılmalıdır. Bu çalışmalar, daha sonra yürütülecek faaliyetlere temel teşkil edecektir.

Öğretmen yetiştirmek, eğitimde kullanılacak metinleri seçmek, kitapların eğitime ne şekilde katkıda bulunacağını belirlemek içinde bir eğitim programı uygulama birimi kurulmalıdır. Bunu, üst düzeyde savaşçılar, eğitilmiş öncüler yetiştirmek için bir akademiye dönüştürmek mümkündür.

Düşmanın savaş taktiklerinin ve talimatnamelerinin kavranılması, ileri silah modellerinin kullanım ve bunun öğretimi bilgisinin bütünüyle, savaş sanatının öğretilmesi bu özel birimde ele alınır. Bu birim acemilerin eğitiminden ayrı tutulur.

Acemi öğrencilerin okumaları için her zaman teşvik edilmelidir. Kitapların niteliğinin artması edebi eserlerin okunması ve büyük ulusal problemlerin öğrenilip kavranması hedeflenmelidir. Okuma, zamanla alışkanlık haline gelecek, yaşadıkları ortamı daha iyi anlayabilme arzusu uyandıracaktır.

Bütün bunlar adım adım, rutin eğitim boyunca elde edilecektir. Eğitim süresince problemleri analiz etme yeteneği ve sıkı disiplin, öğretilmesi gereken en önemli konulardır.

Disiplin içten gelmelidir.

Disiplin mekanik, zorlama ile değil, nedenlerini bilerek, çatışma anında sağlayacağı sonsuz yararın önemini ve disiplinin mutlak bir şart olduğunun anlaşılması gerekir.

10.. DEVRİMCİ HAREKET ORDUSUNUN ORGANİZASYONU

Gerilla tipi devrimci bir ordunun, çalıştığı bölge neresi olursa olsun, son derece önemli ikincil görevleri yürüten, askeri olmayan bir organizasyona ihtiyacı olduğunu daha önce görmüştük. Bu organizasyonun daha sonra maksimum yardımı yapmak yapmak üzere orduya yaklaşacağını göreceğiz, çünkü zafere giden yolu belirleyen şey silahlı savaştır.

Askeri organizasyon baş komutan tarafından yönetilir.

Küba deneyimimizde ise çeşitli bölge ve alanların komutanlarını yönlendiren bir kumandan görüyoruz. Komutanlar savaşın ve devrimci halk ordusunun konumu ışığında kendi bölgelerini yönetmek, kendi birlik komutanlarını ve diğer alt rütbeleri tayin etmek için yetkili olurlardı.

Baş komutana bağlı olarak bölge komutanları olacaktır; onların altında çeşitli büyüklükte birlikler, birlikleri yöneten birlik komutanları, birlik komutanların altında teğmen, çavuş vb. olacaktır.

Bu bir model değil, silahlı orduya dayanarak zafere ulaşmış bir ülkede gerçekleştirilen bir örnek organizasyondur. Bu örnek, olaylar geliştikçe silahlı bir ordu organizasyonunun nasıl mümkün olduğunu gösteriyor. Rütbelerin elbette önemi

yoktur, fakat savaş gücüyle orantılı olmayan rütbeler kimseye verilmemelidir.

Fedakarlık ve mücadele eleğinden geçmeyen kişilere rütbe verilemez. Bunun tersi ahlak ve adalet kurallarına aykırı olur.

Yukarıda verilen tanım, büyük çapta çatışmalara girebilecek seviyeye ulaşmış bir orduyu tarif etmektedir. Gerilla savaşının başında iken komutan istediğı rütbeyi alabilir. Ama rütbe ne olursa olsun küçük bir gruba komuta etmektedir.

Askeri örgütlenmenin en önemli özelliklerinden biri disiplin cezasıdır.

Gerilla eyleminin temelinde her zaman disiplin olmalı ve bu kural tekrar tekrar vurgulanmalıdır .

Daha önce de söyledik; disiplin, akla ve mantıklı nedenlere dayanan inançtan kaynaklanmalıdır. Böylece kendi iç disiplinine sahip bir insan yaratılmış olur.

Disipline aykırı davranışlar mutlaka cezalandırılmalıdır. Rütbesi ne olursa olsun sert ve kişiyi etkileyecek şekilde ceza verilmelidir.

Bu çok önemlidir, çünkü bir gerilla askeri , düzenli ordu askeri gibi acı duymaz. Bir gerilla savaşçısına 10 gün hapis cezası vererseniz, ona 10 günlük harika bir tatil dönemi sağlamış olursunuz; yemek içmek dışında hiçbirşeyin yapılmadığı, on kocaman gün.. Yürüyüş yok, iş yok, çetin devriye nöbetleri yok, yemek saati düzen içinde ve mutlaka var.. Uyku ise istediğın zaman ve yatakta.. Okumak olanağı vsss..

Bundan şu sonuç çıkartılmalıdır; gerilla karargahındaki tek ceza tipi klasik anlamda özgürlüğün sınırlandırılması olamaz.

Bireyin savaşçı ruhu yüksek ve kendine saygısı güçlüyse, silah taşıma hakkını elinden almak doğru cezalandırma yöntemlerinden biri olacaktır. Bu durum kişiyi kendini düzeltmesi için teşvik eder.

Şimdi anlatacağımız acı bir öyküdür. Las Villas eyaletindeki şehirlerden birinde, savaşın son günlerine doğru çatışmaya girmiştik. Herkes şehirde saldırı düzeninde yapılanmışken, bir kişiyi sandalyesinde uyurken bulduk. Sorgulanan asker

uyuduğunu, çünkü kazayla ateş ettiği için silahı alınarak cezalandırıldığını söyledi. Ona cezaya bu şekilde tepki vermemesini, silahını bu şekilde asla geri alamayacağını, ancak çatışmanın ön safında mücadele ederse silahını geri alabileceğini söyledik.

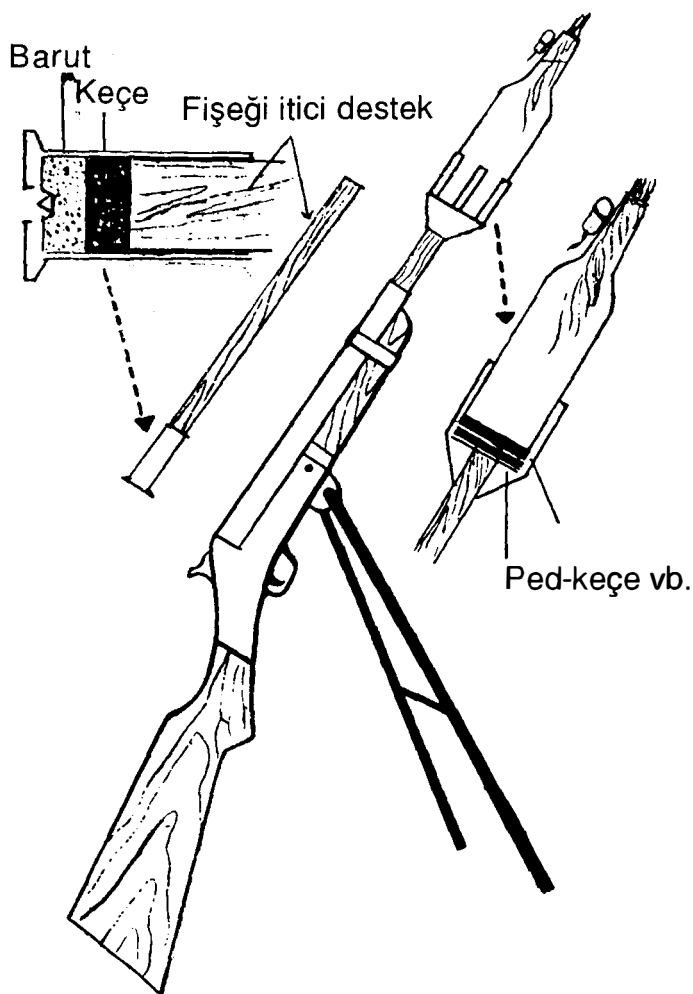
Aradan birkaç gün geçti. Santa Clara'ya son saldırı başlamıştı. İlk yardım hastanesini ziyaret ettik. Ölmek üzere olan bir adam ellerini uzattı, daha önce söylemiş olduğum cümleleri tekrarladi. Silahını geri almayı başarmıştı ve onu taşımaya gerçekten hakkı olduğuna inanıyordu. Ne yazık ki çok geçmeden onu kaybetmiştik. Sürekli silahlı mücadele içinde bulunan devrimci birliklerin ulaştığı devrimci ahlak seviyesinin yansımasıdır bu. Bu değer yargıları hemen oluşmaz. Başlangıçta korkuya kapılan, öznel eğilimler devrimci akıma baskın çıkan kişiler olacaktır; ama sonuçta çalışma ve sürekli canlı örnekleri, olayları görerek devrimci ahlak oluşacak, yerleşecektir.

Uzun gece nöbetleri ve zorunlu yürüyüşlerde ceza yöntemi olarak uygulanabilir. Ama yürüyüşler pek pratik değildir; çünkü yürüyüşlerin insanı tüketici özelliği vardır; ayrıca cezalının yanına bir gözetmen vermek gerekliliği bu gözetmene haksızlık olacaktır. Gözetici vermenin yaratacağı bir olumsuzlukta zaten az sayıda olan bir devrimciye 'gardiyanlık' yapmak olacaktır..

Doğrudan bana bağlı olan birliklerde ceza olarak küçük suçlarda şeker ve sigara hakkını iptal ediyor, ciddi suçlarda isi günlük yemek istihkakını kaldırıyordum. Savaşçı dostlarından yemek - sigara almak - istemek ayıptı. Yemeğini yaratacağı, gerillanın konaklama sınırı içinde..

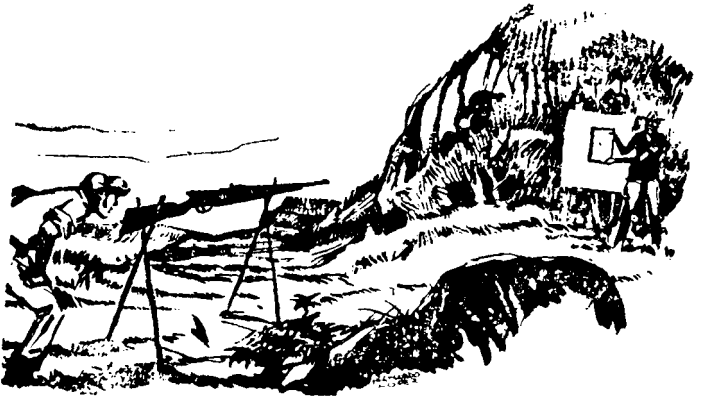
Ceza korkun ç olsa da mükemmeldi. Çok özel durumlarda bu cezalar uygulanabilir ve cezada esas olanın yanı sıra göstermek, doğruyu hedeflemek ve devrimci ahlakın yaşamın bir temel unsuru olduğunun kavranması olduğu unutulmamalıdır.

Molotov kokteyl'i atmak için tadil edilmiş tüfek

EKLER

Atış talimi

1.. İLK GERİLLA BİRLİĞİNİN İLEGAL ÖRGÜTLENMESİ

Gerilla savaşı, savaşın genel yasalarına ve kendi özel karakterinden kaynaklanan savaş yasalarına uyan bir savaştır. Mücadeleyi yabancı bir ülkeden veya aynı ülkede uzak bir bölgeden başlatmak gibi ciddi bir girişim varsa, halkın tanımadığı, yerel halkın desteği olmadan hareket eden, devrimcilerin illegal örgütlenme atılımları ile başlaması gerektiği yerince açıktır.

İlegal yapılanma örgütsel niteliğini gerillanın illegal örgütlenmesine dönüştürür. Eğer gerilla hareketi şu yada bu baskılara karşı bir grup insanın içten gelen tepkilerinden doğuyorsa, bir sonraki adım olarak gerillanın çekirdek örgütü kurulmalı ve bu örgütlenme, baskının kaynağı egemen güçlerce başlangıçta yok edilmemeyi hedef almalıdır.

Halkın kurtuluşu için gerilla savaşı, genellikle iyi düşünülmüş, planlanmış, iradi olarak başlar. Siyasal kimliğinde mücadele geleneği ve çizgisi olan siyasal program ve örgütsel düzenini kurmuş bir önderlik halkının kurtuluşu için isyanı başlatmak üzere, yabancı bir ülkede ve güç koşullar altında mücadeleyi başlatabilir.

Geçmişte diktatörlere karşı yürütülen halk hareketlerinin hemen hepsi yetersiz hazırlandıkları için zarar gördüler.

Sınırsız gizlilik ve ihtiyat gerektiren ihtilalci girişimlerinde illegalitenin uygulanmasında bu kuralları genellikle çiğnediler.

İktidardaki güçler, gizli servislerinin uyanıklığı ve çalışmaları ile ihtilalcilerin hatalarından ve yetersiz girişimlerinin sonuçsuzluğundan yararlanırlar.

Egemenler, güçlü ordular beslemenin yanı sıra iyi istihbarat örgütleride beslerler.

Egemenler, ihtilalcilerin, muhalif grup veya grupların niyetlerini sürekli olarak izlerler. Muhaliflerin bildirileri, ihtilalci bireylerin tek tek konuşma ve davranışlarının izlenmesi, ihtilalcilerden birinin tedbirsizliği, düşüncesizce yapılan açıklamalar konuşmalar veya dobra dobra yapılan açıklamalar düşmanın uyanık olmasını sağlar. Örneğin bizim örneğimizde, devrimci çıkarmamız Fidel Castro'nun şu sözleri ile anons edilmişti..:

"1956 yılında ya özgür, ya şehit olacağız."

Mutlak gizlilik, düşmana en ufak bilgi sızdırmamak, hareketin temeli olmalıdır. Çok önemli bir nokta da insan seçimidir. Seçim bazan çok kolaydır, bazan da zor. Elde mevcut elemanlara, örneğin uzun müddet sürgünde kalmış kişiler veya çağrıyı duyar duymaz gelip ülkeyi kurtarmak için savaşmayı görev bildiğini söyleyen kişilere güvenmek zorundasınızdır. Devrimci bir zorunluluk olan bu katılımcıları soruşturma için araştırma yapacak yeterli eleman ve bilgi akışının henüz yeterli olmaması söz konusu olabilir.

Örgütsel illegalite savaşın başlangıç akışı içerisinde zayıflamış olabilir. Bu durumda doğrudan düşman tarafından yönlendirilen unsurların gruba sızması kaçınılmaz olsa bile, düşmana bilgi sızmasını önleyememek affedilemez bir hatadır. Çünkü bir eylem öncesi dönemde, eyleme katılacak olanlar sadece bir yada iki kişinin bildiği gizli buluşma yerlerinde toplanmalı; şeflerinin kesin gözetimi altında olmalı ve dış dünya ile asla temasları olmamalıdır.

Yola çıkış hazırlığı veya prova veya sadece polisten saklanmak amacıyla grup bir araya gelecekse, hakkında tam bilgi ol-

mayan yeni elemanlar anahtar noktalardan uzak tutulmalıdır.

İllegal çalışma koşullarında kimse, ama hiç kimse kaçınılmaz olanın dışında hiçbir şey bilmemelidir.

Hiç bir şey ileri geri herkesin önünde koşulmamalıdır. Grup üyeleri toplu halde bulunduğu zaman dışarı giden yada gelen mektupları dahi okuyarak insanların kimlerle bağlantılı olduğu tesbit edilmelidir.

Hiç kimse gruptan tek başına ayrılamaz veya bir yerde tek başına kalamaz. Özgürlük ordusunun gelecekteki üyesinin bireyciliği besleyen kişisel bağlantıları tamamen engellenmelidir. Savaşçı adayları hareketle bütünleşmeli, hareketin dışında bir yaşam biçiminin beklenti ve ilişkisi içinde olmamalıdır.

Kadının mücadeledaki rolü ne kadar olumlu olursa olsun, duygusal ilişkilerin yıkıcı etkisinin varlığı yadsınmamalıdır. Genç erkeklerin özel yaşamlarındaki alışkanlıklarından uzak kaldıkları zaman kadınlara karşı duydukları zaaf ve ruhsal durumlarını herkes bilir. Diktatörler bu zaafın farkında oldukları için, ajanlarının gruba sızmalarında bu zaaftan özellikle yararlanırlar. Bazan kadınlar, üstleriyle ilişkiye girdiklerini saklamaz, dile düşerler; bazan en ufak bir bağlantıyı dahi sezmek çok zor olur; dolayısıyla kadınlarla ilişkiyi, daha doğru bir deyimle grup içi veya grup dışı cinslerle duygusal bağlantıları önlemek, ya saklamak bir kurtarılmış bölgeye sahip oluncaya kadar gereklidir.

Faaliyetin gizli yürütüldüğü şartlarda savaşa hazırlanan devrimci münzevi bir hayat yaşamalı, dünyadan elini eteğini çekmelidir.

Onun gelecekteki disiplinini oluşturacak nitelikleride böylece test edilmiş olur.

Birey, sürekli olarak üstlerinin emirlerine karşı geliyor, emirlerin uygulanmasında göze batan yada batmayan hataları yapıyor, karşı cinsle ve devrimci çalışmalar açısından uygun görülmeyen kişilerle arkadaşlık ediyorsa, sadece tehlikeli olabilecek ilişkileri yüzünden değil, sırf devrimci disiplini bozduğu için derhal birlikten uzaklaştırılmalıdır.

Topraklarının üs olarak kullanılmasına izin veren hükümetin her şart altında yardımcı olacağı düşünülmemelidir. Sanki bir düşman kampında yaşıyormuş gibi dikkat içinde davranılmalıdır. Bazı istisnalar elbette olabilir. Ama bu bile genel kuralın geçerli olduğunu kanıtlar.

Gerilla grubunun kaç kişiden oluşacağını burada tartışmayacağız. Bu çok sayıda değişkene bağlıdır ve tek tek belirlenmesi imkansızdır. Ama bir gerilla savaşını başlatmak için gerekli minimum adam sayısından bahsedilebilir. Sıkı eleme işlemlerine rağmen, mücadeleyi bırakıp kaçanlar ve zaaf gösterenler olacağını kabul ederek, en az 50 kişilik bir çekirdek olması gerektiğini düşünüyorum. Bu rakam, insanların adalet içerisinde insanca yaşamasına saldırının yoğun, insanların toprağa ve ekmeğe aç olduğu herhangi bir Amerika ülkesinde silahlı mücadeleyi başlatmak için yeterlidir.

Silahlar, daha önce de söylediğimiz gibi düşmanın silahlarıyla aynı olmalıdır. Her hükümetin kendi toprağında yürütülen gerilla faaliyetine düşman olduğunu kabul ederek, her bir gerilla biriminin 50-100 adamdan kalabalık olmaması gerektiğini söyleyebiliriz. Diğer bir deyişle, savaşı başlatacak 500 kişinin varlığına kimse itiraz etmez. Ancak beş yüzünün hepsi de aynı yerde bulunmamak kaydıyla. Bu rakam başlangıç için çok dikkati çekecek kadar fazladır. İhanet veya ani bir saldırıya uğrama durumunda tüm grubun yok olması sözkonusu olabileceği gibi lojistik destek ve levazım gereksinimleri başlangıç aşamasında yeterince sağlanamaz.

Diğer taraftan, farklı noktalara düşmanın aynı anda yoğun saldırılar düzenlemesi pek kolay değildir.

Toplantıların yapıldığı genel karargahlar, az yada çok bilinen yerler olabilir ve sürgündeki insanlar burada her türden toplantı tertipleyebilir. Fakat liderler buralara çok, ama çok az gelmeli ve grubu tehlikeye atabilecek hiç bir döküman burada bulundurulmamalıdır. Liderler mümkün olduğu kadar farklı evlerde kalmalı, gözetim altında olmadıkları güvenceye alınmalıdır. Silahlar çok sayıda farklı yere emanet olarak bırakılmalı, mümkünse bu konuda mutlak gizlilik olmalı, saklama yerlerini en

çok bir veya iki kişi bilmelidir. Silahlar, ancak ve ancak savaş başlayacağı zaman kullanıcılara teslim edilmelidir. Böylece, herhangi bir silah kaybının önüne geçilmiş olur. Halk kuvvetleri hangi şartlarda olursa olsun böyle bir kaybı kabullenemez.

Dikkat edilmesi gereken bir başka önemli etken, gelecekteki çok çetin savaşa halk kuvvetlerini hazırlamaktır. Halk kuvvetlerinin sıkı disiplin, yüksek ahlak ve yerine getirilecek olan görevler hakkında hayale -kibire- kolay zafer ümitlerine kapılmaksızın doğru bir anlayışa olmalıdır.

Mücadele çetin ve uzun olacak, yenilgilerin acısı duyulacaktır. Halk güçleri yok olmanın eşiğine kadar gelebilir, sadece yüksek ahlak, disiplin, en son zaferin bize ait olacağına inanmak ve olağanüstü liderlik halk güçlerini kurtarabilir.

Bu bizim Küba tecrübemizdir; gelecekteki ordunun temelini bir zamanlar oniki kişi atmıştı çünkü, bütün bu saydığımız şartlar sağlanmıştı ve bize önderlik eden Fidel Castro'ydü...

İdeolojik ve ahlaki hazırlıkların yanısıra titiz fiziksel eğitimde gereklidir. Gerilla, faaliyetleri için elbette dağlık veya çok vahşi-issiz bir bölge seçecektir. Hangi şartlar altında olursa olsun gerilla ordusunun ana taktiği yürümektir ve ne yavaş , ne de yorgun adamlara müsamaha edilir. Dolayısıyla yeterli bir eğitim, günler süren, ve sürenin giderek artırıldığı son derece yorucu yürüyüşleri de kapsar. Bu yürüyüşler tükenme noktasına dek devam eder ve hızı arttırmak için rekabete başvurulur.

İlk çekirdek gerilla grubunun ana niteliği direnç ve sürat olacaktır.

Ayrıca bir dizi askeri teorik prensiplerde öğretilir, örneğin yön bulma, harita okuma, şifreleme teknikleri, bubi tuzak ve sabotaj yöntemleri vb. gibi. Mümkün olduğunda farklı tiplerde tüfeklerle atış ve bakım eğitimleri, uzak hedeflere nokta atışları ve mermi tasarruf yöntemleri ile düşman haberleşmesini izleme teknikleri öğretilmelidir. Savaş araç ve gereçlerinden tasarruf ile cephaneden son mermiye kadar yararlanmak, gerillanın neredeyse dini inancı olmalıdır. Bu tavsiyelere uyulursa, gerilla kuvvetleri hedefine ulaşabilir.

*** Küba üzerinde uçan bir Amerikan casus uçağı uçaktaki bombanın patlamasıyla düşmüştü. Uçak bir eve çarpmış, Amerikalı pilot ölmüştü. Uçaktaki uçuş planı uçağın Florida'dan bilinmeyen bir noktaya uçtuğunu gösteriyordu. Bu durumu göz ardı etselerde Amerikalılar resmen özür dilemek zorunda kaldılar.**

**** 4 Mart 1965'de Belçika gemisi La Caubre, Küba Silahlı Kuvvetleri için teçhizatla yüklü olarak yola çıktı. Havana Limanına girdiğinde gemide patlama oldu. Yaklaşık 100 kişi öldü. Patlama nedeni ortaya çıkarılamadı.**

2.. KAZANILMIŞ İKTİDARIN KORUNMASI

Eski sömürücü, zalim düzeni savunan ordu sistematik olarak ve tamamen çökertilmediği sürece, nihai zafere ulaştığımızı elbette söyleyemeyiz. Dahası, eski zalim düzene dayanak olan tüm kuruluşlarda yok edilmelidir. Ama kaleme aldığımız el kitabı gerilla birlikleri içindir ve dolayısıyla kendimizi yeni iktidara karşı saldırı olması yada savaş halinde ulusal savunma sorunu ile sınırlandırıyoruz.

Karşımıza çıkan ilk gelişme dünya kamuoyu, yani " say g ı de ğ er ba s ın ", A. B. D. nin " dü r ü s t " haber ajansları, ve diğer ülkelerde ki tekellere ait ajansların, özgürleştirilmiş ölkemize başlatacağı, saldırı olacaktır.

Bu saldırılar, halkçı reformlar kadar saldırgan ve bir o kadar sistematik olacaktır. işte bu yüzden eski orduda çalışmış bir kim-
senin tımağı bile orduda kalmaz. Militarizm, mekanik itaat, ge-
leneksel askeri görev kavramı, disiplin ve ahlak anlayışı bir dar-
bede yok edilemez.

Dolayısıyla birer iyi savaşçı, dürüst ve iyi kalpli, ama aynı zamanda eğitimsiz olan yeni iktidar sahipleri belirli çatışma türlerine ait askeri uzmanlık bilgileriyle kibirlenen veya matematik,

istihkam lojistik vb. ile tüm yüreğiyle cahil gerillalardan nefret eden yenilmiş tarafla asla temas halinde olmamalıdır.

Orduyla, geçmişiyile olan bağını tamamen koparan, yeni örgütlenmeyle her yönden katılım gösteren tek tek bireyler elbette vardır.

Bu insanlar iki kat daha yararlıdır çünkü halkın davasına olan inançları ile yeni halk ordusu oluşturmak için bize gerekli olan bilgilerini birleştirirler.

Atılacak olan ikinci adım, birinci adımın sonucu olacaktır; eski ordu yenilip bir kuruluş olarak tüm elemanları dağıtılıp kışlalara yeni ordu el koyduktan sonra, yeni kuvvet için yeni örgütlenme yapmak gerekir.

Halk güçlerinin daha önceki gerilla karakteri, bağımsız şeflerinin komutası altında plansız faaliyet yürütme özelliği değiştirilebilir; ama çalışmalarda temel gerilla kavramlarının yeni örgütlenmeye yol göstereceğinin vurgulanması çok önemlidir. Bu kavramlar halk ordusunun organik formasyonunu ve silahlanma tipini belirler. Yeni halk ordusunun eski askeri disiplin ve tarih olmuş organizasyon sınırlarına hapsetmek gibi bizim başlangıçta yaptığımız hatayı yapmamaya dikkat etmek gerekir. Bu hata, örgütsüzlüğe kadar varabilecek uyumsuzluklara yol açabilir.

Ortak mücadele içinde bağımsız hareket etmeye alışmış herbir silahı, grubun bağımsız yönetilmesinin getirdiği dinamizme sahip halk ordusu, yeni savunma savaşı için hazırlık yapmaya derhal başlamalıdır.

Ordunun önüne iki acı problem çıkacaktır.

Bunlardan birincisi, orduya devrimin artık son saatlerinde akın eden binlerce kişinin olumlu ve olumsuz etkileridir. Bu insanların sert gerilla yaşamı, devrimci düşünceler konusunda hızlandırılmış kurslarla eğitilmesi gerekir.

Halk ordusunun ideolojik birliğini sağlayan şey, insanların devrimci düşüncelerle yönlendirilmesidir ve bu doktriner yönlendirme kısa ve uzun dönemde ulusal güvenliğin temelini teşkil eder.

Diğer problem, yeni örgütsel yapıya uyum sağlamada çekilen güçlüklerdir.

Devrimin yeni doğrularını ordunun tüm birimlerine yaymak üzere derhal bir heyet kurulmalıdır. Heyet adaleti, her devrimci eylemin ardında yatan gerçeği, devrim özlemini, niçin savaşıldığını, birçok dostun neden zaferi görmeden öldüğünü askerlere, köylülere, işçilere, halkın içinden gelen herkese anlatmalıdır. Bu yoğun teorik yönlendirmeye birlikte cehaleti yenmek isyan ordusunu yüksek teknik özelliklere, sağlam ideolojik yapıya ve mükemmel savaş gücü seviyesine ilerletmek için hızlandırılmış kurslar verilmelidir.

Zaman bu üç özelliği yaratacaktır.

Zaman akıp giderken askeri araçlar sürekli mükemmelleşebilir; eski savaşçılara özel ders verilerek birer askeri öğretmen olarak yetiştirilebilirler. Bu eski savaşçılar, orduya gönüllü yada zorlama yoluyla katılmış olan erlere yıl boyu ders verebilirler. Tüm bu anlattıklarımız ülkenin ulusal özelliklerine bağlanır, ve konuyla ilgili kesin kurallar koyulamaz.

Şu andan itibaren, somut küba örneğinde izlenecek olan politikayla bağlantılı olarak isyan ordusunun yönetimi hakkındaki görüşlerimizi açıklayacağız.

1959 sonuyla 1960 başında, Küba yabancı işgal tehdidi altındaydı ve hemen yanbaşıda olan düşmanı analiz etmiş, değerlendirmiş ve korkusuzca bekliyordu.

Bir başka deyişle artık insanlara ders vermek üzere geçmiş tecrübelerin teorisini kurmuyoruz; başkalarının yaptığını kendi ulusal savunmamıza nasıl uyarlarız sorusuna yanıt olacak bir kuram oluşturuyoruz.

Konumuz Küba örneğinin kuramlarını oluşturmak, kendi tezlerimizi Amerikan gerçekliklerinde sınamak olduğu için Küba'nın konumunu, bugününü ve geleceğini analiz eden bir bölümü son söz olarak sunuyoruz.

SON SÖZ

KÜBA ÖRNEĞİNİN ANALİZİ BUGÜNÜ VE GELECEĞİ

Diktatörün kaçıışı ve Küba halkının uzun süren sivil, silahlı mücadelesinin en son noktaya varmasının ardından bir yıl geçti.

Hükümetin sosyal, ekonomik ve politik alanlarda yaptığı ilerlemeler davasıdır. Yine de yürütülen her faaliyetin analiz edilmesi, değerlendirilmesi ve Küba devriminin boyutlarının gösterilmesi gereklidir. Temelde köylü gücüyle olan bu Ulusal Devrim işçilerin, orta sınıftan insanların ve hatta günümüzde endüstriyel şirket sahiplerinin sıcak desteğini sağlamıştır. Devrim, insanların inatçı talepleri ve özel nitelikleri dolayısıyla bölgesel ve küresel önem kazanmıştır.

Halkın yararına çıkartılan tüm yasaların çok kısa olsa da bir sentezini sunmak mümkün değildir.

Özel öneme sahip bir kaçıını seçmek ve bizi adım adım ileri götüren, Küba halkının sorunlarını teker teker çözmemizi sağlayan mantıksal zinciri açıklamak yeterli olacaktır. Ard arda ve büyük hızla çıkartılan kira yasası, elektrik fiyatının düşürülmesi,

telefon şirketlerine devlet müdahalesi ve fiatların indirilmesi, ülkedeki asalak sınıflar için çalan birer tehlike çanıydı.

Fidel Castro ve devrimi yapan diğerlerinin eski tip politikacılardan farkı olmadığını düşünen, tek fark olarak bıyıklarını gören, onları uysal alıklar olarak değerlendirenler, artık Küba halkının bağrından kopup gelen daha ciddi birşeyler olduğunu ve ayrılıklarının tehdit altında olduğunu hissediyorlar. Önderler ve muzaffer gerilla savaşçılarından bahsedilirken sık sık "Komünizm" kelimesi geçiyor; diyalektik karşıtlık yasası gereğince, ayrıcalıklarını kaybettikleri için küsenler , "anti komünizm" kelimesi etrafında çekirdek oluşturuyor.

Boş araziler yasası ve arazilerin taksitle satışı, tefeci kapitalistlerin duyduğu sıkıntıyı arttırdı. Ama bunlar gericilikle olan önemsiz çatışmalardı; henüz herşey yolunda gidiyordu. Bir Du-bois yada Porter ortaya çıkıp "Şu çılgın herif" Fidel Castro'ya öğüt verebilir, onu doğru yola, doğru "demokratik" yola çekebilirdi. Geleceğe her zaman ümitle bakmak gerekir elbette.

Tarım Reformu korkunç bir sarsıntı yarattı. Devrimden incinmiş olanların çoğu artık herşeyi açık seçik görüyordu. Gericiliğin sesi olan Gaston Baquvera bunların ilkiydi; neler olacağını çok doğru tesbit etmiş ve İspanyol diktatörlüğünün kanatları altında daha sakin bir hayat sürmek üzere geri çekilmişti.

Bazılarıysa hala şöyle düşünüyordu:

" Yasa yasadır, hem birçok hükümet teorik olarak halka yararlı olacağı düşünülen böyle yasalar çıkardı.

Ama yasayı çıkarmak başka, onu uygulamak başka şeydir." Şu INRA baş harfleriyle tanınan küstah ve karmaşık çocuk, fildişi kulelerinde yaşayan, sosyal doktrinler ve kamu sermayesi gibi saygın teorilerle kuşatılmış akademisyenler tarafından titiz ve dokunaklı bir anaç tavırla değerlendirildi. Gerilla savaşçısının ham ve absürd düşünce tarzı bu kuleye ulaşamazdı. Ama INRA bir traktör yada savaşçı tank gibi ilerledi. INRA büyük mülkiyetin duvarlarını yıkıp geçen ve geçtiği yerde yeni sosyal ilişkiler yaratan bir tank ve bir traktördür.

Küba Toprak Devrimi, Amerika için önem taşıyan karakteristikleriyle ortaya çıktı. Bir anlamda feodalizme karşıydı.

Küba tarzı Latifundia {büyük çiftlik çv.}sistemini yok etti. Toprak kirasının tahılla ödenmesine son verdi, tarımın iki önemli dalı olan kahve ve tütün üretiminde insanı köleleştiren aşagılık ilişkilere son verdi. Ama Toprak Devrimi, tekellerin insanlar üzerindeki baskısını yok ettiği için kapitalizme de karşıydı. İnsanların alacaklı yada toprak sahibinden korku duymaksızın, onurlu bir şekilde topraklarında çalışmalarını sağladı. Kendini toprağa adanmış köylüler ve toprak işçilerine başından beri yardımcı olma özelliğini taşıdı. Teknik eğitim vermek üzere yeterli personel, makina, INRA yada devlet bankaları kredileriyle finansal yardım sağladı. Orinente'de büyük bir örgütlenme olan "*Halkın Birleşik Tahıl Ambarları*" diğer eyaletlerde de geliyor ve köylüye büyük yardımı dokunuyor. Tefecilerin yerini Devlet Satış Mağazaları alıyor ve tarımsal ürüne adil ödeme yapıyor.

Amerika'daki diğer üç büyük toprak reformu ile karşılaştırıldığı zaman (Meksika, Guatemala ve Bolivya) Küba reformunu diğerlerinden ayıran nitelik, hiçbir ödün vermeden yada ayrıcalık tanımadan reformu sonuna kadar uygulamada gösterilen kararlılıktır. Bu köklü toprak reformu halka ait olmayan hiçbir hakkı tanımaz, hiçbir sınıf yada ulusal kimliğe ayrıcalık tanımaz: Yasanın gücü Ünitèd Fruit Company'ye (Birleşik Meyva Firması'na) olduğu kadar King Ranch'ede (Kral Çiftliğine) ve diğer Küba'lı büyük toprak sahiplerine uygulanır.

Bu şartlarda toprak, ülke için önemli olan pirinç, yağlı tahıllar ve pamuk üretiminde kâr sağlar; ve üretim giderek artar. Ama ulus bununla yetinemez ve çalınmış tüm kaynaklarını geri alacaktır. Tekelci oburluğa ve paylaşım kavgasına konu olan toprak altı zenginlikleri, petrol yasasıyla tekrar geri alında. Tarım yasası gibi bu yasa ve Devrimin ilan ettiği tüm diğer yasalarda Küba'nın karşı koyulamaz ihtiyaçları, özgür olmak, kendi ekonomisinin efendisi olmak, gelişmek ve sosyal ilerlemede hep daha ileri hedeflere ulaşmak isteyen insanların taleplerine cevap veriyor.İşte tam da bu yüzden Küba kıta için bir örnektir ve petrol tekellerini konutmaktır. Ama petrol tekelini temelden sarsan şey Küba değildir. Kendi iç ihtiyacını karşılayacak petrol kaynaklarına sahip olduğunu ümit etmekle haklıyız ama ülkenin saf petrol kaynaklarının zengin olduğuna inanmamız için hiçbir

gerçekçi neden yok.. Diğer taraftan Küba bu yasayla Amerika'daki diğer kardeş ülkelere somut örnek teşkil ediyor. Bu ülkelerin çoğu tekeller tarafından sağlanmış veya rakip tröstlerin iştahlarını doyurmak için iç savaşa itilmiştir. Küba, aynı zamanda Amerika'da faaliyet yürütmenin mümkün olduğunu ve ne zaman faaliyete geçileceğini gösteriyor. Büyük tekeller endişeli gözlerle Küba'yı izliyor. Karayip denizindeki o küçük adada birileri Kadiri Mutlak United Fruit Company'nin menfaatlerini, bay Foster Dulles'in varislerine bıraktığı mirası yok etmekle yetinmedi; Bay Rockefeller'ın İmparatorluğu ve Deutsch grubu da Küba halk devriminden yediği tekmeyle sarsıldı.

Madencilik yasasına berzeyen bu yasa, hava saldırısı vb. çeşitli baskı ve tehditlere, cezalandırmalara karşı halkın cevabıdır. Bazıları madencilik yasasının Tarım Reformu yasası kadar önemli olduğunu söylüyor. Bunun ülke ekonomisi için o kadar önemli olduğunu sanmıyoruz ama yasanın taşıdığı yeni bir özellik var: Madenlerimizi yurt dışına satan firmalar %25 vergi ödüyor. (Bölgemize boş bir delikten daha fazla birşey bırakıyorlar). Bu sadece Küba'nın refah seviyesine katkıda bulunmakla kalmıyor, nikelimizi talan eden mevcut tekellere karşı Kanada tekellerinin gücünü izafi olarak arttırıyor. Sonuç olarak Küba Devrimi Latifundia'ları yok ediyor, yabancı tekellerin menfaatlerini sınırılıyor, asalak sermaye olan ithalatçıların menfaatlerini sınırılıyor, dünyada yeni olan bir politikayı Amerika'da başlatıyor. Maden devlerinin tekelci konumlarını kırma cesaretini gösteriyor ve bu tekellerin en azından bir tanesini güç durumunda bırakıyor. Bütün bunlar tekelin güçlü kalesine komşu ülkelere yeni ve etkili bir mesaj veriyor, tüm Amerika'da tartışmalara neden oluyor. Küba devrimi basın tekelinin tüm barikatlarını kırıyor ve daha iyi bir hayatı özleyen Amerikan insanlarına tüm gerçekleri bildiriyor. Küba yeni ulusçuluğun simgesidir ve Fidel Castro özgürlüğümüzün sembolüdür.

114.000 kilometre karelik alanda sadece altıbuçuk milyon insanın yaşadığı küçük ada, Amerika'da sömürgeciliğe karşı mücadelenin başını çekiyor. Diğer ülkelerdeki olumsuz şartlar, Küba'nın destansı, parlak ve tehlikeli görevi üstlenmesine neden oluyor. Sömürge Amerika'nın ekonomik olarak biraz

gücünü toplayabilmiş olanları, ulusal kapitalizmin kör topal, acımasızca geliştiği, tekellere karşı bazan şiddetli mücadelelerin verildiği ülkeler artık yerini yavaş yavaş bu küçük, yeri özgürlük şampiyonuna bırakıyor. Çünkü onların hükümetleri artık kavgayı daha ileri götürecek güce sahip değil. Bu basit bir görev değil; üstelik tehlikesiz ve rahat bir işte değil. Amerika'da yarattığımız askeri şartlara yakın ortamda halkın eksiksiz desteği, sonsuz idealist sorumluluk duygusu ve fedakarlık ruhu gereklidir. Birçok küçük ülke bu görevi yerine getirmeyi daha önce denedi. Kapatıldığı kafeste can veren Quetzal'ın Guetamala'sı sömürgecilerin doğrudan saldırısı sonucu düşen Hintli Tecum Umam'ın Guetemala'sı bu görevi yüklenmişti. Morillo'nun ülkesi Bolivya, Amerikan bağımsızlık şehidi, Küba devrimine de temel olan üç denemeden sonra karşılaştığı korkunç güçlüklerle boyun eğdi, ordunun kaldırılmasını, tarım reformunu ve madenlerin ulusallaştırılmasını denediler. Maksimum zenginlik ve aynı zamanda maksimum trajedinin kaynağı olan zenginlikleri alt edemediler.

Küba daha önce yaşanan örnekleri, yapılan hata ve karşılaşılan güçlükleri biliyor. Ama tüm dünya da yeni bir çağın başladığını da biliyor.

Sömürgecilerin temel direkleri Asya ve Afrika'daki Ulusal ve halk tabanlı mücadeleler sonucunda kırıldı. Artık insanlar arasındaki dayanışma din, gelenek, alışkanlık, ırksal benzerlik yada farklılıktan kaynaklanmıyor. Dayanışma ekonomik, sosyal şartların benzerliği ve ilerleme, aradaki açığı arzularının ortak oluşundan kaynaklanıyor. Asya ve Afrika Bandung Konferansında elele verdi. Asya ve Afrika, Küba ve Havana üzerinden sömürge ve yerli Amerika ile elini birleştirdi.

Büyük sömürgeciler halkın mücadelesi karşısında güç kaybetti. Belçika ve Hollanda iki imparatorluk karikatürü derecesine düştü. Almanya ve İtalya sömürgelerini kaybetti. Fransa şimdiden kaybetmiş olduğu bir savaşa devam ediyor. (Wiet Nam.çDiplomat ve yetenekli İngiltere, ekonomik bağlantılarını korurken politik gücünü kaybediyor.

Amerikan kapitalizmi, bağımsız bir hayata başlayan

lkelerde eski sömürgeci kapitalizm tarzını değiştirdi. Ama bunun geçici olduğunu ve bu yeni bölgelerdeki finansal vur-gunlarının hiçbir gerçek güvencesi olmadığını biliyor. Ahtopot kollarını buralara artık sıkıca dolayamıyor. Emperyalizm kar-talının tırnakları törpülenmiş durumda. Bu bölgelerde sömürgecilik öldü yada doğal ölüm sürecine girdi.

Amerika artık değişti. Doymak bilmez iştahı olan İngiliz Arslanı Amerikamızı bıraktı. Yerine gelen geç ve göz alıcı Yanki kapitalizmi, İngiliz klplerinin "demokratik" eşitlenmesini getirerek her yirmi cumhuriyetten birinde yüce (!) hakimiyetini dikte ettirdi.

Kuzey Amerikan tekellerinin krallık toprakları, veya "evi-nin arka bahçesi", tekellerin varlığını sürdürmek için son mididir. Küba'nın yaptığı gibi tüm Latin Amerika lkeleri onurlu bayraklarını yükseltse, tekeller tir tir titrer; yeni bir politik-ekonomik konumu ve ana gelir kaynaklarının budanmasını ka-bullenmek zorunda kalardı. Tekeller gelir kaynaklarının bu-danmasından hoşlanmaz ve Küba rneği, şu uluslararası onu-run "kötü rneği" Amerikan lkelerinde g kazanıyor. Ne zaman kstahın biri özgürlük diye bağırsa, hemen Küba suçlanıyor. Evet, bir anlamda Küba suçludur, gerçekten suçludur! Çünkü Küba doğru yolu, özgürlüğün yolunu gösterdi. Özgürlüğün olanaksız olmadığını gösterdi. Yenilmez sanılan or-dulara karşı silahlı halk savaşı yolunu gösterdi. Uygarlıktan uzak yerlerde, düşmanın üslerinden uzak olduğu yerlerde onu yıpratmanın ve yok etmenin yolunu, onurlu bir yaşama giden yolu gösterdi.

şu Küba herkese kötü, çok kötü bir örnek oluyor! Bu kötü örnek ayakta kalır, tehlikeleri savuşturup geleceğe doğru iler-lerken tekeller rahat uyku uyuyamaz.

Her taraftan "**yok edin**" sesleri geliyor. Tekellerin Kong-redeki kılık değiştirmiş temsilcileri, "Komünizmin" bu kalesine mutlaka müdahale edilmelidir diye bağırıyor.

Trstleri büyük bir ustalıkla savunalardan biri, "Küba'da olanlar bizi çok üzüyor" diyor; bunun ne anlama geldiğini biz çok iyi biliriz: "**Küba yokedilmeli**"

Pekala. Bu kötü örneği yoketmek için elimizde hangi saldırı yöntemleri var. Tamamen ekonomik olan bir yöntemden bahsedebiliriz. Ekonomik saldırı Kuzey Amerika Bankalarının Kübalı iş adamlarına, Ulusal Bankalara ve hatta Küba Milli Bankası'na olan kredi musluklarını kısmasıyla başlar. Kuzey Amerika'da başlayan bu cezalandırma, ortaklıklar aracılığıyla tüm Batı Avrupa'nın politikası haline gelir; ama bu cezalandırma tek başına yetmez.

Kredilerin kesilmesi başlangıçta ekonomiye güçlü bir darbe vurur, ama toparlanma çabuk olur ve ticari denge sağlanır. Sonuçta, kurban seçilen ülke her zaman hemen her şart altında yaşamaya zaten alışkıdır. O zaman bu ülkeyi daha fazla ezmek gerekir. Şeker kotası gündeme getirildi: Evet, hayır, hayır, evet...

Tekellerin ajanları hesap makinalarıyla alel acele herşeyin hesabını yapıp sonuca vardılar: Küba'nın kotasını azaltmak çok tehlikelidir ve tamamen kaldırılması imkansızdır. Neden tehlikeli? Çünkü kötü bir politika oluşunun yanısıra, diğer on-onbeş ülkenin iştahını kabartacak, daha iyi fiyatla satışı hak ettiklerini düşüneceklerinden sonsuz huzursuzluk duyacaklardır. Kotayı tamamen kaldırmak mümkün değildir. Çünkü, Birleşik Devletlere en çok, en verimli, en ucuz şekeri Küba sağlar ve şekerden elde edilen gelirin %60'ı doğrudan Birleşik Devletlere aittir. Hem ticari denge Birleşik Devletlerin yararınadır; malını satmayan mal satın alamaz; bu anlaşmayı bozmak ise kötü örnek olur. Dahası, pazar fiyatının üç sent üzerinde ödeme yapması, sadece ve sadece Kuzey Amerika'nın ucuz şeker üretmeyi beceremediği içindir. Yüksek işçilik ücretleri ve topraktan yüksek verim alınamaması o güçlü ülkenin Küba fiatlarıyla üretim yapmasına engel oluyor. Böylece bir ürüne daha fazla ödeme yaparak, sadece Küba'nın değil, diğer ülkelerin yararına da çalışmış olurlar. Küba'nın kotasını kaldırmak mümkün değildir.

Tekelci bir yaklaşım olarak şeker kamışı tarlalarının bombalanıp yakılarak şekerde kıtlık yaratılması olasılığını ele almayacağız. Bu yaklaşım, devrimci hükümetin gücüne olan

inancı zayıflatmak için uygulanabilir.

Paralı bir askerin cesedi, uygar dünya için kan gölüne dönmüş bir Küba evinden çok daha önemli ve daha büyük bir ayıp oluşturunuyor; bu yaklaşım Birleşik Devletler politikasını da lekeliliyor.* Ve bir halkın kendi Kurtuluş Ordusu'na doğru yola çıkan silahların cehennem ateşi gibi patlayıp yok olmasına ne dersiniz? **

Küba ekonomisinin zayıf olduğu bir başka nokta, pamuk gibi hem maddelere ihtiyaç duymasıdır.

Ama dünya pamuk üretiminde ihtiyaç fazlası olduğunu biliyoruz ve bu tür sıkıntılar geçicidir.

Bu konu üzerinde durmaya değer; bir ülkeyi yakıtsız bırakarak onu felç etmek mümkündür ve Küba'da çok az petrol üretiliyor. Buharla çalışan makinalarda kullanılabilir ağır yakıt ve araçlarda kullanılabilecek biraz alkolümüz var; dünyadaki petrol rezervleri ise çok yüksek, Mısır, Sovyetler Birliği ve hatta Irak bize petrol satabilir.

Küba'yı yok etmek için tamamen ekonomik olan bir strateji izlemeye çalışanlar bunu başarmakta zorlanacaklardır.

Bir başka saldırı olasılığı ise, bu ekonomik değişkenlere ek olarak bir kukla kuvvetin, örneğin Dominik Cumhuriyetinin kullanılmasıdır. Böyle bir şey bizim için tam bir baş belasıdır; ama somut bir saldırı olmadan önce Birleşmiş Milletler mutlaka olaya müdahale edecektir.

Amerikan Devletler Birliğinin yeni politikası bir ara müdahale için çok tehlikeli bir zemin yarattı. Trujillo'nun bahanesi arkasına gizlenerek tekeller saldırı araçları yaratıyor. Venezuela demokrasisinin bizi Trujillo'ya müdahale etmeye zorladığı ve bizi zor durumda bıraktığı söyleniyor. Yüzsüz kıta korsanları elbette böyle saptırmalar yapacaktır.

Yeni bir saldırı olasılığı, yaşlı " *çılğın herif* " Fidel Castro 'ya suikast yapılarak ortadan kaldırılmasıdır. Fidel Castro artık ke-kellerin öfkesinin odak noktasıdır. Şimdi saldırının ölçüsü belirlenmeli, diğer iki " uluslararası ajan " Raul Castro ve bu satırların yazarı elbette yok edilmeli!.

Bu çözüm insana çekici geliyor; bu üçüne en azından

önder olana karşı ard arda saldırılar düzenlenirse gericiliğe yardım edilmiş olur. (Ama halkın tepkisini unutmayın sayın bay-lar, tekalciler ve ajanlar. Devrimin önderlerine yapılan saldırıyla, cinayetle doğrudan veya dolaylı olarak ilişkisi olanlar, halkın en-gelleri yıkıp atan öfkesiyle yok olacaktır. Halkın öfkesine hiç kimse set çekemez.)

Guatemala ile ilişkilerin bir başka yönü, silah kaynakları üzerinde baskı oluşması, Küba' yı komünist ülkelerden silah almak zorunda bırakacak, buda yeri geldiğinde Küba' ya ha-karet etmek için fırsat yaratacaktır.

Hükümetimizden biri görüşünü şöyle belirtiyor:

"Bize saldırırken komünizme saldırdıklarını iddia ede-bilirler, ama bizler onların yok edebileceği ahmaklar değiliz."

Tekellerin doğrudan saldırıya geçmek zorunda olduğunu artık görüyoruz; değişik yöntemler tartışılıyor ve yöntemle ilgili tüm karmaşık şartlar, sonuçlar kocaman IBM bilgisayarlarda hesaplanıyor. Şu an bize karşı İspanya' yı kullanacakları çok iyi anlıyoruz. İspanya' daki sürgünler Küba' ya saldırmak için ba-hane edilecektir. Saldırıda gönüllü, yani paralı askerler, yabancı bir ülkeye ait birlikler, tam teçhizatlı deniz ve hava kuvvetleri ola-caktır. Saldırıda başarılı olmak için elbette eksiksiz geleceklerdir. Saldırı bir ülke tarafından örneğin Dominik Cumhuriyeti tarafından doğrudan da başlatılabilir. Bu ülkenin askerleri, yani kardeşlerimiz, savaşı provoke etmek için birer paralı askere dönüşerek kıyılarımızda ölebilir; tekalciler bu "korkunç" kardeş kavgasına karışmak istemediklerini söyleyecekler. Onlar savaşın sınırlarını belirleyip, Amerika'nın bu kısmında hava ve denizden kruvazör, savaş gemisi, destroyer, uçak gemisi, de-nizaltı, mayın tarayıcı, torpido gemileri ve uçaklarla bölgeyi iz-lemeye devam edecektir.

Kıta barışının bu ateşli gardiyanları Küba' ya tek bir mühimmat dolu geminin ulaşmasına izin vermezken, Trujillonun bahtsız ülkesine giden gemilerin bazısı, çoğu, yada tümü o demir gibi uyanık bekçileri her nasılsa atlatacaktır. Veya saygıdeğer Amerikan örgütleri aracılığıyla komünizmin adamızda sebep olduğu bu "aptal savaşı" sona erdirmek

amacıyla burunlarını sokacaklardır; veya bu " saygı değer " Amerikan örgütü işe yaramazsa, Kore' de olduğu gibi uluslararası bir örgütün adını kullanarak sözde barışı yeniden tesis etmek ve tüm ulusların patronlarının menfaatlerini korumak için doğrudan müdahale edeceklerdir.

Belki ilk saldırı bize değil, kıtadaki son desteğimizi yok etmek için, yasal bir hükümete sahip olan Venezuela' ya yönelik olur. Böyle bir şey gerçekleşirse, sömürgeciliğe karşı mücadelenin merkezi Küba'dan Venezuela'ya Bolivar'ın büyük ülkesine kayacaktır. Venezuela halkı özgürlüklerini savunmak için coşkuyla ayağa kalkacaktır. Bunun belirleyici bir savaş olduğunu, kaybederlerse karanlık diktatörlük günlerinin kazanırlarsa Amerika'nın geleceğinin onları beklediğini çok iyi biliyorlar. Yükselen halk mücadelesi, boyun eğdirilmiş kardeş cumhuriyetlere dayanan tekel mezarlıklarındaki barışı bozacaktır.

Düşmanın zafer kazanamayacağına dair birçok neden söyleyebiliriz, ama bunlardan iki tanesi çok önemli.

Birincisi dış şartlarla ilgili; 1960 yılında yaşıyoruz. Bu yıl savaş tüccarları ve sermaye tarafından yönetilmeyen milyonlarca insan sesini dünyaya duyuracak, ikinci ve daha önemli neden, altı milyon Küba' lıdan oluşan halk ordusu, bölgesini ve devrimi korumak üzere tek bir vücut gibi silaha sarılacaktır. Her silahlı Küba' lı ordunun bir parçası ve Küba' nın her karışması savaş alanı olacaktır. Cephe savaşının ardından, dinamik kumanda altındaki yüzlerce gerilla grubu, tek bir hedef gözeterek ülkenin her yanında çatışmaya girecektir. Şehirlerde işçiler fabrikalarda ölecek köylüler her palmye ağacının arkasından, devrimin onlara verdiği topraktaki her saban izinden işgalciye ölüm saçacaktır.

Ve dünyanın her tarafında uluslararası dayanışma, yüz milyonlarca insan saldırıyı protesto ederek bir barikat kuracaktır. Tekeller temellerinin nasıl dinamitlendiğini, gazetelerin yalanlarla ördüğü örümcek ağının bir üfleyişte parçalandığını görecek. Haydi tekellerin dünya halklarının öfkesine meydan okuduğunu kabul edelim; o zaman ne olur?

Ağır silahları olmayan, zayıf hava ve deniz kuvvetlerine sahip, kolay vurulabilir adamızda önemli olan, ulusal savunma için gireceğimiz savaşta da gerilla kavramlarının uygulanmasının gerekliliğidir.

Temel askeri birliklerimiz coşku ve kararlılıkla, Kuba devriminin çocuklarına yakışır şekilde savaşacaktır. Ama en kötüşü gerçekteşir, cephe savaşında ordu örgütümüz yok olsada savaşa devam etmeye hazırız. Bir başka değişle, ordumuzu yok eden büyük düşman ordusuyla karşı karşıya geldiğimizde derhal mobil (hareketli) kuvvetlerin esas olduğu gerilla ordusuna dönüşeceğiz.

Genel stratejiyi belirleyen, gerekli yönlendirmeleri yapan bir general ülkenin herhangi bir noktasında bulunacak, bu merkezi kumandaya bağlı birlik komutanları, sınırsız yetkiyle donatılacaktır.

Piyade birliklerimizin ağır silahları olmayacağı için, tank savar ve uçak savar ile savunma üzerinde yoğunlaşacaktır. Çok sayıda dinamit, bazuka, veya tankları imha edecek yapıda el bombaları, taşınabilir uçak savar topları ve havan topları büyük birliklerde bulunacak silahlardır. Uzman bir piyade askeri, otomatik silahlarla donatılsa bile cephanenin kıymetini bilecektir. Silahını severek koruyacaktır.

İşgal halinde hava kuvvetleri büyük olasılıkla büyük yara almış olacaktır. Hesaplarımızı, ülkemizin çok güçlü bir yabancı devlet yada paralı asker grubu tarafından işgal edilmesi olasılığı üzerine kuruyoruz. Daha öncede söylediğim gibi, ulusal silahlı kuvvetler kısmen yada tamamen yok edilmiş olacak, sadece küçük helikopter yada keşif uçakları elimizde kalacaktır.

Deniz kuvvetleride (mobil) birlikler kuralına göre örgütlenecektir. Küçük ve hızlı gemiler, düşman için vurması zor küçük hedefler ve bize de maksimum hareketlilik sağlar. Düşmanı bu durumda ümitsizliğe düşürecek olan şey, karşısında darbe vuracak birşey bulamamasıdır. Karşısında somut hedef yerine hareketli, şeffaf, ele avuca gelmez bir kitle bulacaktır.

Gerilla ordusu düşmanı her taraftan yaraladığı halde

sürekli geri çekilecek, asla bir ön cephe oluşturmayacaktır.

Cephe savaşında yenilmesine rağmen ordu olmaya devam eden bir halkı yenmek kolay değildir; iki büyük halk grubu ordu etrafında birleşir:

Köylüler ve işçiler.

Köylüler, Pinar Del Rio'da yağmacı eşkiyaları yakalayıp zaten savaşçı olduklarını kanıtladılar. Köylüler prensip olarak kendi bölgelerinde eğitilecektir, ama müfreze komutanları ve subaylar şimdi yaptığımız gibi askeri üslerde eğitilecektir. Subaylar buradan, ülkemizin yeni coğrafi bölünmesini gösteren tarımsal gelişmişlik seviyeleri farklı otuz bölgeye gönderilecektir. Böylece toprağını, sosyal haklarını, yeni evini, sulama kanalını, barajı, olgunlaşan ekinini, bağımsızlığını, diğer bir deyişle yaşama hakkını savunmakla yükümlü köylülerin bulunduğu, köylü mücadelesinin yükseldiği otuz merkez daha olacaktır.

Köylüler ilerleyen düşmana karşı başlangıçta kararlı bir direniş gösterecektir, ama bunun onlar için çok zor olması halinde dağılacaklar, gün boyunca toprağını işleyen sakin köylüler olup, gece bastırdığında müthiş gerillalara dönüşecek, düşman kuvvetlerinin felaketi olacaklardır. Aynı şeyler işçiler arasında da tekrarlanacaktı. İşçiler arasında en iyi olanları lider olarak eğitilecek, arkadaşlarını savunma prensiplerini öğretecektir. Hersosyal sınıf farklı görevler üstlenecektir. Köylülük tam bir gerilla savaşı yürütecektir; köylüler iyi bir atıcı olmayı, bölgenin zor şartlarını düşmana karşı bir üstünlüğe çevirmeyi, asla ve asla tanınmamayı öğrenmelidir. Diğer taraftan işçiler uygar bir şehirde bulunmanın avantajına sahip olacaktır.

Büyük ve etkili bir kale olan şehrin dez avantajı ise hareketlilik imkanı olmayışıdır. İşçinin öğreneceği ilk şey araba, mobilya yada ev eşyalarıyla barikat kurarak sokakları kapatmak; her apartmanı bir kale gibi kullanmak; duvarlarda delikler açarak apartmanlar arası iletişimi sağlamak; müthiş savunma aracı olan "molotof kokteyli" ni kullanmak; ve modern bir şehirdeki sayısız apartmandan yani sayısız noktadan ateş açmayı koordine etmektir.

Ulusal polisin ve şehrin korunmasıyla görevli silahlı kuv-

vetlerinde yardım ettiği işçi kitleleriyle birlikte, güçlü bir ordu oluşturulacaktır; ama büyük kayıpların verilmesi göze alınmalıdır.

Mevcut şartlarda şehirdeki mücadele, kırsal kesimdeki etkinlik ve hareketliliğe ulaşamaz; liderler dahil birçoğu bu halk mücadelesinde yere düşecektir.

Düşman tanklarla saldırarak ancak insanlar tankın zayıf noktalarını öğrendiği zaman tanklar çok çabuk yok edilecektir; ama bu seviyeye gelinceye dek tanklara birçok kurban verilir.

İşçi ve köylülerle bağlantılı diğer örgütlerde olacaktır.

Gerilla Ordusunun yönlendirdiği, gençlik ateşi ile yanan militan öğrenci gençlik, genel olarak gençlik örgütleri ve kadın örgütleri - kadınlar varlıklarıyla çevrelerine cesaret verir, mücadele eden arkadaşları için yemek pişirme, yaralılara bakma, ölmek üzere olana son huzuru verme gibi yardımcı işleri yapar, tek kelimeyle Devrimin zor anlarında hep silah arkadaşlarının yanında olacaklarını gösterirler. Tüm bu seviyeye ise kitlelerin yaygın örgütlenmesiyle ulaşılır. Örgütlenme, kendi tecrübeleriyle de kanıtlanmış ve onayladıkları bir eğitim ile desteklenmelidir; eğitim, devrim gerçeklerinin mantıklı ve doğru açıklaması üzerinde yoğunlaşmalıdır.

Devrimin önderlerinin şu yada bu nedenle katıldığı her toplantıda devrimin yasaları tartışılmalı, açıklanmalıdır. Ayrıca liderlerin kaleme aldığı metinler, bizim özel şartlarımızda ise liderliğini herkesin kabul ettiği, tartışmasız kişilerin konuşma metinleri sürekli okunmalı, yorumlanmalı ve tartışılmalıdır. Kırsal bölgelerde insanlar radyo dinlemek için biraraya gelmeli, daha ileri teknolojinin olduğu bölgelerde ise Başkanımızın verdiği muhteşem dersleri dinlemek üzere televizyon seyredilmelidir.

Halkın politikaya katılımı, yani taleplerini yasalar, kurallar ve çözüm yöntemlerinde kesintisiz olarak dile getirmeliri şarttır. Devrime karşı herhangi bir tepkiye karşı sürekli uyanık olunmalı; ve devrimci kitlelerin ahlaki konusunda daha da uyanık olmalıyız. Edep ve ahlaka aykırı ciddi suçlar bir devrimci için asla bağışlanmaz. Çünkü o bir devrimcidir ve aksi halde oportünizmin tehlikeli yoluna girilmiş olur. Kişinin daha önceki çalışmaları elbette göz önüne alınır ve ceza verilirken hafifletici

mazeret olarak değ erlendirilebilir.

Ama suç eylemi mutlaka cezalandırılmalı, cezasız hiçbir suç kalmamalıdır.

Eme e, özellikle kollektif eme e saygı desteklenmeli, geliştirilmelidir. Yol inşaatı, köprü, rıhtım, baraj ve okul yapımında gönüllü birlikler itici güç olmalıdır; bu Devrime olan sevgilerini çalışarak gösteren insanlar arasındaki birliği pekiştirir.

Çeşitli yollardan halkla bağlantı kuran, ba rından geldiği köylüler ve işçilere dostluk duygularıyla ba lanan, daha önemlisi savaş tekniklerini bilen, en kötü şartlara karşı psikolojik olarak hazırlanmış bir ordu mutlaka olmalıdır; ordu mutlaka ama mutlaka halkın bir parçası olmalıdır.

 l ms z Camillo'muzun dediği gibi, " **Devrimci ordu üniforma giymiş halktır.** " Dolayısıyla, tekeller "kötü  rnek " Küba'yı ortadan kaldırmak zorunda olsada, gelece imiz her zamankinden daha parlak..

 

CHE GUEVARA GERİLLA SAVAŞI

Gerilla Savaşı Che Guevara'dan önce de vardı..

Çin Halk Savaşı deneyiminin ertesinde Çin'den çok farklı olarak düzenli ordulara, hem de ABD Emperyalizminin bütün dünyada sömürü ve zulüm düzenlerini azgınca beslediği bir dönemde Gerilla Savaşı'nın güçsüzlerin, güçsüzlere karşı yürüttüğü özgürlük, iş ve ekmek savaşının zaferinin kanıtlanması ise, bütün tarihsel geçmişe karşın Che Guevara ile gerçekleşti.

ABD emperyalizminin burnunun dibinde, kokuşmuş, zalim bir halk düşmanı düzeni alaşağı eden gerilla ordusunun savaşçısı, önderi Che dünyanın yoksul halklarının ufkunu aydınlattı.

CHE'nin ölümünü vahşice düzenleyen ABD bu katledişi bir zafer olarak göstermeye çabaladı ise de bunda başarılı olamadı ve gerçekte de kendi Harp Akademilerinde CHE'yi ders olarak okuttular.

Halk Düşmanlarının bekçileri için CHE ' Kızıl Şeytan ' dı..

Ulusların kurtuluş mücadeleleri için yola çıkan yurtseverlerin ise dostu, yoldaşı, rehberi oldu CHE..

Gerilla Savaşı'nı anlamak, CHE'yi anlamaktan geçiyor..

Bu yapıtta düzenli orduların rehabetine kapılmaya gerillanın hiç bir zamanı hakkı olmadığını vurgulayan CHE, evrensel çözümlemelere ulaşmaya yol gösterecek yöresel tanımlamalar yaparak stratejik ve taktik önerilerle ve aşağıdaki çağrısıyla ezilen, yoksul ulusların kurtuluş mücadelelerine ışık tutuyor.

Savaş sloganlarımız ezilenlere ulaşabilmişse, silahımızı almak için uzanan bir el varsa ve bir başka insan özgürlük savaşımına katılmaya yürüdüyse, ağıt yazacak makinatlı tüfeklerin tarakalan ve yeni savaş ve zafer sloganları ile ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin hoş geldi !"